ځانګو

ناول

Ketabton.com

یار محمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

(ناول)

لیکوال:

یار محمد سهار

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

كتاب پېژندنه:

د كتاب نوم: ځانګو

لیکـــوال: یارمحمد سهار

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحريك، فرهنګي څانګه

وېبپاڼه: www.melitahrik.com

ډیزایـن: ضیاء ساپی

پښتی ډيزاين: فیاض حمید

چـاپشمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپکـال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحريك د خپرونو لړ: (۱۱۷)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

دا کتاب خپلې خدای بښلې مور ته چې د لومړي ځل لپا ره يې زما زانګو ځنګولې ده او خپل خواږه عــز تمــن خــدای بښلي عالم پلار ته چې د لومړي ځل لپاره يې زما په ګوتــو قلم او په لاس کتاب راکړی او هم هغو يتيمــا نــو تــه چــې پلرونه يې په کارتوسو، بمونو او ځانمرګو له خــوا شــهيدان شويدي او هغو خلکوته چې د قلم او کتاب خاوندان دي او همدارنګه يې هغوی ته ډالۍ کوم چې د خپل مور، پلار، د هېواد د يتيمانو د قلم او کتاب د خاوندانو په چوپړ کې دي.

په ډېر درنښت

يارمحمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریك په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملی کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور ودانی ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

د هغې اصلي نوم شاه پيرى وه خو مور او پلار يې له ډېره نازه ورته شـاه پرو ويل د هغې مور او پلار خپله يوه دانه لور داسې ساتله لکـه د ګـلاب ګل.

شاه پرو هم په ښکلا او ښا يېست کې نوم درلود تورو بادامى ستر ګـو او تورو زلفو يې په سيمه کې ا نګازى خپرى کړى وى .

شاه پرو و پيغلتوب ته د رسيدو سره سم يې ديوه ښا يسته ،ښـکلى او د ښو اخلاقو در لو دونکې يوه ځوان سره چې نوى د انجنيرى له فـاکولتى څخه خلاص شوى وه واده وکړ .

د شاه پرو دواده پنځه کاله تير شوه چې يوه لور او يو زوى يې درلودل په هېواد کې هم جنګ او جګړو زور اخيستى وه ، د شا ه پرو مېړه هم ډېرى هلى ځلې وکړى چې له کلى څخه ښار ته لاړ شى خو بخت او وخت يارى ورسره ونکړه ، جګړه په قراره ، قراره زور ونيو ان تر دى چې دا جنګ او جګړې د شاه پرو تر کلى ورسيدى .

ددې سيمې قوماندان څو ځلې پخوا د شاه پرو مېړه جنګ ته را بللـى وه خو د شاه پرو مېړه پوهيده او تل به يې د خپلې مېرمنې سـره ددې بـې مانا او بې ګټې جنګو په باره کې ديوه او بل سره خبرې کولې نو ځکـه د شاه پرو مېړه د سيمې د جنګي قوماندان د جنګ او جګړو خبرې ردولې او ورته ويل به يې دا جګړه نه ده دا ورور وژنه ، زوى وژنه، قـوم وژنـه او هېواد وژنه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وه چې په ډېر لیږ وخت کې په سپینه ورځ د شـاه پـرو پـر کلـي د سیمې قوماندان او د هغه جګړه ماران ننو تل په کلي کې اول د شاه پـرو پر کور چپه ولوېده.

د شاه پرو مېره یې په دې ګناه چې ګواکې فا کولته یې ویلې او په جګړه کې برخه نه اخلی نو قوماندان په خپلو کسان امر وکړ چې لا ورته ګوری، شاه پرو چې هر څومره عذر او زاری ورته وکړې ، قران کریم یـې ورتـه پیش کړخو د سیمې د قوما ندان پر بکړه او امر د قران څخـه دلتـه ډېـر بهتره او با لا تره وه او دغو ټو پکېانو قران کریم ته پـه سـپکه سـترګه وکتل او قران کریم یې ټوټې ،ټوټې کړ او په څو کارتوسو یې د شاه پـرو مېره سوری ، سوری کړ .

خو کله چې دغه جګړه ماران د شاه پرو له کوره وتل یو وار یو نـا څاپـه یوه جګړه مار غږ کړ قوماندان صیب په ځانګو کې د شـاه پـرو کـوچنی ماشوم چیغې او بغارې وهي قوماندان یو ځل په خپله خیرنه ږیره لاس را کش کړ د ځانګو خواته یې رډ، رډ وکتل او وه یې ویل هغـه هـم وو ژنـئ ځکه چې غټ شي هغه هم فاکولته وایي او انجنیر کېږي.

د قوماندان ټو پکیانو په ځانګو کې پراته ماشوم باندې ډزې پیل کـړی او ددې تنکې ماشوم تنکې او پاکې وینی د ځانګو څخه څک، څک تو یېـد لی .

شاه پرو چې یوې خواته د خپل مېړه شهید جسد ته کتـل او بیـا یـې د خپل کوچنی ماشوم د ځانګو څخه د پاکو ، معصومو او نازکو وینو ته کتل بنه یې تکه ژیړه لکه زیړه نارې یر له اوښتی داسې ښکاریده تا بـه ویـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د جنت حوره ده او ددې پاکو شهیدانو له وینو په خپل مخ خا لونــه وهی.
شاه پرو د خپل معصوم کوچنی زوی او د خپل مېړه تودی وینی پــه دوو کو چنیو بوتلانو کې جلا ، جلا واچولی او سرونه یې کلک ور وتړل .
شاه پر و څو شیبې د خپل شهید مېړه جسد ته او د خپل ماشوم زوی بې ساه او بې نفسه جسدو ته په ځیر ، ځیر کتل ژړا او واویلا ورځېنی هیــره وه په یوه بله دونیا کې ګر ځیدله هیڅ نه پوهید له چې څه وکړی یــوازې یې دومره وکو ل چې د خپل معصوم زوی جسد له ځانګو را کوز کــړی او د خپل شید مېړه په سینه یې وا چاوه د دواړوويني یو ځــای بهیــدلی او شاه پرو خپل دواړه لاسونه په دواړو جسدو داسې اچولی وه لکه چې پــه دواړو لاسو یې د ګلاب ګلونه نیولی وی کله به یې دیوه ګل نندارہ کولــه او کله به یې د بل ګل ننداره کوله او د شاه پرو په زړه او خیال کې داسې راتله چې ګواکې زما کورته د اسمان ملکې ځي او راځي او کله چې بــه د فکرونو په درياب کې ولویده داسې به ورته ښکاره شوه چې لــه اســمانه ملايکې راځي او دا دواړه جنازې په خپلو اوږو د اسمان پــه لــور پورتــه کوي.
د شاپر و کوچنی لور چې تازه په خبرو راغلی وه او خبــرې یــې داســې ښکلی او خوږې وې لکه مینا چې خبرې کوي خو اوس، اوس چې یــې د تږ پکو ډز هار د کوچنی ورور او مهر بان پلار یې په وینو کې لژنده ولیدل بلکل یې زبون وهل شوی یوازې دوو شیدو جسدو او مورته په فکر کــې ډوبه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښه ځنډ نه وروسته نوره شاه پرو هم د فکرونو لــه دریــابو څخــه بــل دریاب یعنی د بې هوښی په دریاب کې ډوبه شوه .
د کلی خلک تر اوسه لا هیڅ نه وه خبر خو کله چې دسیمې قوماندان له کلی ووت او د خوښی ، خوشحالی ډزی یې پیل کړی دوی ته ډېــره خــو ښی وه دوی ته خوشحالی وه چې نن یې بیا یوه خور کونډه ، بوره او یــو ماشوم یې بې وروره او بې پلاره کړ دا دوی ته یو افتخــار وه او دا دلیونــو زمرو ستر ګی سری پرله او ښتی وی . ټول
کلیوالو چې دا ډزی واو ریدلی او د سیمې قومانــدان او د هغــه ټــو پــک ماران یې ولیدل و پو هیدل چې بیا یې د چا په کور ټکه اچولی ده .
خو په دی وخت کې چک ،چکه شور او زوږ جوړ شو چې انجنیر صیب او د هغه زوی یې شهیدان کړیدی د کلی سپین ږیری او سپین سری د شاه پرو کورته ورغلل ګوری چې زوی او پلار دواړه لکه د ګلاب ژیړ ګلان پــه سرو وینو کې لژنده پراته ده کوچنی لور او شاه پرو بې هو ښه دی .
ځوانان هدیری ته لاړل چې قبرونه جوړ کــړی ، ملایــان د کلــی ســپین ږیری او سپین سری د کفن او کفن کولو سره بوخت شول هغــه وه چــې ددواړو ژیړو ګلا نو جنازې د شاه پر و له کوره د کلی د هدیری پــه خــوا پورته شوی .
څو ساعت وروسته شاه پرو په هوښ راغله د زوی او مېړه جنازې یې نــه وی هغه یې څو شیبې مخکې د کلی په هدیره کې خاوروته سپارلی وی .
یواز ی د کلی څو سپین ږیری او په عمر پخی ښځې ددې په شامخوا پــه لمدو او سرو ستر ګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا ستی وی .

د کلی څو ښځې څو ورځې د شاه پرو سره د غم شریکۍ پــه ډول ورتــه کښته پورته کېدلې .

درې یا څلور ورځې لا نه وې تېرې شوې چې د شاه پرو مور او پلار هم را ورسېدل او همدا نن بیا د شاه پرو پر کور یې بیا د مېږه او زوی غم نــوی شو د کلی سپین سری او سپین ږیری

دشاه پرو مور او پلار ته راغلل.

نن بیا دشاه پرو په کور ان لکه چې د هغې اولی ورځې په ډول بیا داســې چېغې او بوغې جوړې وی لکه چې همدا اوس هر دواړه جنازې د شاه پرو مخته ایښی وی د شاه پرو ستر کې بیا د خپل وړوکې شهید ماشــوم پــر ځانګو چې لا هم داسې ځړیدله وکتل او خپلې مور ته یــې پــه چېغــو او بغارو کې وویل مورې ؟ځانګوته وګوره زما ماشــوم شمشــاد ارام او قــرار بېده دی په زوره خبرې مکوی چې شوشاد زوی می را ویښ نشی .

مورې هغه بېده نه دی ؟ هغه نه را ویښیږی هغه خوب وړی؟

خو د شاه پرو لور که څه هم په هر څه پو هیږی خو هیڅ نه وایــې ، کلــه خپلې مورته ، کله دکلی ښځو او کله هم خپلې انا ته په خپلو بــادامي او ږلۍ وهلو ستر ګو وګوري .

خو شاه پر و لکه لېونی همدا یوه خبره کوي ، شمشاد پروتدی پــام چــې هغه ویښ نشی مورې ریښتیاهم هغه بېده دی ؟

د شاه پرو مور چې خپلې لور او خپلې لمسی ته وګوری لــه زړه یــې یــو خدای خبر دی چې ددې خوارکي په زړه څه تیریږي زړه یې بې سیخه او بې اوره کباب کباب شي ،خو د خپلې لور شاه پرو د ډاډینی د پــاره یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه خبره له خولې څخه نه وزي يوازې دومره وايې خداى دې په خپله په غم اخته کړي .

کله چې د شاه پرو مور دوه يا درې شپې تيرې کـړى شـاه پـرو د کلـى پيغلې او سپين سرى سره را ټولى کړى هيڅو ک نه پو هيده چې ولى يې مور را غوښتى يو کله چې د شاپرو کور د پيغلو او سپين سرو څخـه ډک شو شاه پرو هغه دوه بولتان چې د خپل مېړه او زوى وينى يـې پکښـى اچولى وى د کلى پيغلو او سپين سرو ته ور و ښو دل او ورته يې وويل دا زما د شمشاد

او د شمشاد د پلار وينى دى ټولى راغلى پيغلى او مېرمنې هکـې پکـې شوى چې دا وينى نو څه کوي .

هغه وه چې شاه پرو ددواړو بوتلا نو وينى د رانجو سره ګـډى کـړى او د خپلې لو پر تنندى يې ورته خال وواهه د کلى پيغلو او سپين سرو وويـل شاه پرو دادى څه وکړل د وينو څخه هم څوک خال ږدى .

شاه پرو د زړه له جوشه په داسې حال کې چې د خپل شهيد ماشوم زوى ځړيدلى زاګو يې وزنګوله داسې وويل ؟

خال به يې د پلار او ورور له وينو ورته کېږدم

چې ټول وطن کې ټو پکښان و شر مو ينه

بس د شاه پرو د لور په تندى د وينو خال کېښودل شو او د کلى پيغلو او سپين سرو په او ښکو ډکو ستر ګو يوى اوبلى ته وکتل .

د شاه پرو لور چې اصلي نوم يې مرغلره وه له دى شيبې ټولو په يو ه اواز سره شينخالى دى خداى درته شمشاد کړى پس د مر غلرى نوم نور نـو شينخالى شوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څو ورځو په تیر یدو نور نو شاه پرو او د شاه پرو لور شـینخالی تـه دا کور او دا کلی سور اور شول او د کور هغه کالی چې د قوماندان حضـر ت خان او د هغه د ټو پکښانو نه په کور کې ورته پا تی شوی وه را ټـول او د ولایت پخوا رهی شول کله چې دوی له کوره و وتل د شمشــاد ځــانګو لا هما غسی ځړیدله او د هغې ځانګو په زنګولو سره یې د خونـو دروازی را وتړلی او د شمشاد ځړیدلی ځانګو یې همداسې ځړ یدلی پر یښوده او د کلیوالو نه په پټه له کلی ووتله .

د څو ورځو نه وروسته دادی ولایت ته را ورسـیدل د شـینخالی مـور او شینخالی دلته په ولایت کې د یوه چا په کور کې په یوه خونه کې داسـې ګذاره کوله چې د کور د خاوند د میر منی سره به یې د کالیو په مینځلـو او د کور په نورو کارونو کې یې ور سره مرسته کوله شاه پرو خپله لور هم ښو ونځی ته شامله کړه .

د ورځو نه یوه ورځ د کور د میر منی سره شاه پرو بازار ته لا ړه او د کـور مېرمنې په ښار کې څو ښا یسته تعمیرونه او ودانی ورته په ګوته کړی او وه یې ویل دا ودانی وینی دا ودانی ټولی دلته یو انجنیـر وه چـې کبصـر خان نو میده هغه یې نقشه کړی او هغه جوړې کړیدی.

د کور مېرمنې نوری هم خپلې خبرې زیاتی کړی او وه یې ویـل انجنیـر کبصر خان ډېر پوخ ، با تجربهاو ډېر لا یقه انجنیر وه په ټولو ښـار یـانو ډېر ګران وه او ټولو یې قدر کاوه ، دا نیمه ودانــی ګـوری دا ودانــی هـم انجنیر صیب کبصر خان جوړه کړی خو کله چې هغـه کلــی تــه لاړ ټـو پکښانو هغه په ګولیو سوری ، سوری او شهید یې کړ دا ودانی اوس نیمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودانه پا تی ده کوم د مور بل زیږولی که پیــدا شــی او دا ودانــی ســر ته ورسوی .

په دی وخت کې د کور میر منی چې شاه پروته وکتــل ، د شــاه پــرو لــه دواړو ستر ګو په لپو ، لپو او ښکې روانی دی او زړه یې په جوش راغلــی وه .

د کور میر منی ورته وویل شاه پرو ولی ژاړی څه پیښه ده مور او پلار خو به دی نه وی در په یاد شوی .

شاه پرو ورته وویل انجنیر کېصر خان زما مېړه وه هغه یې زمــا تــر مــخ وواژه زما ماشوم زوی شمشاد چې په ځانګو کې وه هغه یې هــم وواژه او نوره خپله ټوله کېسه یې د کور مېرمنې ته وکړله.

د کور میرمن چې کله کورته راغله د شاه پرو ټوله کېسه یې خپل مېــړه ته وکوله د کور څښتن چې د شاه پرو څخه خبر شــو چــې شــاه پــرو د انجینیر کېصرخان کونډه ده نو شاه پرو ته راغی او داسې یې ورته وویل ؟

شاه پرو ښه غوږ ونیسه انجنیر کېصر خان زما د ښوونځی اند فاکولتی تر خلا صیدو پوری دواړه سره یوځای وهغه پــر مــا ډېــر ګــران وهلــه دی وروسته په دی کورکې داسې اوسه لکه چې خپل کوردی وی کېصر خان زما د ورور غوندی وو نور نو ته کو ښښ وکړه چې په شینخالی ښه تعلیم وکړی .

شاه پرو په شینخالی ډېر کو ښښ کاوه چې یو څه زده کړی د نورو خلکو جامی به یې په مزدوری مینځلې په ښار کې به یې سوال هم کاوه خــو د هغو ودانیو خواته به ډېره ورتله کومی چې د شاه پرو مېړه انجنیر کېصــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان جوړې کړی وی په ډېر لیږ وخت کې ډېر خلک خبر شـول چـې دا سوالګره د انجنیر کېصر خان میرمن ده ډېـر و دوکانـدارانو او د ودانیـو خاوندانو به ورته په ډېر ه ښه سترګه کتل .

خو شاه پرو دا ټولی خواری او زحمتونه د شینخالی د پاره کول په څـو ، څو وارو د ښار

ښو ونځی د قوماندان حضرت خان او د هغه د ټو پکېانو لخوا و سو ځـول شول خو شینخالی هم خپل درسونه په ډېر شوق سره ویل هر کال به په خپل ټولګی کې اول نمره بر یالی کېدله او

شینخالی به به د شپی لخوا له خپلې مور سره هم مر سته کوله ځکه چې د شینخالی د مور

خو لیکل او لوستل نه وه زده نو ځکه شینخالی به خپلې مورته لیکـل او لوستل ور زده کول .

د شینخالی مور شاه پرو به هر کال په هغه ورځ چـې مېـړه او زوی یـې شهیدان شوی وه هغه ورځ به یې کلی ته رسوله ، د خپل کور دروازه بـه یې خلاصه کړه د شمشاد ځړیدلی ځانګو به یې و زنګوله او بیابه دکلی د سپین سرو پو ښتنی ته ورغله د کلی پیغلو سپین سـرو او د شـینخالی همزولو به د شینخالی پو ښتنی ور ځینی کولی د شـینخالی د لیاقـت او ادب خبرې له ښاره ان تر کلی را رسیدلی وی .

د شینخالی نورو همزولو هم غو ښتل چې لکـه شـینخالی غونـدی ښـو ونځی ووایېاو داسې ښه نوم ځانوته پیدا کړی او داسې لکه شینخالی نـا مورې او مشهوری شی ، خو چېـری دوی کـولای شـولځکه دلتـه خـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپکپانو ښوونځيو ته اورونه اچول ، انجونی څه د هلکانو ښوونځيوته بــه يې اورونه ور اچول.

بس همدا شاه پرو پر ځان يو نذر ايښی وه چې په کال کې يو وار کلی ته راشی د شمشاد ځانګو وزنګوی او د کلی په هديره کې د خپل ماشــوم او خپل مېړه قبر ته لا سونه پورته کړی هغه هم په پټه راتله که قومانــدان حضرت خان او يا دده نور ټو پکپان ور باندې خبر شوی وای وينه به يــې ځمکې ته لا نه وای رسيدلی .

څو کاله تير شول چې شينخالی له دوولسم ټولګی څخه خلا صه شوه او د کانکور په ازموينه کې تر ډېرو بريالی شوه او د ډاکتری فاکولتی ته بــر يالی شوه په ټول ولايت ، کلی او بانډوکې يوه داسې چک، چکــه جــوړه شوه چې شينخالی د ډاکټری بيا د مرکز يعنی د پايتخت د طب فاکولتی ته بريالی شويده دا اوازه په ټول ښار ، ولايت ان د شينخالی د زيږيــدنی تر کلی پوری ورسيدی.

کله چې د شينخالی همزولی خبرې شوی ديوی او بلی سره به يې کېسی کولی ان تر دی چې په ګودر باندې هم د پيغلو همدا کېسی او خبرې وی چې شينخالی ډاکټره کېږی .

د شينخالی کليوالی همزولی خو دومره خوښی او خوشــحاله ښــکاريدی چې د شينخالی په نوم باندې به يې فخر کاوه او د نورو کليو پيغلو پوری يې ځانونه يو بل ډول احسا سول او د نورو کليو پيغلو ته به يــې داســې ويل چې ز موږ کليواله زموږ زموږ همزولی شينخالی ډاکټره کېږی.

د شينخالی ټولو کليوالو همزولو به خپلو پلرونو ته ويل ګــوره شــينخالی چې کوچنی له پلاره پاتی شوه د سهار او ماښام ډوډی يې نه درلوده مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې ښوونځی ورباندې ووايه هغه ده نن سبا به ډاکټره شی مور چې پلرونه درلودل ښوونځی خو لا څه ليکل او لوستل خو لا څه قران شريف مــو لا نکړ زده چې د قران شريف لوســتل او تــلاوت کــول څــومره ثوابونــه او اجرونه لری.

قوماندان حضرتخان چې دا اوازی واوريدلی چې د شاه پرو لور شينخالی د طب فاکولتی ته بريالی شويده په ټوله سيمه کې يې اعلان وکړ چې نور شاه پرو خپل کور او د خپل مېړه او زوی قبر تــه هــيڅ نشــی راتــلای د قوماندان حضرت خان دا پر يکړه ان تر شاه پرو ورسيده نور نو شاه پــرو هم خپل کلی او د کلی هديری ته نشوای تلای او نه يې شوای کولای چې د شمشاد او د خپل شهيد مېړه قبر ته ددوی د شهادت په تلين لاړه شی او يا دشهيد ماشوم شمشاد ځړيدلی ځانګو وزنګوی.

د شاه پرو لو ر شينخالی د هېواد مرکز کابل ته لاړه او د ليلی په ډول يې خپله زده کړه کوله

د ډوډی، اطاق، قلم،او د کاغذ ټول مصر فونه ددولت په غاړه وو.

شاه پرو چې د خپلې لور څخه ليکل او لوستل زده کــړی ووهغــه هــم د خپل ولايت په مرکز کې د سواد د زده کړی په ښوونځی کې د ښــوونکې په تو ګه مقرره شوه او دومره تنخوا ور ته ورکېدله چې ددې ګوزاره ښــه ورباندې کېدله او کله کله به يې خپلې لور شينخالی تــه جــامی او نــور سوغاتونه هم ليږل د شينخالی او ددې دمور شاه پرو تــر مــنځ د ليــک استولو او ليږلو اړيکه ټينګه وه او د ليک په وسيله يېــديو اوبلــی څخــه احوال اخيسته او د ليک په وسيله يې ديوی او بلی سره ارتباط ساته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې څوکا له تیر شول شینخالی خپلې زده کړی پای ته نــه وی رسولی چې ددوبې د ګر می په رخصتی کې د خپلې مــور شــاه پــرو کورته لاړه دری ورځې وروسته شاه پرو د خپلې لور شــینخالی ســره د خپل پلار کورته چې د ښار نه یو څه لیری په یــوه کلــی کــې او ســیدل لاړلی د شاه پرو مور د روغ اوجوړ څخه وروسته وویل شــاه پــرو لــوری ښوونځی دی پری ایښی د خلکو د زامنو سبقونه نه پاتی کېږی.
شاه پرو وویل مورې څنګه چې شینخالی ددوبې د ګرمی رخصــتی لــری زموږ ښو ونځی هم همداسې د ګرمی ر خصتی لری ماهم وخت غنیمــت وګاڼه دا ډېر وخت مو نه وه سره لیدلی در پسی خفه شوی وم او بلدا چې وروسته له ډېری مودی شینخالی هم راغلی وه ما ویل چې دواړه سره یو ځای د تاسو زیارت وکوو ، مور یې وویل داسې چې ده او رخصت یا ستی نو هر کله راشی هر کله .
په هغه شپه چې شینخالی د خپل نیکه کورته ورسیده د کلی لــوی، واړه سپین سری او پیغلی چې یوازې یې د شینخالی نوم اروېدلی وه او خپله شینخالی یې نه وه لیدلی د شینخالی د لید و دپاره راغلی .
ټولو پیغلو او سپین سرو ښځو یوازې اویوازې د شینخالی خلی ته کتل او شینخالی هم د کلی د پیغلو او سپین سرو سره یې په کلیوالی ژبه خبرې کولی د کلی پیغلی او سپین سری د شینخالی دی خبرو ته هکــې پکــې وی او دیوی او بلی سره به یې ویل دا خو زموږ په شان خبرې کوي او پــه هره خبره یې موږ ټول پوهیږو دا اوازی چې خلکو به ویل چې شــینخالی کافره شویده او یا په ښار کې ژوند کوي بل ډول ده دادی ښــه لمونځــاو اودس کوي د خدای (ج) ، رسول او د قران له ټولو مسلو خبره ده او پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه پو هیږی د کلی پیغلی خو ان تر نیمــو شــپو د شــینخالی ســره ناستی وی خوږی خبرې او مرکې یې سره کولی .

د کلی د پیغلو اول وار وه چې شینخالی یې لیدلی وه خو شــینخالی پــه خپلو نر مو، نازکو او ښو،ښو خبرو د کلی د ټولو پیغلو په زړه کې داســې ورته ګرانه شوی وه چې هری پغلی غو ښتل چې شینخالی یــوازې ددې سره خبرې وکړی.

نیمه شپه وه چې در وازه وټکېدله د کلی پیغلــی او دشــینخالی مــور او نیکه ډېر وار خطا شول د شاه پرو پلار ، مور او د کلی پیغلی خــو داســې شوی ادی چاخبره زبون یې ووهل شو او په زړونو کې وایې چــې حتمــی قوماندان حضر ت خان خبر شوی او خپل ټو پکېــان یــې را وســتی دی ځکه قوماندان او د هغه ټو پکېانو یوه اونی مخکې د ولسوالی کلنیک ته اور اچولی وه او هغه یې دخاورو سره خاوری کړی وه نو ځکه ټــول هــک پک ودریده خو د شاه پرو پلار ددروازنه ورته غږ کړ چې څوک یاستی او د څه د پاره راغلی یاستی .

ددروازی د باندې لخوا یوی سپین سری غږ وکړ د خــدای د پــاره دروازه خلاصه کړی چې نړور می په اولاد نا روغه ده که د شاه پرو مــور راســره کومک وکړی .

ځکه چې د شاه پرو مور ســپین ســری ښــځه وه د ښــځو د اولادونــو د زیږیدنی کې یې ښه تجر به درلوده په کلی او شاوخوا سیمه کــې د شــاه پرو مور د هر ماشوم ز یږیدنی ته خلکو وړه او یا یې هــم دلتــه ورتــه را وستلی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاه پرو پلار په خپلې مېرمنې غږ وکړ هله ژر شه کومه میــر مــن پــه اولاد ناروغه ده کومک وکړه .

د شاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه ناروغه میرمن یې بلی کــوټی تــه ننــه ایستله د شاه پرو مور ژر را ولا ړه شوه ناروغه میر من یې وکتله .

نو یې ورته وویل د ناروغ وخت کم دی ماشوم یــې پــه نــس کــې چپــه شویدی ژر یې ولسوالی یا ولایت ته ورسوی چې عملیات کېــږی او کــه عملیات نشی ماشوم هم له منځه ځی او د ماشوم مورهم .

د شاه پرو پلار له در وازی را ووت د ناروغی مېرمنې سره چــې کــوم نــا رینه راغلی وو هغوی ته یې همدغه د شاه پرو د مور خبره وکړه دوی یوه اوبل ته سره وکتل چې څنګه کوو د ولسوالی کلنیک خو هم یــوه اونــی وړاندی مورِ سو ځولی دی .

په دی وخت کې د شاه پرو مور په شینخالی غږ وکړ کله چې شــینخالی راغله نو یې خپلې انا ته وویل څه خبره ده د شاه پرو مور شــینخالی تــه وویل لوری دا میرمن په اولاد ناروغه ده او زما له وسه نه کېــږی ماشــوم دمور په نس کې چپه دی هر څه چې می وکول هیڅ نه کېږی .

شینخالی ژر په ناروغه میر من تاو را تاو شوه د ناروغی میر منی نس یې وکوت ، فشار یې هم وکوت، د شینخالی سره چې کومی سره چې کومی دواوی او نور ډېر لیږ د طب سامان الات وه، شینخالی د ناروغی مېرمنــې خوابنی ته وویل ورشه له مېړه څخه یې اجازه واخله چــې میــرمن یــې عملیات کړو توکل په خدای (ج)اول دواړه ژوندی پاته کېږی کنــه انشــا الله و تعلی یو خوبه وژغورل شی سپین ســری هــم لاړه او د خپــل زوی څخه یېاجازت تر لاسه کړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی هم په ډېرو لیږو سامانو سره په داسې حال کې چې خوداني ګیسونه یې په کوټه کې ولګول ، سپیني ټو ټی ، صابون او ځیني نور ضروری شیان یې سره برابر کړل یواز ی خپله انا یې له ځانه سره په کوټه کې پر یښودله او ناروغه میرمن نوری ټولی یې له کوټې و ایستلی شینخالی په څو د قیقو کې خپله انا داسې پوهه کړه ته به وایې چې د نر سی کورس یې ویلی وی ؟

شینخالی خپله پزه او خوله په سپین ټو کر وتړله یوازې دوی ستر ګی یې ښکاری او بس

ناروغی ته یې د بېهو ښی پیچکاری کولو څخه څو ثني وروسته عملیا ت پیل شول .

شینخالی هم داسې ژر؟ژر او په چټکې سره لا سونه ښوروی ته به وایې چې د څو کسانو لا سونه دی چې کته پورته کېږی .

هلته ددروازی شاته ولاړ کسان د شینخالی مور ، نیکه ، او د شینخالی همزولی هم لاس په دوعا ولاړدی .

لیږ شیبه لا نه وه تیره شوی چې شینخالی د باندې را ووتله او د ناروغی مېرمنې په خوا ښی او خپلو همزولو پیغلو ته یې د عملیاتو د بریالی پای ته رسیدو او د هلک د پیداکېدو زیری یې ورکړ .

د باندې ولاړ کسان چې د هلک پیدا کېد ل د هلک او د مور د دواړو د ژوند خبره او د عملیاتو د کا میابې خبره واوریدله خپلو د ټو پکو خولوته یې کارتو س ور تیر کړل داسې ډزی وشوی تا به ویل چې د کوم ښه جشن شپه وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناروغی مېرمنې خواښی د شینخالی له انا څخه پو ښتنه وکړه چـې دا پیغله څوکده چې په دا خپل کم عمر باندې داسې پوهیږی د شـاه پـرو مور وویل دا زما لمسی شینخالی ده ، هغه ددااکتری په فاکولته کې ده دا یو یونیم کال وروسته له فا کولتی څخه خلا صیږی د نـاروغی مېرمنــې خواښی چې دا خبره واوریدله پټه خوله شوله او هیڅ یې ونه ویل ځکـه دا پوهه شوه چې دا د انجنیر کبصر خان لور ده چې انجنیر کبصـر خـان زما زوی قوماندان حضرت خان هغه وواژه او د شــینخالی کــوچنی ورور شمشاد یې هم ورسره شهید کړ.

په دی وخت کې شینخالی په ډېره خوشحالی داسې را ووتله چې خپـل لستونی یې پور ته کړی وو او سپین تندی یې ورین نیولی وه او شینخال یې په تندی ځلېده د ناروغی مېرمنې خوا ښی چې شینخالی او بیا ددې شین خال ته وکتل له ډېره شرمه یې کښته و کتل او داسې شـر میدلـه چې له ډېره شرمه یې پورته نه کتل .

د شینخالی همزو لی پیغلی هم داسې خوښی او خوشحاله وی چــې دوی په خپلو منځکې یوی اوبلی په غیرو کې کلکې سره نیولی وی او کله چې شینخالی ددوی منځته راغله ټولو پیغلو د مخ په یوه او بله خوا ښکلوله .
شپه تیره شوه سهار په ټول کلی کې او نژدی ســیمو کلیــو کــې داســې اوازی خپری شوی وی

چې د شاه پرو لور دیوی ناروغی مېرمنې نس څیرلــی ماشــوم یــې روغ رمټ را ایستلی او د ناروغی مېرمنې د نس پر هار یې بېرته ګنډلی ټولـو خلکوته یوه نه منو نکې خبره وه هغه ورځ تر مازدیګره پوری ناروغه میر من د شینخالی تر څارنی لاندی وه او مازدیګر یې خپل کورتــه رخصــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه په د ریمــه ورځنــاروغی مېرمنـــې یــوه دســرو زرو د لاس ګــوتمی شینخالی ته ددې د پاره چې ددې سره یې مرسته کــړې دا اوددې زوی یې له مرګه بچ کړی د سوغات په ډول ورته راوړه ، خــو شــینخالی ددې دغه سو غات نه مانه اخیر وروسته له ډېرو زاریــو شــینخالی شــینخالی ګوتمی وا خیستله او کورته ننو تله د شینخالی مور شاه پرو له خپلې لور څخه و پو ښتل چې په دروازه کې څــوک در ســره ولاړه وه ، شــینخالی وویل د هغې بلی شپی ناروغه میرمن وه دا دسرو زرو ګوتمی یې سوغات راوړی وه ما نه اخیستله خو ډېری زاری یې وکړلی نو ځکه می واخیستله .

شاه پرو چې ګوتمی واخیستله دی خوا ها خوا یې پر له واړوله له ستر ګو څخه یې او ښکې د سپینو مر غلرو په څیر را توی شولی، شینخالی فکر کاوه چې د مور می دا او ښکې د خوښی او خوشحالی او ښــکې دی چــې ګواکې زما په بریالیتوب او زما په کمال او پوهه باندې چــې زه دومــره لا یقه شوی یم او نن دادی چې تر اوسه له فاکولتی څخه خلاصه شوی هــم نه یم تر اوسه می لا تنخوا هم نده اخیستی چې دومره ښه تحفه زما پــه برخه شوی ده نو یې مورته وویل څنګه ښه ګوتمی ده ډېره دی خو ښــه شوه .

د شینخالی مور شاه پرو په داسې حال کې چې په لپو، لپو او ښکې یې له ستر ګو تو یېدلی خپلې لور شینخالی ته یې په ډک ستونی وویل هوکې.
هوکې دا ګوتمی می ډېره خوښه شوه.
مورې نو ولی ژاړی،؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوری ځکه ژاړم چې دا ګوتمی زما وه ســتا پـلار د خــدای و بخښــی دا ګوتمی ستا پلار انجنیر کبصر خان ماته د واده په اوله ورځراوړی وه .
شینخالی وویل مورې دا نو ښنګه کېدای شی دا ګوتمی تا په چا خر څــه کړی وه ؟
نه لوری دا ګوتمی ما په چا نه وه خر څه کړی ما بــه ســتا د پـلار د لاس نشانی ښنګه خر څوله دا ګوتمی هغه ورځ چې قوماندان حضر ت خان او د هغه ټو پکېان زموږ کورته راغلل او د کور هر څه یې یو وړل او ستا پلار او ستا ورور شمشاد یې شهیدان کړل د کور پیسی ، کالی ، او ګا ڼی یــې یو وړی همد غه ګو تمی هم په هغو کې دوی وړی وه.
شینخالی وویل مورې دا ګوتمی ددې ښځې لاس ته ښنګه رســیدلی ده ؟
شاه پرو وویل لوری دا ناروغه میرمن د قوماندان حضرت خان میرمن ده ، نه دی لیده په هغه شپه چې ددې ښځې زوی پیدا شو د ټو پک ډز هــار د نه اروېده دا ډزی چې یې کولی داد قوماندان حضر ت خان ټو پکېان وه .
شینخالی چې د خپلې مور څخه دا کېسه واوریدله څو شــیبې چــو پــه پاتی شوه او په فکرونو کې ډوبه ولاړه خدای خبر چې شینخالی بــه څــه فکر کاوه چې د شینخال مور شاه پرو خپله لور د فکر له ټاله راکوزه کړه او ورته یې وویل؟
شینخالی لوری په څه فکرونو کې یې هیڅ فکر مکوه ښــه شــو چــې دا ناروغه میرمن جوړه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبدو پر ځای ښه کول د هوښیارانو کاردی او بل دا نه وینی چــې ســتا د پلار د لاس نښانی مو هم ګوتو ته راغله .

شینخالی او مور یې د کوټی په در وازه ننو تلی او هره یوه د ځانــه ســره سوچونه او فکرونه وهی په دی فکرونو کې دواړه بېده شوی وی او سهار وختی یې له مور او پلار څخه رخصت شولی ، شاه پرو خپلې دندی تــه او شینخالی د هېواد مرکز خپلې د زده کړی ځای ته لاړی .

شینخالی څو اونی که په ټو لګی کې به ناسته وه او کــه د فــاکولتی پــه چمن کې د خپلې مور کېسی به یې په غوږونو کې انګازی کولی نژدی وه چې لېونی شی هغه وچې د خپلو خورڼو همزولو او هم صنفیانو د هغــې فکر په بله کړ.

اوس نو دشینخالی فاکولته چې پای ته یې ورسوی پوره یو نــیم کــال لا پاتی دی چې د یوه ښایسته

ځوان (میوند)سره چې د شر یعاتو په پو هنځی کې یې تحصیل کاوه او د هغه هم یو نیم کال پاتی وچې خپلې زده کړی پای ته ورسویپیژند ګلوی پیدا کړه .

شینخالی له دی موضوع څخه خپله مور شاه پرو د لیک په واسطه خبره کړه هغه و چې شاه پرو خپلې لور شینخالی ته د لیــک پــه ځــواب کــې داسې ولیکل.

شینخالی لوری دا چې ته خو ښه یې او داچې تا په لیک کــې د میونــد د لیا قت او ښه سړ یتوب لیکلی زما هم در خوښه ده خو کــه زمــا نظــر او مشوری ته ګوری یوازې دومره صبر وکړی چــې تحصــیل مــو پــای تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسيږی او تنخوا خواره شی او بيا کوزده وکړی نور نو ستا سو خو ښه ده
.
کله چې دا ليک شينخالی ته ورسيده نو يې دا خبـره لـه ميونـد سـره شريکه کړه نو ميوند هم دا خبره ورسره ومنله او د شينخالی دمور خبره يېپه ځای او ښه و بلله .
اخير يې په دی پريکړه وکړ له چې کله مو زده کړی له خيره سـره خـلا صی شوی په دندو و ګمارل شوبيا به له خيره سره د کوژدی بند وبسـت کوو .
او ستا دمور دا خبره ډېره او ډېره پر ځای ده مشران تجربه لری د ژونـد په مسا ييلوتر موږ دوی ښه پوهيږی
او له بلی خوا ستا دمور خبره په دی هم صححده چې که زه او ته همـدا اوس کوزده سره وکړو بيا به له تا هم درسونه پاتی وی او له مـا بـه هـم پاتی وی ، اودا خبره تر دی پوری درته کوم چې زموږ په کلـی کـې يـو ځوان وه او هغه هم همداسې په فاکولته کې وه فاکولتـه يـې دوه کالـه وويله په دريم کال يې پلار ورته کوزده وکړه بس له کوزدی سره تحصيل او فاکولته پاتی شوه او بېچاره اوس موټروانی کوي که يې په هغه وخـت کې کوزده او واده نه وای ورته کړی اوس به دحکومت غټ سړی وای نـو ځکه وايم چې ستا دمور خبره می په زړه کلکه ولګيدله.
شينخالی او ميوند دواړه په زده کړو بوخت ول او پـه هـر سميسـتر بـه شينخالی او ميوند د يوه اوبل سره سيالی کوله او دا شرط يې سره ايښی وه چې په هر سميستر کې که د هر يوه نمری ډېری وی هغه بل به ورتـه ملمستيا ورکوي او يا هره تحفه چې وغواړی هغه بل به يې ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی ددواړو تر منځ سیالی روانه وه په دو سمیستر ونو کې ددواړو نمری یو ډول یعنی سره مساوی وی په دریم سمیستر کې د شینخالی نمری د میوند څخه ډېری او زیاتی یې وړی وی .

نو شینخالی میوند ته وویل اوس څنګه شو په خپل قول ولاړ یې او که څنګه .

میوند وویل د میړو یوه خبره ده زه درته حاضر یم ملمستیا غواړی او که تحفه غواړی ؟

شینخالی وویل زه به د ځانه سره فکر وکوم سبا در ته وایم .

دواړه سره جلا شول میوند خپلې لیلی ته لاړ او شینخالی خپلې لیلی ته لاړه .

میوند چې لیلی ته لاړ نو یې له ځانه سره وویل که شینخالی سبا راغله او تحفه یې وغوښتله

او هغه هم داسې تحفه چې ددې په درد وخوری نو رینښتیا هو ښیاره انجلی ده او که یې ملمستیا و غو ښتله نو بیا هسی .....

په دی سبا شینخالی راغله او میوند ته یې وویل د ملمستیا څخه تیره یم خو یوازې او یوازې دری ټوکه د داکتری کتا بونه د کتابو نمونه یې هم ورته ورکړل چې دا راته واخله چې په را تلونکې کال کې هودغه کتا بونه وایو .

کله چې شینخالی د تحفی خبره یاده کړه میوند په خپل زړه کې وویل چې والله انجلی خو

هو ښیاره ده خو چې د کتابو یې ورته وویل نو میوند ډېر،او ډېر خوښ شو او په زړه کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل شینخالی د هر څه وړتیا لری .
میوند ورته وویل فقط دوه اونی وخت راکړه ، شینخالی ور سره ومنله .
یوه اونی لا نه وه تیره شوی چې د جګړی اور د هېواد تر پا یتخته چېرته چې شینخالی فاکولته وای را ورسیدله دوه ورځې کې د ښار په کوڅو او واټونو کې د ټا نکونو درزهار د ځمکې لخوا او د جنګې الوتکو غړ مبهار د اسمان لخوا پیل شو ښار د جنګ په لمبو کې تک سور ښکا ریده او د اور لو ګی اسمان ته پورتــه کېــدل مکتبونــه او فــاکولتی وتړلی شوی ټول زده کوونکې او محصلین په کورنو کېنا ستل .
شینخالی هکه پکه وه چې اوس څه وکړی په ښار کې خو کــوم خپلــوان هم نلری چې هلته ورشی او د میوند کور هم دلته نشــته چــې د هغــوی کورته لاړه شی او په دی هم نه پو هیږی چې دا جنــګ بــه څــه وخــت دریږی چې د فا کولتی زده کړی پیل شی هغه وو چې د جنګ په دریمــه شپه دولت اعلان وکړ چې د زده کړی مو سسی تر بلــی خبــر تیــا تــړل شویدی .
شینخالی نو اوس په دوه کې ده چې که د خپلې مور خواته لاړه شی پــه مو ټرو کې خو ببله شرعی محرم څخه په ښار کې نشی ګرځیدلای نو په لینی موټرو او بیا له مرکزه د مور تر ښاره پوری تګ په یــوازې ســر خــو ببخی ددوی په ژبه او قانون کفر دی کفر اوددې د ولایت چې هلتــه یــې دمور کور دی دهغه ولایت خو په فاکولته کې نه انجونی محصیلی شته او نه هم هلکان چې له هغوی سره یو ځای لاړه شی او دا هم بده وه چې له میوند سره د میوند ولایت او کورته لاړه ته لاړه شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و چې میوندته ورغله دواړو دا و پټیيله چې میوند به لــه شــینخالی سره ددوی یعنی د شینخالی تر کوره لاړ شی دا به ورسوی او میوند بــه ببرته راشی.
خو دوی دواړو سره وویل چې که کوم چا پو ښتنه کوله چې تــا ســو دوه څه سره کبړی موږ به ورته وایو چې موږ سره خوند او میر من یو .
هغه وه چې د سهار لمنځونه یې اداکړل په مو ټر کې سپاره شول او مخ د شینخالی د مور د ولایت پخوا یې حرکت وکړ د یوی ورځې لاره یــې پــه دریو ورځو ووهله ځکه چې له یوی خوا سړک خراب وه او له بلی خوا هر یو میل ببرته پا ټکونه پراته وه په هر پا ټک کې تلا شی وه په یــو او بلــه بهانه به یې یو ساعت یا زیات وکم درولی وه .
کله ، کله به یې ځوانان کښته کړل او په دی پلمه چې ږیره نلری داســې او داسې نور خو کله چې به د سپرلیو او یا دریور لخوا یو څه پیسی د پــا ټک قوماندان ته ور کړل شوی بیا به یې مو ټر ته د حر کت اجازه ورکوله .
کله چې د شینخالی دوی ښار ته را ورســیدل پــه دی ښــار کــې هــم جنګونو زور اخیستی وه ښوونځی تړل شوی وودلته هم هر واټ او هــری کوڅی یو پا چا او څو قوماندانا نو په واک کې وه ،
کله چې دوی د شینخالی کورته را ورسیدل شاه پرو چې د خپلــې لــور څخه دا خبره واوریدله چې دا میوند نومیږی او د شریعاتو په پو هنځــی کې زده کړی کوي شاه پرو پوهه شوه چې دا هــم هغــه هلــک دی چــې شینخالی راته په لیک کې لیکلی وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې يوځه چرتی غوندی شوه چې دوی لکه چې سره کوزده کړی وی ، خو شینخالی پوهه شوه چې زما د مور په زړه کې څه دی نو يې خپلې مورته وويل مورې مورړ ستا خبره ومنله له هغه وروسته شاه پرو پوهه شوه چې تر اوسه يې ديواوبل سره کوزده نه ده کړی .

ميوند وروسته له دوو شپو څخه چې ستړيا يې وختله د شينخالی او د هغې د مور څخه و غو ښتل چې نو ر ده ته اجازت ورکړی ځکه چې دده مور او پلار هم په اندیښنه کې دی د شینخالی مور د ميوند پيسی دده د بو ټو د تلی په منځکې ځای پر ځای کړی يوازې د موټر کرایه او د ډوډی پيسی يې په جيب کې ورته کېښودلی ميوند ورته وويل ادی جانی دا پيسی د بوټو په منځ کې ولی راته وګنډلی ؟

د شينخالی مور ورته وويل زويه کا شکې يوه پا چا هی وای بيا نو چې هره پيښه شوی وای هغه ته به ورغلی وای او خپل شکا يت به دی ورته کړی وای وينی چې په هر واټ کې يو پا چادی نو په دی اوږده لار خو تر سلو پا چا هيو څخه هم ډېری دی او بل دا هغه بله ورځ زموږ د يوی معلمی ورور له هغه بل ښار څخه راته په لاری يې موټر څو ځايه تلاشی کړی دده په ګډون د ټولو سپر ليو څخه يې پيسی او نور قيمتی شيان د پو ستو ولاو ور ځينی اخيستی نو

ځکه مې پيسی د بوټو په تلی کې درته و ګنډلی ، په دی وخت کې شينخالی وويل ؟

ميونده کله چې ورسيد لی احوال به را کوي چې زړه مو په قرار شی.

ميوند ورته وويل چې ورسيږم دستی ليک درته را ليږم تيليفونونه خو خراب دی او لکړی يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړولی دی خو لیک حتمی درته را لیږم.
شاه پرو وویل زویه پام چې لیک را ونه لیږې ځکه چې په نوم لیکلی کـا غذ له چا سره نه پر یږدی او وایې چې دا لیک وړونکې جاسوس دی نو دا موټروان بېچاره په وهلو او ډبولو مه ورکوه .
شینخالی وویل میونده دا زما قلم واخله کله چــې ښـار تـه ورســیدلی همدغه موټر وان چې تا وړی هغه به یې موړ ته ببرته راوړی بیـا نــو پــو هیږو چې ته رسیدلی یې.
شاه پرو وویل دادی لا بل غم وایې چې زه دی په دین کې شک لرم او ته راته مو ریدان نیسی
هغوی لیکلی کاغذ نه پر یږدی ته قلم وربانديې وړی اوراوړی قلم چې لــه چا سره ووینی هغه خو بې سواله او بې جوابه وژنی ګوره میونده زویه که ته هم په جیب کې قلم لری هغه دلته
پر یږده او له ځانه سره یې مه وړه او بل دا چې که پر لاری پاټک والا یـا بل چا در نه پو ښتنه کوله چې په لیک لوست پو هیږې ورتــه منکرشــه ځکه د لیک لوست والا خلک ددوی په نظر
غټ کا فر دی پام چې په کومه بله بلا وانه وړی.
اخیر شینخالی میوند ته وویل دا زما د زلفو تار در سره واخله په دی خو ځوک شک نکوي
کله چې ورسیدی همدغه ددې مو ټروان په لاس را ولیږه ، ددې خبــرې په اوریدو سره د میوند تندی تریو غوندی شواو ورته یې وویل زه ســتا د زلفو یو تار ددوی په دی ټوله پا چا هی نه ورکوم او بل زه یو پښتون یم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتنی شیدی می رودلی دی دومره بې غیرته نه یم چې ستا د زلفو تار د بل چا په لاس ورکړم ؟

شاه پرو پوهه شوه چې د شینخالی دا خبره په میوند بده ولګیدله نو یې وویل میوند ه زویه د شینخالی مقصد دا نه وه یوازې د ځان او مور د ډاډینی د پاره یې دا خبره وکوله .

په اخیر کې میوند وویل زه یوه چاره کوم او تا سوته په هر ډول چې وی ډاډ در کوم چې زه ورسیدلم او ددې ډیور په لاس احوال درته را لیږم.

میوند د شینخالی او د هغې دمور سره مخه ښه وکړه میوند په موټر کې کېنوست شینخالی د خپلې مور سره د موټر له څنګه ودریدلی کله چې موټر حرکت وکړ دوی هم دلاس په ښورولو سره یې یو وار بیا مخه ښه ورسره وکوله په دی وخت کې شاه پرو خپلې لورته تندی تریو غوندی کړ او ورته یې وویل لوری تا زده کړی هم کړی یوه پښتون ته څوک داسې خبره کوي

ودی لید ه چې میوند هم هغه د چا خبره کلک پښتو ن دی څومره بده وربا ندې ولګیدله .

مورې زما مقصد دانه وه چې تا او میوند بر داشت ور ځینی وکړ .

لوری بیا دی پا م نیسه چې بله ورځ داسې بېکاره خبره دی له خولی ونه وزی .

مورې خبره تیره شوه پوهه نشوم او د ښځې خو ته پوهیږی چې عقل یې کم وی زما عقل هم دومره رسیده او بس .

نه لوری ته د نورو ښځو سره ډیر فرق لری ته خو نو اوس هم تحصیل یافته یې او بل ډاکټره یې سبا به ناروغان درته راځی ته باید له خپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولی او ژبې سره ډېر احتیاط وکوي چې کومه خبره ښه ده او کومه بــده خیر په هر صورت میوند هو ښیار سړی دی په زړه کې یې نه ساتی او زیاته یې کړه لوری دا میوند خو ماته ډېر ښه با اخلاقه او پوهه ســړی ښکاری خدای د وکوي چې په خیر سره ور سیږی او ارامی شـــی چـې دا ستا واده په خپلو ستر ګو ووینم.

میوند دهغې ګړی نه چې د شینخالی څخه یې رخصت واخیست دلاری د پاټکونو په چرتونو کې شو لیږ ببر ته نه و تللی چې میوند را ولاړ شو او خپله کرایه یې موټروان ته ورکړه ځکه ببریده که په لاری پا ټک چبــان دا پیسی ورنه واخلی او کله چې دریور کرایه و غواړی په هغه ګـړی خــو بوټ نشی خیرلای چې کرایه ورکړی یوازې لیږ پیسی یــې د خــوراک د پاره په جیب کې پر یښودلی .

میوند چې لاری او دلاری پا ټکوته و کتل ر یښتیا هم پــه دی دوو دریــو ورځو کې سړک بل ډول شوی ووپاټکونه ډېر شوی وو او هر پاټــک ډول، ډول امرونه کول او ډول، ډول خیرو څخه یې بد راتله .

یوه پاټک ته به چې راغلو چا چې به ږیره خریلی وه هغه یــې واهــه او ډ باوه بل پا ټک ته به چې راغلو هغه چا چې بیا ږیره درلوده هغه یې وهــل او ډ بول په یوه پاټک کې خو خپله میوند هم څو قنداغه ووهل شو چــې ولی ژیره لری که څه هم دمیوند ږیره کوچنی وه ځکه چې هغه ځوان وه ادی چا خبره په مخ یې اوس نوی د ږیری یو تور خط ښکاریده .

په یوه بازار کې چې سپر لی د ډوډی خوړلو د پاره کښته شــولی میونــد هم کښته شو او د یوه دوکان څخـــه یــې د ږیــری د خریلــو یــوه چــاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخیستله او ببرته موټر ته راغی په موټر کې کېنوست دمخ نیما یې خما
رېره یې وخریله او د نیما یې مخ رېره یې همداسې پرېښودله
او خپله لنګوټه یې داسې وتړله چې د مخ خواته شمله یې اوږده کــړه او
مول یې وواهه .
کله چې به داسې پا ټک ته را ورسیدل چې د رېرې والا به وه ده به هم د
خپل مخ خریلی خوا پټه کړه او د رېرې خوا به یې ښکاره کـړه ، او چـې
داسې پاټک ته به راورسیدل چې رېرې یې خریلی وی ده به هــم دمـخ
خریلی خوا به یې ښکاره کړه تر خو چې ښار ته را ورسیدل هر یــوه کــه
رېره یې درلوده او که یې نه درلوده په وارو ،وارو یې وهل او ډبول وخړل
خویوازې میوند وه چې یوازې یو وار یې وهل وخو ړل .
وروسته له څلورو ورځو د هېواد مرکزی ښارته را ورسیدل میونــد چــې
کله له موټر څخه کښته شو نو یې دریور ته وویل کله چــې ببرتــه لاړی
هغه زما مورته ووایه چې د تاسو دری ټوکه
کتا بونه پور وړی یم.
کله چې میوند له موټره کښته شو نو منتظیر وه چې کوم تکسی پیداشی
او خپل مقصد ځای ته ځان ورسوی خو یو ه ورته وویل درووره د تکســی
په انتظار مه درېږه څه خپله لاره وهه تکسی مکسی نــور نشــته او هــر
چېرته چې ځی پلی به ځی .
میوند هم پلی روان شو ګوری چې دلته هم همداسې حال وه لکه د هغــه
اوږدی لاری پاټکونه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دادی اته ورځې ورو سته هغه دریور چې میوند یې رسولی وه د شاه پرو کورته راغی شاه پرو او شینخالی ته یې وویل چې هغه ستا سو خپلــوان می ورساوه او نښه یې داده ویل یې زه دری ټوکه کتابونه پوروړی یم .

شاه پرو وویل کتا بونه دری ټوکه ؟

شینخالی وویل صحح ده صحح ده خیر یوسی راځه یــوه پیالــه چــای و څښه بیا لاړ شه ډریور ورته وویل نه وخت نا وخته دی تا ســوته د ډاډ د پاره راغلم چې د تاسو خپلوان په خیر سره ورســیده شــینخالی بیــا ور څخه مننه وکوله.

بیا مور له خپلې لور شینخالی څخه وپوښتل کتا بونه د څه شی کتابونــه بیا شینخالی خپلې مورته ددې او د میوند دشرط ټوله کیسه وکوله مــور یې وخندل او په ټوکو یې خپلې لورته وویل بله وار اوبل وخت له چاسره شرط مه وهه چې خدا ی مکړه کومه ورځ به دی له چا سره شرط وهلــی وی او شرط به وبا یلی بیابه پښیمانی کوي .

مورې ته بلی خواته لاړی دومره بې عقله خونه یو چې له هــر چــا ســره شرط ووهم دا خو زما او د میوند تر منځ یوه سیالی وه او بس او تا هم ور ځینی د ادم او درخانی نکل جوړ کړ دادی مورې ستا خبره می په غــوږو واوریدله بیا به تردی چې له تا سره هم په کومه خبره شرط نه وهم چــې مور می یې بل ځوک لا هلته پریږده .

اوس نو میوند د خپل مور او پلار سره په یوه ولایت کــې او شــینخالی د خپلې مور سره په بل ولایت کې ژوندکوي .

پوره دری کاله تیر شول چې میوند او شینخالی دیوه او بل څخــه هــیڅ احوال نلری ځکه د تیلیفون لکړی خو لا څو کاله پخوا د غــو ......نړولــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او لیک هم د یوه او بل ځای څخه نه وړل کېده او نه هم چا ددې وس درلود چې کوم لیکلی کاغذ په خپل جیب کې وا چوی ځکه چې پــا چــا هی دی داسې خلکوپه لاس کې وه چې د قلم ، کاغذ،سواد،زده کړی،علم او فر هنګ

دو ښمنان وه .

پوره دری کاله او څو میاشتی تیری شوی چې د مر کزی دولــت لخــوا د ی‌و ونځیو او د لوړو موسیسو د زده کړو دبیا پیل خبر ورکړ .

شینخالی هم له دی خبر تیا خبره شوه او میوند په دی سبا د خپل کــور او کلی څخه د هېواد مرکز ته ځان را ورساوه دری ورځــې تیــری شــوی شینخالی معلومه نشوه .

میوند ته دا اندیښنه پیداشوه چې شینخالی تــه حتمــی کــوم مشــکل پیداشوی او یا هم خدای مکړه کومه پیښه نه وی ورته رسیدلی د هغــې خو د زده کړی سره ډېره مینه درلوده نه چې چا خطا استلی نه وی چــې تحصیل په درد نه خوری خو شــیطان ډول ، ډول فکرونــه پــه زړه کــې وراچول او کله به یې بیا وویل هغه خو عاجزه ده له چا سره راشی .

هلته شینخالی هم په دی فکر کې وه چې څنګه لاره شم د لاری پاټکونه خو همداسې لا په خپل ځای پراته دی د ډېری خواشینی څخه یې چــې درسونه ور څخه تیر نشی د ډېرو اندیښنو څخه یــې شــونډو تنــا کــې وکړی (شونډی یې ووتلی).

په څلورمه ورځ میوند تصــمیم ونیــو پــه هــر ډول چــې کېــږی بایــد د شینخالی ولا یت او ددوی کورته ورشی که کومه پیښه خدای مکړه نه وه شینخالی به له ځانه سره راولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ شینخالی او مور یې په دی بحث او خبرو کې وی چې څنګه او د چا سره شینخالی مرکز ته لاړه شي چې دسرای در وازه وټکېدلـه کلـه چې شاه پرو دروازه خلا صه کړه ګوری چې میونـد ددروازی شـاته ولاړ دی .

شاه پرو د میوند په لیدو سره ډېره خو شحاله شوه بېله دی چې له میوند سره روغ او جوړ وکوي په شینخالی یې غږ وکـړ ، لـوری راشــه وګــوره څوک راغلی هله ژر شه شنخالی په بېـړه راغلـه دروازی تـه لا نـه وه رارسیدلی د مور څخه و پو ښتل مورې څوک دی مور یې ورته وویل ستا ستا د کتا بوپور وړی دی پوروړی.

شینخالی راغله په میوند یې ستر ګی ولګیدلی د روغبړ په وخت کې یې ورته وویل میوند جانه

څه در باندې شوی څنګه خراب شوی یې.

میوند ورته وویل دا انقلابونه نه وینی دا انقلابونه په یوه حال پاته شــوی چې زه بیا په خپل

حال پاته شوی وای او تا هم خپل ځان ته په اینه کـې کتلـی چـې تـه څنګه شوی یې شونډان دی داسې تڼاکې لکه د بزګر لاسونه .

په دی وخت کې د شینخالی مور میوندته ادی چا خبـره د ســوداګر پــه ستر ګه په ځیر ، ځیر وکتل چې څنګه زما دلور او دده جوړه بــه څنګــه وی .

خیر په هر صورت د شپی میونـد تــه مــخ را واړاوه او ورتــه یــې وویــل شینخالی سبا باید وختی حر کت وکوو ،د شینخالی مور وویل زویــه نــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلی يې ستړ يا چې دی خلاصه شوه بيا به لاړ شی ،خو ميونـد ټينګـار وکړ چې بايد لاړ شو چې درسونه پيل کېږی .

سهار د خدای په امانی په وخت کې د شينخالی مور يو څه وچـه ډوډی ، پراټې ، او يو پوخ کړی چرګ چې په يوه کڅوړه کې يې اچولی وه ميونـد ته ورکړل او ورته يې وويل دا په لاری بيا سره وخوری .

ميوند وويل مورې اوس هغه پخوا وختونه نه دی چې يو څوک به په سفر تله د کور والا و به ډوډی او خوراکې شيان ورکول چې په لاری وږی شی بيا يې وخوری اوس خو هر چېر ته هو ټلونه دی هر څه پکښې پيداکېږی .

د شينخالی مور ورته وويل دا د غم هو ټلونه يې کړی په ټولـو کـې يـا د سپيانو غو ښې پخوی او يا د کار غانو غوښې بيا وايې چې دا د پسه غـو ښې دی يا هم د چرګ غو ښې دی مسلمانی چېری پاته ده مقصد پيسې پيداکړی نور سر نه پسې ګرزوی چې حلالی دی که حرامی .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

دادی د څو ورځو نه وروسته ميوند او شينخالی خپلـې فـاکولتی تـه را ورسيدل

شينخالی چې خپله فاکولته او د فاکولتی چمنونه وليدل هکه پکه شـوه، د فاکولتی ديوالونه په کارتو سو سوری، سوری شوی وه د کړ کېو شيشی خو يوه لا روغه نه وه پا تی دروازی ځينی جوړې ، ځينی ورکې او ځينـی نوری دړی وړی پرتی وی د فاکولتی په چمنو کې هم لو حی درول شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او ور باندې لیکل شوی وه پام چې د ما ین خطر دی لنډه دا دا د زده کړی

مو سسه د زده کړی د مو سسی په ډول نه بلکې د کر بلا د جنګ د ډګــر په ډول ښکا ريد له

شا وخوا سیمه ټوله ډارونکې او له وهمی څخه ډکه وه او شاوخوا کورونو کې هم څوک نه ښکاريدل او سیدونکې يې ټول بلی خواته مها جر شوی وه او ټوله فاکولته د هديری په ډول ښکا ريدلــه او هــره ورځ بــه يــې د فاکولتی له چمنونو څخه يو يا دوه د مړيو جسدونه له خاورو را کښل.

د فاکولتی درسونه پیل شول خو داسې درسونه نه وه لکه هغه دری کاله وړاندی څکه چې له يوی خواډېر استا دان مهاجر شوی وه ،محصلين هم لکه د استادان په ډول يا مها جر شوی وه او يا هم د جنګ له بېــری فــا کولتی ته نه راتله دوی هم ګرم (ملامت) نه نه وه هره ګــړی د جنــګ د پیل امکان وه همداسې څو واره پيښه هــم شــوه خپلــه ځینــو ، ځینــو محصلينو هم سلاح ګانی درلودی او په خپل منځکې به سره پــه جنــګ شول په يوه نا چېزه خبره به چې ليږ سره لاندی او باندې به شوه مړی او ټپيان به د ليلی په دهليزو کې په وينو سره ، سره پراته وه څوک وه چې پو ښتنه وکوي هر محصيل په يوه تنظيم او حزب پری تړلی وه نــو ددې له مخی هم ډېر استادان او محصلين خپلو درسوته نه حاضر يدل مورږ ډېر ليږ شمير محصلين او استادان چې بل ځای مو د شپی د تیــر ځــای نــه درلود له مجبوريته مو شپه په ليليه او ورځې مو په صنفونو کې تير ولــی د رسونه هم هغه د پخــوا پــه ډول نــه اســتادانو تشــريح کــول او نــه محصيلينو زده کولای شول څکه چې دفاکولتی کتا بخانی د کتابو ســره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جګړه کې داور په لمبو کې ایری ، ایری شوی وه دا پا ته یونیم کال تحصیلی دوره یې ادی چا خبره د زړه په وینو پای ته ورسوله

په دی وخت کې شینخالی خپلې مور ته احوال ولیږه چې یوه اونی ورسته زموږبری لیکونه ویشل کیږی او دی مراسموته د ټولو محصیلنو پلرونه راځی د میوند پلار هم راځی ،کله چې شینخالی له دی خبرې خبره شوه دستی یې تصمیم ونیو او وه یې ویل شینخالی خو پلار نه لری په هغه ورځ چې بری لیکونه ویشل کیږی زما دلور غاړی ته به ځوک د ګلو نو امیل ور اچوی نو یې و پتیله چې خپله لاړه شی او د شینخالی دبری لیک دا خیستلو په وخت کې باید دهغې غاړی ته په خپلو لاسونو د ګلونو هار ور واچوی.

دا دی هغه ورځ را ورسیدله چې شینخالی او میوند خپل تحصیلی سندونه تر لا سه کوي

په هغه ورځ چې د شینخالی او میوند بری لیکونه و یشل کیدل د شینخالی مور شاه پرو هم په دی مراسمو کې ګډون وکړ دمیوند مور او پلار دواړه ودی مراسموته راغلی وه میوند د شینخالی مور خپل مور او پلار ته ور وپیژندله دوی دری واړه دیوبل سره د پیژنکلوی څخه خوښ او خوشحاله شول او شنخالی وویل دادی د خپلو اولادو له برکته موږ او تا سو وکولای شول چې یواو بل سره و پیژنو میوند لکه چې پخوا د شینخالی په باره کې خپلې مورته ویلی وه

په دی وخت کې د میوند مور د شینخالی مورته په خندا کې وویل خدای د وکوي چې زموږ دا پیژند ګلوی مو په اوږده دوستی بدله شی د میوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار که څه هم یوی خواته ولاړ وه او نه یې غو ښتل چې د ښځو په مجلس کې ځان ور ګډ کړی د میوند دمور ددې خبرې په اریدو چې د میوند مور د شینخالی مور ته وویل چې دا پیژندګلوی د ی خدای په اوږده دوستی بدله کړی غوړنه یې څک شول او په زړه کې یې یو څه ورتیر شول او له ځانه سره یې په زړه کې وویل چې والله تر دی کاسی لاندی کومه بله نیم کاسه شته ځکه دلته خونور هم د محصیلینو پلرونه او میندی ډېر راغلی دی له نورو سره خو یې موږ معرفی نکړو او یوازې یې دشینخالی سره و پیژندلو،دلته خو حتمی یوه خبره شته خیر په منا سب وخت کې به ورنه تپوس وکړم دلته شاپرو د خپلې لور خواته ورغله او په خبرو ورسره بوخته شوه .

دمیوند پلار دخپلې مېرمنې څخه و پوښتل چې ای دمیوند موری د شینخالی مورته دی داخبره څنګه وکړه چې دا زموږ پیژندګلوی دخدای په اوږده دوستی بدله کړی هغې ورته وویل سړیه او س ددې خبرو وخت نه دی بیابه په ارامه او قراری دا خبره درته وکړم.

د شینخالی مور شاه پرو د بری لیکونو د ویش په مرا سمو کې د خوښی او خو شحالی او ښکې تو یولی او په ز ړ ه کې به یې ویل کاشکې د شینخالی پلار ژوندی وای او په دی مرا سمو کې ناست وای او د زړه ارمان یې ختلی وای .

د بری لیکونو د ویش په مهال د لوړړو تحصیلا تو وزیر وویل د هر څه نه مخکې هغو ته چې نن د بریالیتوب بری لیکونه اخلی تولوته د زړه له کومی مبا رکې وایم او داهم باید ووایم هغه چا چې لوړی نمری اخیستی د بری لیکونه سره یو ځای دویته د مقرری مکتوب هم ورکولی کیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د برې ليکونو لړۍ پيل شوه د شينخالی د نوم په ويلو سره شـاه پرو راغله او د شينخالی په غاړه کې يې دګلو هار واچاوه ورپسی ميوند د ميوند مور او پلار هم د شينخالی په
غاړ ه کې د ګلونو قطارونه يو په بل پسی ور و ا چول.
بيا د ميوند نوم واخيستل شو دهغه په غاړه کې اول دميوند مور ، پلار او بيا د شينخالی مور او خپله شينخالی يې غاړې ته ګلان ور واچول .
کله چې شينخالی خپل د برې ليک او ورسره د مقـررې مکتـوب وليـد ميوند او خپلې مور شينخالی ته يې وويل دادی زه دپا يتخت د زيږنتـوی په روغتون کې مقرره شوی يم او ميوند هم خپل مکتوب وکـوت ګـوری چې ميوند هم د پايتخت په يوه محکمه کې د قـاّ ی پـه تـو ګـه مقـرر شويدی ټولو په ډېره خوښی او خوخوشحالی دواړو ته دمقررريو مبارکې هم وويله.
په دی سهار شينخالی د خپلې لو شينخالی او ميوند څخه رخصت شوله او خپل ښار ته چېری چې د سواد د زده کړی په کورس کې د ښونکې په تو ګه دنده درلوده لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میوند مور او پلار خو لا د بری لیکونو د ویش نه څو ساعته وروســته د خپل کور او کلی په خوا تللی وو خو هغه وخت چې دوی کورته ورسیدل او دشپی ډوډی وخو ړله شوه د میوند پلار خپلې مېرمنې ته وویــل ښــه اوس نو ووایه ، د میوند مور ځان نا خبره واچاوه او وه یې ویل څه ووایم ؟ د میوند پلار ورته وویل څنګه بیا دی هیر شول هغه د شینخالی مورتــه چې دی وویل دا پیژندګلوی دخدای په دوستی بدله کړی ، د میوند مــور وویل سړیه یوه خبره وه تیره شوه

نا رینه می نه لید او دومره په خبرو پسی ګر زیدل می نه لیدل.

د میوند پلار ورته وویل ښځې بار اوښ می تر سترګو په پټه مه تیــره وه اخیر زه هم انسان یم ډوډی خولی ته وړم نه غوړوته.

دمیوند مور ورته وویل چې پو هیږی حاجت نه شته چې په دی نیمه شپه له سره تر پا یه ټوله کېسه در ته وکوم او که ډېر شله یې او غواړی چــې درته ووایم نو غوږ ونیسه میوند او شینخالی مینه ســره لــری او غــواړی چې کوزده او واده سره وکړی او میوند تر اوســه دیتــه معطلــه وه چــې خپلې زده کړی پای ته ورسوی او وروسته بیا له تا سره په دی باره کــې سلا او مشوره وکوي اوس چې یې زده کړی پای تــه ور ســولی کــه د ی خوښه وی نودا ګز او دا میدان دا سبا ورشه او میوند ته دا انجلی وغواړه .

د میوند پلار وویل بیا ونه وایې چې بزرګ نه یم زه په هغه ګــړی لا پــوه شوم چې حتمی کومه خبره شته او که ریښتیا در ته ووایم ما خپله چــې دا انجلی څه نومیده نوم یې رانه هیر شو هو شینخالی که هلتــه خلــک ډېر نه وای په هغه محفل کې می ورته خواستګار ی کړی وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې د میوند خوښه ده زما لا پرون خوښه وه .
څو ورځې تیری شوی د میوند پلار دکلی ځخه راغی او د میوند دفتر تــه ور غی وروسته له روغ او جوړ ښخه د میوند پلار خپل زوی ته وویل ؟
زویه ستا مور د ستا او دشینخالی په باره کې ماته څه وویل چې ستا رضا وی زموږ هم خو ښه ده خودا کار که ژر وشی ښه به وی تر اوســه مــوږ لا ژوندی یو اوبل دا چې په ژوند هیڅ باور نشته بیا پــه دی خــدای وهلــی جنګ چې لانده او وچ یعنی ګناه کار او بې ګناه ته نه ګوری ړندی مرمی دی د هر چا په تقد یر چې برابره شوه هغه له منځه وړی که خدای وکړ ی ستا سو ما شومان په خپلو سترګو ووینو دا به لا بله خو شحالی وی .
میوند وویل پلار ه ستا خبره بلکل ټیک ده خو یو څو موده صــبر وکــړو چې موږ خپلې تنخوا ګانی مخواګانی واخلواو خپــل بــار پــه خپلــو اوږو پورته کړو نه دا چې زموږبار ستاسو په اوږو بارشی ، زویه دا کوم بــار نــه دی چې موږ یې نشو پورته کولای خدای (ج) دومره د حلا لو راکړی چې دا بار پورته کړو او بیا دا چې هر زوی په پلار حق لری چې خپل زوی پــه کوزده او واده کړی ، زویه زه او ستا مور دواړه ارمان او هوسونه لرو نــودا یو هوس خو ته کولای شی چې زموږ دا هوس ته پوره کړی .
میوند وویل پلاره چې داسې ده نو له خیره سره دبلی میا شتی په اخیره کې به داکار وکوو زه په له شینخالی سره وګورم چې هغــه پکښــی څــه وایې که مخی یا وروسته مو پر یکړه سره وکوله تاسوته حتمــی خبــر در کوو تلواره د شیطان کاردی .
پلار یې وویل هغه دی نه دی اروېدلی چې وایې په ښو تلوار پــه بــدو تــا مل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند وویل پلاره تر هر څه یې خیر بهتر دی زه حتمی تا سوته خبـر در کوم .

زویه زه خپله له شینخالی سره یو ځل ونه وینم ؟

نه پلاره له هغې سره مه وینه هغه بېچاره ډېره بې جرا تــه ده او پــه دی خبره شر میږی او له بلی خوا هغې ته کومه نا امیدی ونه دریږی او په زړه کې ونه وایې که زما پلار ژوندی وای هغه به هم زما خواســتګار کــونکې هلک ته ورغلی وای او د هلک سره به یې خبرې کړی وای نه پلاره چــې ور نشی ښه به وی .

د میوند پلار هم د خپل زوی سره ومنله او د شینخالی له لید وڅخه تیــر شو او د خپل زوی سره یې مخه ښه وکړله او د خپل کلی پخوا روان شو .

ما زد یګر نا وخته میوند د شینخالی دکار ځــای تــه ورغــی ځکــه چــې شینخالی په ښار کې کور نه درلود شپه ور ځ په روغتون کــې وه نــو یــه شینخالی ته یې دخپل پلار دراتګ په باره کې ورته وویل شینخالی ورته وویل ډېره ښه خبره دی ورته کــړی دادوه میــا شــتی تنخــوا چــې مــو واخیستله بیا به نو له خیره سره دا د خیر کار سره پر لپسی کــړو او تــر هغو به مور هم ځینی ،ځینی د اړتیا وړ شیان واخلو هــر څــه چــې تیــار شول بیا به دوی ته خبر ورکړو .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

پوره یوه میاشت وروسته میوند خپل پلار ته تیلیفون وکړ چــې د را تلــو نکې جمعی په ورځ له خیره سره زموږ د کوژدی ورځ ده مګر که را تلــی یوازې راشه مور دوی می مه په تکلیفه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل دا ډېره ګنه ګونه مو نه خو ښيږي او بل دا چې دلته نه زه کور لرم او نه يې شينخالي لري يوازې ځو کسه همصينفيان دي او بس ځکه د شينخالي مور هم نه راځي ځکه هغه هم دولتي دنده لري وخت نه لري چې راشي او همدا ددې لاره هم اوږده ده .

هغه وه چې ميوند خپل يوځو د محصلي دوری انډيوالان خبر کړل او شينخالي هم ځو همصينفياني خبرې کړي د جمعې په ورځ دميوند پلار د خپل کوچني زوی سره راغلل او

دښار په يوه هوټل کې سره کښنا ستل د شينخالي همصينفياني ديوی او بلی سره ويل ګوه د چا چې خدای سموی هغه ده شينخالي او ميوند هم دولتي دندي پيداکړي او هم اوس دادي کوژده سره کوي موږ خو تر اوسه لا دندی ندی پيدا کړي هری اداری او وزارت ته چې د دندی د غو ښتلو د پاره ورځو يا کمبود نه لری او که ويهم واسطه او پيسی غواړي ، د ميوند همصينفيان هم همدا ډول خبرې کوي

د ميوند پلار خپل زوی ته وويل زويه دا څنګه کوژده ده د ساز او سروز شته نه هم خپل او خپلوان.

پلاره دومره ببړ وبار ته ضرورت نشته نو که خلک ډېر وی له يوی خوا مصرف ډېر يږي

نو دومره ډېر مصرف ته اړتيا نشته او بل موږ او تا سوبايد د اسلامی شريعت سره ځانونه برابر کړو او بل بې ځا يه او ډېر مصر ف د شيطان کار دی لکه چې وايې المصر فون اخوان لشيا طين.او له بلی خوا که هر څومره خلک زيات راشي او ډېر مصرف وشي والله که څوک خير يوسی درته ووايي نو له خپل وس او طاقت سره بايد کار وشی نه دی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارویدلی چې وایې سړی باید له خپلې بړستنی سره پښې و غزوی زه چې بل څوک بې ځایه مصرف کوي
په ماغزو می ورته په درد کېږی نو دا خو می خپله معا مله وه غیر د خپلې معا ملی موږ او تا سو باید دا بې ځایه رواجونه او دا ملا ماتونکې رواجونه باید او باید له منځه یوسو .
همدغه بې ځا یه رواجونو دلاسه مو ځوانان او پیغلی بې ودنو پاته دی .
کله چې د کوژدی مراسم خلا ص شول د میوند پلار د شینخالی مورته د مبا یل د تیلیفون له لاری اړیکه ونیوله او یو او بل ته یې مبارکې سره وویله .
وروسته د میوند پلار خپل زویته وویل میونده زویه واده به څه وخت وی له خیره سره
میوند وویل پلاره نور نو په دی بې ځایه مصرفونو موملا مه را ماتوه دادی نکاح وتړله شوه حجاب او قبول وشو خوشحالی مو وکوله بس همدا واده دی بل واده ته ضرورت نشته .
دمیوند پلار وخندل او په ټو کو کې یې وویل که داسې اسانه واده وی ماته هم یو داسې اسانه
واده وکړه چې داسې بې جنجاله وی .
پلاره هر کار د سړی په خپل لاس دی که یې په اسانی کوي اسانه دی او که په جنجال کوي یې په جنجال کېږی تا سو او نور ټول خلک واده نه کوي بلکې جنجال ځان ته جوړوی.
دمیوند پلار شپه د خپل زوی سره تیره کړه په سهار د خپل کور او کلی په خوایې حرکت وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې کورته ورسیده د میوند مورته یې دروغجن په وخت کې ورته وویل مېرمنې دزوی د کوزدی او واده مبارکې درته وایم ، کله چې سره کېنا ستل د میوند مور ورته د چای څخه پیاله ډکه کړه دمیوند مور ورته وویل سړیه خنګه مبارکې دی راکړه ستا دی مبارکه وی .

هو مېرمنې درته می وویل د زوی کوژده او واده دی مبارک شه ؟

سړیه واده له کومه شو دا خویوازې کو ژده وه کو ژده .

د میوند پلار وویل میر منی مور او تا سو د پخوا زمانی خلک یو په دغو کارونو نه پو هیږو

دوی وای چې د ډېرو خلکو خبرول په واده کې ، بې ځا یه مصرفونه د شریعت خلا ف کار دی هغه وه چې کوژده او واده دواړه یو ځای سره وشول .

د میوند مور لیږ په لوړ اوز سره وویل ای میونده زویه لاس می توروه مخ می پری تور شو

څه کونډه خودی نه وه کړی چې بې له سازه ، جوش ، خروشه او زما په نه موجودیت کې دی داسې کار وکړ ، د میوند پلار ورته وویل ډېر ښه کار یې کړی موږ خو نا پامه خلک یو په یوه

واده کولو مو کو لمی ووزی او اخیر هم له ځانونه د شیطان ورونه جوړ کړو تر خیر مو ځان ته شر ز یاتیږی او د خدای په قهر او غضب ځانونه اخته کوو ، ریښتیا ووایه دا دواده دا دومره مصر فونه په کوم کتاب کې راغلی هم د خدای بې امری کوو په لکونو ولور اخلو دزوم کورنی د ولور په خاطر پتې خرڅوی ځانونه وږی تږی کوي او د نورو خلکو د ګید و د ډکولو په خا طر دواده په ورځ ان خپلې د شیدو غوا حلا لوی خلکو چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوډی وخوړله په خپله مخه ځی نور یې په زوم خیلو پسی بــلا چــې لــه لوړی مری او که پاتیړی ددوی نسونه خو یوه ورځ ماړه شول.
د میوند مور وویل ای زما میونده زویه څنګه دی خطا کړو یوازې دومــره شوی وای چې ستا په واده کې می یواز ی او یوازې خپله نــږور تــر لا س نیولی وای او د مخ په دواړو خواو می ښکل کړی وای زما څومره ارمانونه دی په زړه کې راه ته پریښودل خیر خدای دی خیر کړی دا چــې تــه او شینخالی سره خوشحاله یاستی ستا سو خوشحالی زموږ خوشحالی ده .
په دی وخت کې یې دمیوند پلار ته مخ راواړاوه ورته یې وویل سبا به می حتمی میوند ته ورولی چې خپلې نا وکې ته یې خپله بر خه ورکړم .
یوازې دوه کوټی په کرایه نیولی دی په یوه کوټه کــې خپلــه میونــد او شینخالی اوسیږی او بله کوټه د میلمنو د پاره دی
د میوند مور وویل زما هغه یوه کوټه بس ده څه شالی خو پکښی نه کرم .
مېرمنې مقصد می دادی چې دوی نوی واده کړی ددوی ملګری دوی تــه د مبارکې دپاره راځی
په هغه یوه کوټه کې به ته کښینی او که به ددوی میلمانه ؟
سړیه ته ما ورسوه هلته به د یوی کپی ځای پیداشی څه د پــا چــا هــی تخت خو نه غواړم چې ماته دی د پا چاهی تخت جوړ کړی چې زه هلتــه کښینم، یو دیدن به یې وکوم خپله نږور به یو وار په غیږ کې و نیســم او خپل زوی به وګورم چې اوس به هغه د پخوا څخه هم ښــکلی شــوی وی که نور هیڅ نه وه خپل زوی او نږور خو به یو ځای سره ووینم شپه هم نه کوم بېرته را ځم یوازې له دوی سره دوه کلمی خبرې کوم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې لېونی شوی يېليږ يې سږه خوره دومره توده يې هم مه خوره دا چې ددوی خبرو ته دی زړه کېږی وا خله دا زما مبا يـل خبـرې ورسـره وکوه اوس خو دادی په يوهٍ ثانيه کې ورسره په خبرو کېږی دوه کلمی نه سل کلمی خبرې خو ورسره وکوه .

سړيه دا شيطان ډبلی دی خدای ور ک کړی که دا نه وای بيا به دی څـه پلمه کولای راکړه ، راکړه دا د شيطان ډبلی چـې د خپلـې نـږور او زوی سره می خبرې وکړم .

د ميوند پلار د خپل زوی نمره ووهله روغ او جوړ يې سره نه وه کړی چې مېرمنې يې ورته وويل

بس ده بس ده لا په خبرو نه يې موړ شوی راکړه چې زه ورسـره خبـرې وکړم .

زويه د خدای په امان مور دی شله ده نه می پريږدی چې در سره خبرې وکړم څنګه شينخالی هم ښه ده هو پلاره هغه هم ښه ده دادی له خپلې مور سره خبرې وکړه .

مورې يې هغه ددې په خبره د شيطان ډبلـی واخيسـت او وه يـې ويـل ميونده زويه تر تا جار شم تر تا قر بان شم مبارک دی وی سل واره نه زر واره د مبارکوي درنه خفه يم خفه يم داسې خو څوک نه کوي اخيـر تـه می زوی يې نهه ميا شتی می په خپله ګيډه کې ګر زولی يـې زحمتونـه می در سره ګا للی مور څه د ميری په ستر ګه دی لا راته ونه کتل .

مورې خفه کېږه مه له دی ځايه د لا سونه ښکلو مه ، نه می غو ښتل چې په دی خرابه لارهاو په دی جنګو کې تا سوته زحمت در کړم که ژوند وه بيا به موږ دواړه ستا خدمت ته دالته درشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی و خت کې شینخالی کو تې ته را دننه شوه میوند ته یې په قــراره وویل څوک دی له چا سره خبرې کوي ، میوند د ګوشی د خبرو په ځــای لا س کېښود ا هسته یې وویل مور می ده مور ، شینخالی د خپلې پــزی په نیما یې ګوته کېښوده او په قراره یې وویل پزه مــی پــری شــوه پــزه میوند خپلو خبرو ته اوږد والی ورکړ مورې خفه نشی لا ســونه او پښــی دی ښکلوم.

زویه پروا نلی چې تل سو دواړه ســره ســره خــو شــحاله یاســتی مــوږ خوشحاله یوچېری ده شینخالی لور می ،مور جانی داده ســلامونه درتــه وایې زما له څنګه ولاړه ده .

الله د څنګ له دریدو یې لا ځار شم.

بلی، بلی مورې غږ دی ښه نه راځی سم ځای ودریږه ، مــور بېچــاره نــه پوهیده چې سم ځای څنګه وی نو یې وویل زویه دادی سم ځای سات د پلار له کټه سره ولاړه یم .

موی سم ځای مقصد لیږ په لوړ ځای ودریږه.

مور یې د بام په ځینو لیږ پورته شوه ، زویه اوس مــی غــږ اوری هــوکې مورې او س صح شو.

په دی وخت د میوند مور وویل زویه شینخالی تــه ووایــه چــې راســره خبرې وکړی .

مبوند د شینخالی خواته داسې وکتل چې یعنی راسه له مــور ســره مــی خبرې وکړه شینخالی لکه چې شر میدله د لاس پــه ښــورولو یــې د نــه ځواب ورکړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې مور وویل زویه شینخالی چېری ده ورکړه چې خبرې ور سره وکړم.
خو خیر شینخالی مجبره شوه تیلیفون یې واخیست نو یې په قراره میوند ته وویل څه ور ته ووایم ، میوند په قراره دوه ځلې ورته وویل سلام . سلام وکړه .
مورې سلام ، سلام .
د هغې خوانه د میوند مور وویل ، وی لوری ته یې سل واره وعلیکم سل واره ، واره څنګه ښکلی غږ دی دی لوری جوړه خو یې ګوره ، ګوره ماته د خواښې په ستر ګه ونه ګوری زه دی مور یم مور خدای په تعویزو لور نه را کوله دا دی دلور مور هم شوم ، خو کاشکې
ستا سو په واده کې زه وای او هغه ارمان چې مې په زړه کې وه هغه ارمان مې ختلی وای خیر چې تیر شوه هغه تیر شوکه خیر وه بیا به وګوری چې زه دی خواښې یماو که په ریښتیا ستا مور یم ،
مورې له مانه خفه نشې میوند ته مې ډېر وویل چې تا واده ته راولې ولې را سره یې ونه منله ما ملا مته نکړی .
په دی وخت کې د میوند پلار وویل مېرمنې د مبا یل پیسې دی ټولې خلا صی کړی ما ته هم وار را کوي چې د شینخالی سره خبرې وکړم، د شینخالی او د میوند د مور خبرې لا نه وی خلا صی شوی چې تیلیفون د میوند پلار ور څینی واخیست .
د میوند پلار شینخالی ته وویل څنګه یې لوری خفه شوی خو نه یې څو دقیقی یې خبرې لا نه وی سره کړی ببله دی چې د یوه او بل سره مخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه وکړی چې د تیلیفون پیسی خلا صی شوی د میونـد پـلار وویـل د تیلیفون پیسی خلا صی شوی .
د میوند مور وویل خاوری دی دا دشیطان په ډبلی شی دا هم لکـه ددې دولت ما مو رین بې پیسو خبرې لا نکوي . د میوند پلار وویل اوس زمانه د پیسوده د میوند مور یې خبرې پری کړی او ورته یې وویل له یاده مـی ووتل چې درته ووایم د شینخالی مور په واده کې دوه ؟
نه ، نه د شینخالی مور هم نه .،نو څنګه بیادی د شیطان پـه ډبلـی کـې خبرې ورسره وکړی .
نه با باهغه وخت می له ډېری خوشحالی تـه لا لـه یـاده وتلـی وی تـه دشینخالی د مور خبره کوي .
سړیه ولاړ شه ودی د شیطان ډبلی ته پیسـی واچـوه چـې زه ور سـره خبرې وکوم . میر منی د هغې لمبر راسره نشته چې ورته زنګ ووهم ،.
سړیه لمبر به یې له شینخالی واخلو ته لاړ شه پیسی ور واچوه .
د میوند پلار له کوره د وتلو په وخت کې وویل ریښتیا یې ویلـی چـې د واده نه په ډلو ډېری لاړی .
میر منی یې ور پسی غړ کړ فکر دی ونیسه چې ډېری پیسی ور وا چوی چې زه ډېری خبرې ورسره کوم ، هغه بېچاره کونډه ښځه ده په زړه کـې کومه ګیله مانه ورته ونه دریږی .
وروسته د میوند پلار راغی د شینخالی مورتـه یـې زنـګ وواهـه اول د میوند پلار خبرې ورسره وکړی ، وروسته بیا د میوند مور د شینخالی لـه موره سره تر هغه خبرې وکړی تر څو هغه ددې په خبره چې د شـیطان په ډبلی کې پیسی خلا صی شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ه ه ه ه

ه ه ه ه

دلته نو پوره یوکال او څو میاشتی تیری شــوی چــې شــینخالی خپلــې مورته تیلیفون وکړ او ورته یې وویل چې په دی څو ورځو کې مور کیــږم ددې خبرې په اوریدو سره شاه پرو ډېره خو شحاله شوه ډېر ژر لاړه او د خپل زوی شمشاد په کارتوسو سوری ، سوری شوی ځانگو یــې راوړه او دوه ورځې وروسته د خپلې لور شینخالی کورته یې ځان را ورساوه .

په دوهمه ورځ یې خپلې لور شینخالی ته وویل لوری دا دوه ورځې چــې درته ګورم د ماشوم زیږیدو ته ډ یره وارخطا راته ښکا ری هــیڅ فکــر او اندیښنه مکوه باور وکړه له هغې ورځې چــې ســتا د امینــد واری څخــه خبره شوی یم هره چار شنبې د بابا صیب زیارته ته تلم ســتا او ســتا د ماشوم د پاره می د با باصیب په زیارت کې کا کونه پخول او خیراتول می باباصیب ډېر ښه شخص تیر شوی له خدایه را دوری په ده باندې عقیده لرو یوازې زه نه ټول خلک یې ننګوی د هر چا مشکل حل کوي هر څوک خپل مراد ته رسوی زما خو په زړه کې هیڅ اندیښنه نشته هر څــه مــی باباصیب ته پری ایښی خدای مهر بانه دی .

څلور ورځې تیری شوی په پنځمه شپه د شــینخالی زوی پیــدا شــو، د سهار د لمر ختلو نه وروسته شاه پرو ملا ر اوست او د کوچنی ما شوم په غوږ کې یې اذان وکړ شاه پرو هم ملا ته برابر کړی سوغات ورکړ.

د ماشوم د پیدا ېښت په دریمه ورځ باید ملا راغلی وای او پر ماشوم یــې نوم ایښی وای خو د شینخالی مور نور د ملا د راتــګ ســره مخــا لفــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښوده او وه يې ويل چې پر ما شوم زه خپله نوم ږدم هغه وه چې ميوند او شينخالي ورسره ومنله .

شاه پرو په کوچنی ماشوم لمسی د خپل شهید ماشوم زوی شمشاد نوم وربانديې کېښوداو ماشوم يې را وا خيست د شمشاد په کار توسو ، سوری شوی ځانګو کې يې پری با سه پيغلو ، ا نجونو او سپين سرو د نوم په اېښودلو سره داريا و ته چمبې ور واچولی داسې دارياوی و هلی کېدلی او داسې سندری ويلی کېدلی چې د شينخالي د روغتون همکارانی داکترانی او داکتران هم راغلی وه او د ميوند د فتر انډيوالان او قا ضيان هم راغلی وه د خو ښی او خو شحالی سازونه غږيدل او په بله کوټه کې ملا يانو او هغه چا چېقران کريم لو ستلای شوای د قران کريم ختم پيل شوی وه.

وروسته له څو شپو او ورځو شاه پرو د خپلې لور شينخالي او زوم ميوندڅخه رخصت واخيست او د شمشاد د مخ په ښکلولو سره د شينخالي له کوره ووتله او خپل ولايت او سيمې په خوا يې حرکت وکړ .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې شمشاد پنځه کلن شو نو يې خپلې مورته وويل دا هلکان چې ښو ونځی ته ځی ماته ډېر خوند راکوي زه به څه وخت ښونځی ته ځم مور يې ورته وويل زويکه کله چې له خيره سره اوه کلن شوی ښوونځی ته شا ملوم تر اوسه لا کو چنی يې، خوشمشاد به داخبره هر وخت ورته کوله خو کله چې شپږ کلن شو مور او پلار يې ډېر په تکليف کړل اخير په شپږ کلنی يې په لمړی ټو لګی کې شامل کړ په ټول ټولګی کې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو هم کوچنی وه او هم په ونه تر نورو ټیټ وه ، شمشاد ښوونځی ته تر ټولو پاک ، پاک کالی اغوستل او تر ټولو به وختی یې ځان ښوونځی تــه رساوه هغه د لمړی ټولګی څخه تر اتم ټولګی پوری تر ټولو لا یقه او هــر وخت به اول نمره او د د رسی کال په اخیر کــې بــه د اداری لخــوا ســتا ینلیک هم ور کول کېده.

په اتم ټولګی کې وه کله چې شمشاد د ښوونځی پــه لــور روان وه چــې دلوی واټ منځ کې

ځا نمرګی برید وشو او شمشاد هم په پښه باندې سخت ټپی شو مــور او پلار یې تر ناوخته خبر نه وه خو کله چې ما زدیګر کورته را نغلی د هغــه نه وروسته یې مور او پلار په لټه کې شول چې وروسته لــه ډېــرو منــډو تړړو یې شمشاد د ښار په روغتون کې د بې هو ښی په حا لت کــې پیــدا کړ په دوو ، دریو ورځوکې دمیوند مور ، پلار او دشینخالی مور هم خبرې شوی وی دادی

بر ابر روغتون ته ورغلی ښه وو د شمشاد روغتیا یې حالت د پخوانه ډېر ښه شوی وه .

دشینخالی مور وویل کوم ځای یې ټپی شوی دی د میوند مور وویل کېڼه پښه یې ټپی ده .

څو اونی شمشاد په روغتون کې وه وروسته له دریو اونیو څخه یې کورته یووړ خو پښه یې

ښه نشوه اخیر یې بهر ملک ته یووړ دوه دری میاشتی هلته تر درملنــی لاندی وه او چې کله ښه شو ببرته خپل هېواد ته راغلل کله چې شمشاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورته راغی او د شاه پرو زړه صبر شوچې شمشاد اوس ښه دی بیا نو خپل کلی ته لاړه .
کله چې شمشاد له بهر څخه راغی د ښوونځیو کلنی ازمــوینی خلاصــی شوی وی په راتلونکې کال کې ببرته په اتم ټولګی کــې خپلــو درســوته دوام ورکړ په دی کال کې هم اول لمبر بریلی شو
او په ژمی یې د نهم ټولګی کتا بونه وویل او د لیقت ازموینه یــې ورکــړه بریالی شو او د خپلو پخوانیوهم ټو لګیانو سره یو ځای شو.
شمشاد څو کاله وروسته له دوولسم ټو لګی څخه خلاص شو او د کانکور ازمو ینه یې هم په بری سره تیره کړه او د انجنیری پو هنځی ته بر یا لی شو
شینخالی خپل زوی شمشاد ته وویل دادی بیا هم زما د پلا ر ګنی ښــی ښانی په تا کې لیدلی کېږی دادی ته د خپل نیکه کبصر خــان غونــدی شوید انجنیری فاکولتی ته بریالی شوی خدای(ج) د وکوي چې تــه هــم لکه خپل نیکه کبصر خان داسې لایقه انجنیر شی او د خپل نیکه نوم را ژوندی کړی .
شمشاد هم هروخت که به په ټولګی کې ناست وه او که به یې لــه ځانــه سره مطالعه کوله او یا یې درس وایه د خپلې مور دی خبرو چــې خــدای وکوي چې ته هم د خپل نیکه په څیر لایقه انجنیرشی په مغزو کې ســره ګر ځیدله او را ګرځیدله تر څو چې د انجنیری فا کولته یې د لوړو نمــرو په اخیستلو سره پای ته ورسوله.
شمشاد په هغه ښار کې چې یې انا یعنی د شینخالی مور او ســیدله پــه هغه ښار کې د انجنیر په تو ګه مقرر شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد په هغه ښار کې داسې نقشې جوړې کړی او داسې تعمیرونه یې جوړ کړل چې ښار بلکل بل ډول شو ښار داسې ښکلی شو لکه پیغله چې دواده په شپه په سینګار ښکلی شوی وی
ډېر سیلا نیان له نورو ښارونه دی ښار ته د سیل د پاره را تلل.
انجنیر شمشاد په ټول ښار او سیمه کې داسې مشهور شوچې ټولو ښاریانو پیژا نده هر ځا ی او هر چېرته چې به دوه کسان سره ناست وه د انجنیر شمشاد صفتونه او تعر یفونه به یې کول او همدا رنګه کله چې به د ښاریانو په منځ کې د انجنیر شمشاد صفتونه کېدل د نا ستو کسانو څخه به ضرور یوه نه یوه ویل انجنیر شمشاد به ولی لا یقه ، پوهه،او ښه سړی نه وی اخیر د انجنیر کېصر خان لمسی دی .
انجنیر کېصر خان که دغو ټو پکېانو او بد ماشا نو نه وای شهید کړی زموږ ښار به لا ښخوا داسې ښکلی شوی وای .
نو څکه هر سوداګر او یا هر هغه چا چې به نوی مغازه ، مارکېټاو یا هم کور جوړاوه نقشې به یې انجنیر شمشاد ورته جوړولی نو ددې ښار او ددې سیمې ټولو وړو او زړو انجنیر شمشاد پیژانده که یې مخا مخ نه وه لیدلی خو د نوم سره یېښه اشنا وهاو پیژانده یې .
خو د ورځو نه یوه ورځ انجنیر شمشاد د ښار په منځنی برخه کې یوه ودانی ولیدله چې د ښار په منځ کې نیمګړی ولاړه ده ډېر خوا ښینی شوخو ددې ودانی له څنګه یې له یوه دوکانداره و پوښتل، حاجی کاکا دا ودانی د چاده او ولی نیمګړی پاته ده څنګه خاوند یې پیسی نلری او که بله کومه کېسه ده ؟
دوکاندار وویل ښه ته انجنیر صیب شمشاد خان یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنیر شمشاد وویل هوکې حا جی کا کا زه انجنیر شمشاد یم.
دوکاندار ورته وویل، انجنیر صیب دا نیمگړی ودانی چې تــه وینــی ددې ماڼی نقشه هر څه ستا د خدای بخښلی نیکه کېصر خان جوړه کړی ، دا نیمگړی ماڼی یې هم جوړه کړی ډېر کلونه د هغه وخت نه را په دی هــوا تیر شول ددې ماڼی نقشه هم ستا د شهید نیکه سره وه هیڅوک په دی نقشه نه پو هیږی چې دا نیمگړی ودانی ودانه کړی .
انجنیر شمشاد چې دا کېسه واوریدله ډېر خوا ښینی شو او تما مــه ورځ په فکرونوکې تیره کړه او ما ښام نا وخته د شینخالی مور د شمشــاد انــا چې شمشاد ته وکتل یو څه خفه او اند یښمن غوندی ورته ښکاره شونو یې خپل لمسی شمشاد ته وویل شمشاده زویه نن ناوختــه هــم کورتــه راغلی او خفه غوندی ښکاری په خپل مور او پلار پسی خفه شوی یېــاو که دی د خپلو همکارانو سره کومه خبره لاندی باندې کړیده.
شمشاد وویل نه می له چا سره جنگ کړی نه په مور او پلار پســی خفــه شوی یم یواز ی اویوازې می نن په ښار کې یوه نیمگړی ودانی لیدلی نــو دهغې نیمگړی ودانی په لیدو سره یو څه پر یشانه شوی یم.
د شمشاد ان ورته وویل هغه د ښار په منځکې نیمگړی ودانی راته ښــی ،زه خپله چې هغه ووینم راته ژړا راځی د هغې ودانــی نقشــه خــو ســتا شهید نیکه کېصر خان جوړه کړی کله چې دا ودانی نیما یې ته ورســیده ستا نیکه شهید شو او دودانی تر اوسه نیمگړی پاته ده ځکه چې له یوی خوا دی خدای وهلی جگړی چاته وخت ورنکړ، واکدارانو هم څومره ســر پسی ونه گرځاوهاو له بلی خوا ټول خلک د یوی گولی ډوډی د پیداکولو پسی ورک او مها جر وه او همدارنگه یو یا څو کســه انجنیــران چــې وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ته ددولتی کارنه په مو یسیسو او انجو ګانو کې ښه تنخوا ورکوله په دولتی ادارو کې انجنير په دم او تعو يزنه پيداکېدهچې نمو ړی نيمګړی ودانی نقشی مقشی يې سره برابری کړی وای او نور د ښار واکداران يې هم ځومره په کېسه کې نه وه ځکه چې دوی هم د خپلو جيبونو د ډکولو او د ډالرو په پيدا کولو پسی يې پښی را لوڅی کړی وی د ښار دابادولو، هېواد او خلکو ته د خدمت په خوا بلا وهلی ووچې قدمونه پورته کړی وای يوازې خپلې شپياو ورځې يې تيرولی او په خپله ښه پسی ګر ځيدل همدا ادی چا خبره لو ته يې ايښودله او تيريدلد هېواد دراتلونکې په کېسه کې نه وه په هغو کارونو کې چې ډالری ورته پيدا کېدلی هغه کا رونه يې کول نو ددې مانۍ په جوړولو کې به څه خاوری ورته پيدا شوی وای نو ځکه يې په فکر کې لا نه وه ..

اوس چې ته راغلی يې د خپل نيکه په پله پل کېږده دا بهادری ته وکړه .

شمشاد خپل سر يو څه راپورته کړاو خپلې انا ته يې داسې وکتل چې نوزه يې دا دومره وخت نه خبرولم بيا يې د چای پيالـه راپورتـه کړهاو خپلې انا ته يې وويل ښه ته چې ددې نيمګړی ودانی لـه کېسـی څخه خبره وی زه دی ولی نه خبرولم ؟

د شمشاد انا په دی چې ګواکې زما لمسی تـه پـه زړه کـې څـه ور ونـه ګرزينو يې ورته وويل .

شمشاده زويه زه اوس سپين سری شوی يم د شپی چې ډوډی وخورم سهار می بيا په ياد نه وی چې تيره شپه می څه خوړلی وه خير پـه هـر صورت شمشاد هم د خپلې انا په خبره يو څه پوهه شواو و پو هيـدهچې دانا می دا خبره د خولی وه نه د زړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد هغه شپه تر سهاره و یښه تیره کړه او په دی سـبا هـیڅ خپلـې دندی ته لاړی نه کله چې یې انا له کوره د سواد دزده کړی دندی تله نـو یې شمشاد ته وویل زویه نن څنګه دندی ته تر اوسه لا نه یې تللی ؟
شمشاد ورته وویل نن می سر یو څه خوږیږی نن دندی ته نه ځم.
کله چې د شمشاد انا له کوره ووتله شمشاد پنسل،خط کش او کاغـذ را واخیستل او د خپل نیکه نیمګړی ودانی یې په مغزو کې را وګرزولـه او د نقشی په جوړولو یې پیل وکړما زدیګر لا نه وه شوی چې انا یې راغلـه او شمشاد نقشه جوړه کړی وه ښېله دی چې انا خبره کړی په دا بله ورځـد هغه ښاروالکمن ته ورغی او د نیمګړی ودانی نقشـه یـې تـر مـخ ورتـه کېښوده هغه وه چې ددولتی لوړو چار واکو څخه امر او د ودانی د مصرف امرونه واخیستل او د ښار د منځ د نیمګړی ودانی په جوړولو پیل وشـو څو میاشتی نه وی تیری شوی چې دا نیمګـړی ودانــی د جوړېـدو کـار سرته ورسیده ټول ښاریان هک، پک پاته شول دا نیمګړی ودانــی چــې سرته ورسیده او جوړه شوه داسې ښکلی او ښا یسته ښکاریده چې پـه ټول ښار او سیمه کې یې ساری نه درلود په ټول ښار کې چـوک، چوکـه شوه ، اوازی شوی چې د انجنیر کبصر خـان نیمګـړی ودانــی د انجنیـر شمشاد لخوا جوړه شـوی ده او داســې ښـکلی ده چــې ددې ودانــی د ښکلیتوب خبرې د هر ښاری په ژبه پرتی وی ددې ودانی د پرانیستلو د پاره د ولایت واکمن را غو ښتل شوی وواو د ودانی ددروازی پـه دیــوال کې یوه ډبرینه لیکله شوی وه او یوه سره ټوټه ور باندې ځړ یدله نو ددې ودانی د پرانیستلو مراسیم یوازې ددې سری ټوټی په ټولولو سره کېده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د ښار واکمن د پرا نیستلو په مراسیمو کې ګـډون وکـړاو ددې سرې ټوټې په ټو لولوسره یې ولیدل چې په ډېرینه داسې جملــې لیکــل شوې وې.
ددې ودانۍ مهند سی او نقشه د شهید انجنیر کبصر خان لخوا تر تیب او دیزاین شوې او دده دلمسی انجنیر شمشاد پــه واســطه جــوړه او ګټــې اخیستنې ته چمتو شوه .
بس همدومره.
د پر ا نستلو د مرا سمو نه وروسته د ولایت واکمن لخوا انجنیر شمشــاد ته یې یو ستا ینلیک او یو څه نغدې پیسې یې د انعام په ډول ورکړې .
په همدې ورځانجنیر شمشاد ما زدیګر وختې په داسې حال کې چــې د خو شحالۍ څخه په جامو کې نه ځا ییده کورته راغې شاه پرو چې خپــل لمسی ولیده حیرانه شوه چې انجنیر شمشاد نن ځومره وختــې کورتــه راغې او شمشاد خو ښاو خو ښحاله په ستر ګو ورته ښکاره شو.
نو شاه پرو ورته وویل؟
شمشاده زویه نن خو راته ډېر ښا یسته ، ښکلی او خوښ ښکارې .
شمشاد ببله دې چې خپلې انا شاه پروته څه ووایې او یا خپــل بــو ټونــه وکاږید تلو یزیون خواته ور تیر شو تلو یزیون یې چالانه کړڅو دقیقې لا نه وې تیرې شوې چې د تلویزیون د ماښام خبرونه پیل شول نو شمشاد خپلې انا شاه پرو ته وویل راشه غوږ شه چې خبرونه څه وایې ؟
د شمشاد انا شاهپرو وویل زویه د تلو یز یون په خبرو مې سر مه خــوږ ه وهداسې خبره خو والله که واورو چې پــرې خوشــحاله شــوببله د اســې خبرو چې پرې خفه ، پریشانه او جګر خونه شو، اوس به بیا پــه خبرونــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې زمونږ د هېوادوالو د مړینې او ژوبلې خبرې وی خدای را وستی ده څه وکړو له هری خوا چې وژل کېږی بیا هم همدغه افغانان دی چې یو د یوه په نوم بل د بل په نــوم ســره وژنـــی دوی تــه دی خـــدای (ج) ســمه لار وروښیی او یا به یې هم مکتب ســو ځــولی وی او یــا بــه یـــې روغتـــون سوځولی وی او یا به یې هم کوم پل وران کړی وی او یا به یـــې د ســړک جوړولو موټران په غنیمت وړی وی یا به یې هم د کوم هېواد وال تریــاک او چرس نیولی وی ولا که داسې خبره واوری چې زړه مو پــری را پورتــه شی.

خو انجنیر شمشاد خپلې انا ته عذر او زاری وکړی او ورته یې وویل همدا نن زما د پاره خبرونه واوره او هغه مازدیګر چې دی راته وویل چې ولـــی نن دومره خو شحاله یې پریږده چې ستا ددې خبرې ځواب نن تلویزیون در کړی .

شاه پرو د شمشاد انا هم راغله تلو یزیون ته نژدی کښینا ستله که څــه هم په ستر ګو خو اوس لیږ ضعیفه او درنده شوی وه خو پــه غــوږو کـــې اوس هم لا تکړه وه او خپل دوه غوږونه یې د تلو یزیون خبرونو ته څلور کړی وه . کله چې د تلو یزیون خبرونه پیل شول د خبرونو پــه لــړ کـــې داسې یو خبر واو ریدل شو، نن د ښار د واکدار لخــوا د ښــار د منځنـــی برخی هغه ودانی چې د انجنیر کېصر خان لخوا څو کاله پخــوا نقشــه او دیزاین شوی وه او انجنیر کېصر خان شهید شود هغه د لمســـی انجنیــر شمشاد په لاس یې نقشه دیز این جوړه او د ګټې اخیستلو د پاره چمتــو او پرانیستله شوه چې نموړی تکې د نموړی ودانی د پرانستلو پــه ډېــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم لیکل شوی انجنیر شمشاد ته ددې خدمت په وياړ يو ستا ينليک او يو څه نغدی پيسی هم د انعام په تو ګه ور کړلی شوی.
انجنير شمشاد هغه ستا ينليک او نغدی پيسی خپلې انا ته ور وښودلی ...
شاه پرو د شمشاد انا چې دا ستا ينليک وليد او دا خبره يې د تلويزيون له لاری واوريدله ولاړه شوه شمشاد يې د مخ په دواړو خواو ښکل کړ او د خپل بکس څخه يې يوه د سرو زرو ګو تمی را واخيستله او ششمشاد ته يې وويل دا سوغات زما له خوا و منه .
شمشاد چې د سروزرو ګوتمی ته وکتل نو يې وويل ؟
انا دا ګوتمی خو ښځينه ګوتمی ده په دی زه څه وکړم دا واخله دا بېرته زما لخوا تا ته سوغات ده قبوله يې کړه .
شاه پرو وويل زويه خير دی چې ښځينه ګوتمی ده د ښځې ښښتن به شی بيا به يې هغې ته ورکړی او دا ګو تمی ډېره تا ريخی ګوتمی ده دا ډېره ياد ګاری ګوتمی ده دا لورونی درکوم او دا به له خيره سره ساتی هر وخت چې دی واده وکړدا به ستا د کو ژدنی وی او خپلې مورته به يې لا هم نه ورکوي ، څکه تا د خپل نيکه نوم را ژوندی کړدا ګوتمی هم ستا د نيکه انجنير کبصرخان د لاس ده چې ماته يې راکړی وه او بيا يې د ګوتمی د غلا کېدو چې ټو پکبانو غلا کړی وه د انجنير کبصرخان د شهادت د خپل زوی د شهادت او د قوماندان حضرت خان د مير منی د ناروغی او بيا د هغې جوړېدل او بيا د ګوتمی د سوغات په توګه يې ستا مور ته او ستا مور بېرته ماته راکړه ټوله کېسه يې ټکې په ټکې ورته وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد چې د ګوتمی دا کېسه له سره تر پا یه واوریدله نو بېله ځنډه یې ګوتمی واخیستله او په خپل بکس کې یې قلف کړه.
په دی وخت کې د شمشاد انا شاه پرو خپل لمسی شمشاد ته وویل تا خپل پلار میوند او خپلې مور شینخالی ته تیلیفون ونه کړچې داسې بری می په برخه شویدی.
شمشاد وویل نه ما ورته تیلیفون نه دی کړی دوی به یې هم په خبرو کې واوری شاه پرو یووار شمشادته مخ راواړاوه او ورته یې وویل ته د مور او پلار په قدر څه پو هیږی دوی چې خبر شی څومره به خو شحاله شی زوی نلری ځکه د مور او پلار په قدر نه پو هیږی .
شاه پرو شمشاد ودی ته و هڅاوه چې خپل مور او پلار ته تیلیفون وکړی کله چې شمشاد خپل پلار ته تیلیفون وکړمبا یل د شمشاد مور شینخالی واخیست او ورته یې وویل د انا سره خبرې وکړی شاه پرو د خپلې لور شینخالی سره د روغ او جوړ څخه وروسته ورته وویل شینخالی لوری میوند دشمشاد پلار چېری دی شینخالی ورته وویل دادی دلته ناست دی د تلویزیون خبرونه خو دلته اوس پیل شول خبرونه اروی.
شاه پرو ورته وویل ستا سو د زوی شمشاد د بریالیتوب مبارکې درته وایم هغه د خپل نیکه کېصر خان نوم ژوندی کړ .
په دی وخت کې شینخالی په تیلیفون کې په خپلې مور شاه پرو غږ وکړهغه دی دلته یې هم په تلویزیون کې ښکاره کوي ، مورې هغه دی یو نفر چې ښکلی دریشی یې په ځان کې ده شمشاد زوی ته می یو کاغذ ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوموږې مورې يې هم وينو دا سړی څوک دی چې شمشاد يې په غيرې کـــې کلک نيولی دی ؟
د شينخالی مور ورته وويل دا ددې ولايت والی دی چې شمشاد ته ســتا ينليک ورکوي نغدی پيسی يې هم ورکړيدی.
په دی وخت کې د تيليفـــون غـــوږی د شمشـــاد پـــلار قاضـــی ميونـــد وا خيستله د خپلې خوا ښی يعنی د شينخالی له موره ســره يـــې د روغ او جوړ نه وروسته يې له خپل زوی انجنير شمشاد سره پــه تيليفــون کـــې سره په خبرو شول د انجنير شمشاد پلار قاضی ميونـــددا لانـــدی ټکـــې خپل زوی ته وويل.
زويه ددې بريا توده مبارکې درته وايم د تلويزيون په خبرو کې می ســـتا دبريا خبر واوريده د ولايت والی او نورو ښاريانو چې ته په غيرې کې نيولی وی او تا ته يې مبارکې در کوله ما د تلويزيون خبرونه پوره واوريدل زمـــا شمله دی لوړه کړه زه له ډېری خو ښی په جامو څه په ټوله کوټه کـــې لا نه ځاييد لم ستا د برياليتوب سره زما شمله د شمشاد د غره له څـــوکې لوړه راته بريښيده ، زويه په تا او ستا غوندی د وطن با غيرته، با همتـــه ، صا دقه او ريښتينو ځوانا نو چې د وطن او خاوری په ريښـــتنی خـــدمت کوي وياړم تا ته او ستا غوندی د نورو ځوانانو د لا زياتو بر يا ليتو بونو په هيله د خدای په امان ستا دعمر د اوږدوالی او خوشحاله ژوند په هيله.
د انجنير شمشاد مور شينخالی د تيليفون غوږی وا خيستله خپـــل زوی انجنير شمشاد ته يې دده د بريا او برياليتوب د مبا رکې هيلی ورته خـــر ګندی کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه تیره شوه په دی سهار د هېواد پــه ټولــو ورځ پــاڼو کــو د انجنیــر شمشاد نوم او عکسونه چاپ شوی وه .
هلته د سواد دزده کړی په ښوونځی کې د انجنیر شمشادانا شاه پروته د ښوونځی زده کوونکــو، ښــوونکو،دلته پــه زیژنتــون کــې د شــینخالی همکارانواو قاضی میوند ته هم د دفتر همکارانو ، اشنا یانو ان تردی چې د انجنیر شمشاد همدوره او همصنفیانو چې دا ورځپا نې ولیدلی له هری خوا د شمشاد انا شاه پرو ، دشمشاد پلارقاضی میونداو د شمشــاد مــور شینخالی ته تردی چې د هېوادله نورو ښــارونود مبــارکې تلګرامونــه او تیلیفونونه کېدل.
څواونی وروسته قاضی میوندد خپلې مېرمنې شینخالی سره د خپل زوی شمشاداو د شینخالی د مور د لیدلو دپاره ځکه چې انجنیر شمشــاد تــه ددولت لخوا یو کور ورکړل شوی وه د کور د مبارکې دپاره او دده د بریاد مبارکې دپاره ورغلل.
قاضی میونداو شینخالی د خپل زوی شمشاد دبریااو د کور دمبارکې پــه ویاړیوه ښه دریشی د سوغات په ډول شمشاد ته جوړه کړی وه اوخپــل زوی شمشاد ته یې ورکړه .
د دوو ورځو په تیرولو سره خبر راغی چې د شاه پرو مور چې د شینخالی انا کېږی د هغې سختی نا روغی خبر راورسیده شاه پرو، میوند،شنخالی او شمشاد ټول په یوه ځای او ګډه سره
د شاه پرو دمور پو ښتنی ته روان شول.
کله چې دوی د شاه پرو د مور کورته ورسیدل د شاه پرو د مور پــه کــور کې د ښځو او نارینه و داسې ګڼه ګوڼه وه چې د تیریــدو او را تیریــدو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره د پښې ایښودلوځای نه وه ،شاه پرو، شینخالی ،میونداو شمشاد ټول و پو هیدل چې څه خبره ده .

شاه پرو او شینخالی چې د ښځو کوټې ته ننو تلی د شاه پرو پر مور کفن غوړیدلی وه

د شاه پرو او شینخالی له خولی نا څا په چیغیا بغاری ووتلی.

په دی وخت کې د کلی د ملا صیب غږ شو او وه یې ویل هله ژر شی چې مازدیګر نژدی دی

جنازه د مازدیګر له لما نځه نه مخکې باید خاورو ته و سپارله شی هغه و چې څو شیبې لا نه وی تیری شـوی چـې د شـاه پـرو دمـور جنـازه وا خیستله شوه ان تر هدیری پوری د نارینه و سـره یـو ځایشـاه پـرو او شینخالی د خپلې مور جنازه بد رګه کړه .

کله چې جنازه خاورو ته و سپارله شوه کلیوال لـه هـد یـری را غلـل د مازدیګر د لما نځه اذانونه وشول ټولو خلکو او کلیوالو د مـازدیګر د لمـا نځه د ادا کولو نه وروسته خپلو کورونو ته ستا نه شول.

شاه پرو او شینخالی د خپلې مور او انا د غـم پـه ټغر(کمبلـه) لا نـه وی کېنستلی چې په کلی کې چو ک چوکه شوه چې هله د کلی ښوو نځـی ته یې اور اچولی د کلی سپین ږیری او ځوانان په منډه ، منډه د کلـی د ښوو نځی خواته لاړل کله چې کلیو ال ښوو نځی ته ورسیدل ګوری چې ښوونځی په تورو لو ګیو پټ دی د ښوونځی خد متګار هم په وینـو کـې تک سور پروت دی ښوونځی ته نژدی د ټو پکو ډز هار دی ، ملی پولیس سا حی ته ننوتی وو د ملی پو لیسو یو څو سربازان د ښـوونځی داور پـه وژلو بو خت وو او ځینی یې له مخا لفینو سره په توده جګړه لګیا وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پو لیسو امبو لانس راغی او د ښوونځی خد متګار چې ټپی وهغـه یـې روغتون ته ولیږ داوه

د ما ښام تیاره لا نه وه خپره شوی چې د ښوونځی اور هـم د پولیسـو او کلیوالو په مر سته مړ شو او جنګ هم ارام شـود مخـالیفینو څخـه دوه کسه وژل شوی وو او دری کسه یې ژوندی دپولیسو لاسـته ور غلـل او نور مخا لفین په تیښته بر یالی شوی و.

دری کسه مخا لیفین چې ژوندی نیـول شـوی وه پولیسـو د تحقیـق او پلټنی د پاره له ځانه سره وړی وو.

د ښوونځی خد متګار په روغتون کې کله چې دده له ورانـه څخـه یـې کارتوس و کېښ او وینه یې ودریده وروسته له څو سا عتونو پـه هـوښ راغی تر دی وخته پوری د پو لیسو د پلټنی کار کوونکې ورته ناسـت وه کله چې ټپی شوی د ښوونځی خدمتګار په هوښ راغی پـو ښـتنی او در ویزنی ورنه پیل شوی .

د ښوونځی خدمتګار د پوښتنو په ځواب کې داسې وویل ؟

د ا ټو پکیان پوره لس کسه د ښوونځی انګړ ته را ننوتل په اول کې یې زه د ټو پکو په قنداغونو ووهلم خو کله چې ما قر انکریم ورته را واخیسـت قران می ورته ونیو دوی هغه ټوټه ټوټه کړ

بل قران شریف ورته راواخیست هغه یې هم ټوټه کړاو پر ما یې د ټوپک ډز وکړ اول یې د ښوونځی کتا بتون ته اور واچاوه او نور نو زه هم په ځان نه یم پوه شوی او بې هوشه شوی وم او دادی چې اوس په هوښ راغلم او تاسوته می خپل د ستر ګو لیدلی حال ووایه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې د پولیسو د جنايې امر ورتــه وویــل هغــه کســان چــې ښوونځی ته يې اور واچاوه او قرانکريم يې خيری،ځيری کړهغــه کســان چې اوس ووينی پيژنی يې او که نه ؟

د ښوونځي خدمتګار وويل هو ولی يې نه پيژنم د هغو ځناورانو هغــه بــد مخونه می تر اوسه په ستر ګو کې ګرځی او را ګرځی ، د پولیسو جنــايې امر دښوونځی خدمتګار په خپل موټر کې خپل دفتر ته يوور چې په دی وخت کې شپه هم ډېره تيره شوی وه او چرګانو د سهار باکونه و ووهل.

د پولیسو جنايې امر چې دفتر ته ننوت د ښوونځی خدمتګار په چــوکې کېنوست د جنايې امر خپل عسکر ته وويل ورشی هغه جګړه ماران چې مو نيولی دری سره راولی .

څو دقيقی لا نه وی تيری شوی چې دری کسه د جنايې د امر پــه دفتــر ننوتل لاسونه يې ولچک او عسکر يې شاته وو عسکر ددروازی څخه غږ وکړ د جنايې امر صيب دادی رامی وستل.

کله چې دوی په دروازه ننوتل د ښوونځی د خــد متګــار ســترګی پــری ومښتلی نو بله دی چې د جنايې امــر ورڅخــه و پــو ښــتی د ښــوونځی خدمتګار وويل .

امر صيب هودغه ځناوران وه چې قرانکريم يې ټوټی، ټوټی کــړ همــدغو دريو واړو د قرانکريم پاڼی وشکولی او باد.. باد يــې کــړی هــو همدغــه لېونيان وه.

څوکسه نور هم ورسره ووزه يې ښه پيژنم ددغــو ليونــو پــر مــاهم ډزی وکړی، د ښوونځی خدمتګار کو ښښ وکړ چې ولاړ شی او دوی ووهی خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښنو يې ياری ورسره ونکړه بېرته کېنوست، د جنا يې امــر ورتــه وويــل وروره بې غمه اوسه دا چې دوی قرانکريم ته په سپکه
ستر ګه کتلی او ته يې ټپی کړی يې او ښونځی ته يې اور اچــولی ددوی سزا ډېره سخته ده هغه ددوی نور ملګری هم يا په سزا رسيدلی او يا به هم ورسيږی.
د جنايې امر په څو ساعتو کې ددوی د تحقيق او پلټنی جريان بشــپړ او دوی يې له دوسيو سره لاس تړلی د هېواد مرکز ته وليږدول.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

اوس نو شاه پرو ، شينخالی، ميونداو شمشاد همدا نن څلورمــه شــپه ده چې د شاه پرو د پلار په کورکې د شاه پرو د پلار سره د غــم پــه کمبلــه ناست دی په همدغه شپه قاضی ميوند او انجنير شمشاد دواړو وويل چې سبا به له خيره سره ټول ځو ځکه چې رخصتی مو په خلا صيدوده او موږ څلور واړه دولتی دندی لرو نه چې زموږ په دنده کې کوم وروســته پــاتی والی راشی دوی دا کېسی سره کولی چې سبا ځو او د شاه پرو پلار ورته وايې چې يوه شپه لا بله هم له موږ سره تيره کړی په دی خبرو اترو سره پوخت وه چې شپه تر نيمايې تيره شوی وه دوی نو نور د خــوب د پــاره تياری نيوله چې ښېده شی چې په دی وخت کې د کــلا در وازه پــه ډېــر خرپ و ټکېدله ، شمشاد او ميوند يوه او بل ته سره وکتل او وه يې ويــل خدايه خير پيښ کړی دوی دواړه له جګړه مارانو څخه په ويــره کــې وو چې د شاه پرو پلار ددوی په زړونو پوهه شو نو د شاه پرو پلار وويــل وار خطا کېږی مه هيڅ خبره نده اوس اوس ددې سيمې امنيتی وضع ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټو پکېان او جګړه ماران نشته دا خبره يې يوازې ددوی د ډا ډينی د پاره وکوله ولی وضعيت هيڅ ښه نه وه ځکه يوه ورځ دوه مخکې يې ښوونځی هم سوځلې وه .

په دی وخت کې شينخالی وويل ولی قوماندان حضرت خان ؟

د شاه پرو پلار وويل هغه اوس قوماندان نه دی هغه اوس قا چاقبری کوي چرس، ترياک، او هيرويين يوی او بلی خواتــه وړی او راوړی ، هغــه اوس هغه د پخوا ځخه سل واره پيسه داره شوی دی ، چې په دی وخــت کــې بيا در وازه څو واری کلکه ، کلکه و ټکېدله د شاه پرو پلار ورغی او د کلا له منځه يې ورباندې غږ کړڅوک ياستی دا خپل غم ته مو هم نه پيــږدی چې خپل غم سوړ کړو ،ددروازی د باندې لخوا غږ ورباندې وشو، خپل يو خپل.

د خدای د پاره دروازه راته خلاصه کړی چې تباه شولو تباه .

دشاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه او د راغلو کسانود هر يوه مخ تــه يــې ځراغ ونيوو پوهيده چې د قوماندان حضــرت خــان کســان دی ،خــو د قوماندان حضرت خان کسانو ورته وويل هله کورته ننوزه چــې حضــرت خان په ګو ليو سوری، سوری شوی ، د شاه پرو پلار ددوی ونځ ته وکتــل ګوری چې حضرت خان په وينو کې لژنده او تک سور پروت دی ، د شــاه پرو پلار وويل زه څه کولای شم ؟

د حضرت خان ټو پکېانو ورته وويل ته هيڅ نشی کولای موږ خبر يو چې شينخالی دلته ده که هغه څه وکوي .، د شاه پــرو پــلار دوی تــه اجــازه ورکړه چې کلا ته ننوزی د کلا په منځ کې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپی حضرت خان کېښوده ، د شاه پرو پلار پر خپلې لمسی شینخالی غږ وکړ او ورته یې وویل شینخالی زویه قوماندان حضرت خان سخت ټپــی شوی دی څه کو مک ورسره کولای شی.
شینخالی هم ډېر ژر جامی بدلی کړی د داکتری چې کوم سامان یې لــه ځانه سره راوړی وه هغه یې راواخیستل په حضرت خــان و ګــر ځیــده ، ټپونه یې وکتل که څه هم د شینخالی مسلک د ولادی او نسایې ځانګــه وه او دا ناروغ جراحی داکتر ته اړ تیا درلودهخو شینخالی ولیــدل چــې ګولی (کارتوس) د حضرت خان په بدن کې بند پاتی دی ډېر ژر یې د کار توسو ګولی د حضرت خان له لاسه او ورنو څخه و کښلی ټپونه یې ورتــه وګنډل او د وینو د ضا یع کېدو مخنیوی یې وکړ ، یو څه دوا یې وربانډې وکړه نور یې ناروغ د کلا په منځ کې پر چپرکــټ پریښــود او د حضــرت خان ټو پکېانو ته یې وویل پام چې ونه ښوری ځکه چې ټپونه یــې تــازه دی که کوم مشکل وه وماته ووایاستی .
د حضرت خان ټو پکېانو چې شنخالی ولیدله ددې غیرت ، همــت اوددې زړه سواندی زړه ته وکتل ګوته یې په غاښ نیولی وی او د شینخالی شنه خال ته چې به یې وکتل له ډېره شرمه به یې کښته کتل ځکه همدغه ټو پکېان وو چې د شینخالی پلار انجنیر کېصر خان او ددې کو چنــی ورور شمشاد یې شهیدان کړی وه .
کله چې شینخالی کوټی ته ننوتله شاه پرو د شینخالی مور خپلــې لــور شینخالی ته وویل همد غه قوماندان حضــرت خــان او دده همدغــه ټــو پکېان وه چې ستا پلار او ستا ورور یې شهیدان کړل همدغه دی وخــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو د خپل پلار او ورور غچ به دی ورنه اخیست بېله هغه ددولت پــه تــور تورن دی.

شینخالی وویل ، موري دا د خدای بنده دی ، یو انسان دی او بیا یو بشــر دی زما دنده یوه پاکه او سپیڅلی دنده ده زه بایــد د یــوه انســان ژونــد وژغورم نه چې ژوند ورځېنی واخلم داچې دولت، حکومت، او خلکو تــه تورن دی دا د دولت دنده ده چې محکمی ته یې کش کړی .

په دی وخت کې د سهار اذانونه وشول ټول اودسوته لاړل شینخالی هــم اودس تازه کړ څلور رکعته لمونځ یې ادا کړ بیانو د ناروغ خواته راغلــه د ټپی حضرت خان سر او پښو ته دده ټوپکیان ناست وه شینخالی د ناروغ فشار وکوت ټپو نه یې ورته وکتل نو یې ناستو کسانو ته ډاډ ورکــړ چــې ناروغ مو ښه دی او ښه کېږی .

د حضرت خان ټو پکیانو خپل سرونه لوڅ کړل او شینخالی تــه لاس پــه دوعا شول.

شینخالی ورته وویل فرق نلری دا زمادنده ده چې د ناروغانو پا لنه وکړم که هغه هر څوک وی

په دی وخت کې شینخالی له نا ستو سړو له یوه څخه و پــو ښــتل چــې قوماندان حضرت خان څنګه او چېری ټپی شو؟

د حضرت خان له ټو پکیانو څخه یوه داسې وویل ، موږ په څو موټرو کې ، چرس، تریاک ،هیر و یېن، قاچاق بار کړی وو چې ټــول تقریبــا پــنځلس ټونه کېدل د ښار نه لیری په یوه غرنی سیمه کې روان وو چې دولت تــه راپور رسیدلی و او زموږ لاره یې نیولی وه ما ښام نا وخته مــوږ وربانــدې ورغلو هغه وه چې ددولتی قواو په منځکې و لویدلو ډزی پیل شوی زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو کسان یې ژوندی ونیول ، ځو کسان مو مړه شول ،چرس، تریـاک، او هیرو یین ټول ددولت لاسته ورغله موټری او قاچاق یې ټولـه لـه ځانـه سره یووړل او قوماندان حضرت خان چې دا مالونه هم ټول دده وه او موږ ورسره ګرځو ، دادی وینی یې چې حضرت خان ټپی شو تر ځو مو تا تـه راورساوه تا او ستا زوی شمشادته دی خدای خیردرکړی چې زموږ سـره مو کومک وکړ، په دی وخت کې قوامندان حضرت خان سـترګی رونـی کړی شینخالی ته یې وکتل وی لیدل او پو هه شو چې د شاه پرو د پـلار په کلا کښی په چپرکټ پروت دی خپلو لاسونو او پښوته یې وکتل چـې پلستر دی او په کټ پوری یې کلک تړلی دی و پو هیده چې شینخالی له مرګه ژغورلی دی ځکه چې ځو کاله پخوا یې دده میر من هم شینخالی له مر ګه ژغورلی وه په دی وخت کې شینخالی دده له ټوپکیانو سره پـه خبرو اخته وه او شینخالی د حضرت خـان ټوپکیـانو تـه وایـې دا زمـا اسلامی ، دینی ، او افغانی دنده ده تر ځو چې زمـا تـوان ورسـیږی زه د ناروغانو سره مرسته او کومک وکوم که د دونیا له هر ګوټ ځخه وی او یا د نړی په هر ګوټ کې وی ځکه چې زه یوه ډاکتره یم او زه دا خپله دنده بولم چې د ناروغانو مرستی ته ور و دانګم او هر ناروغ ته د خپل تـوان ، قدرت او پوهی په اندازه ور سره مرسته وکړم که هر ځوک وی ولـو کـه زما دوښمن هم وی او که زما ډېر خوږ دوسـت هـم وی ، دا زه اوس ښـه پوهیږم چې حضرت خان د دولت ، قانون ، اسلامی شـریعت او دسـیمې خلکوته یو تورن سړی دی مګر نه زه خپله دنده لـرم چـې بایـد دده د ناروغی پالنه وکړم دا چې ددولت او قانون منګلو ته ورشی هغه بیا ددوی کار دی چې د قانون سره سم چلند ور سره کړی او که ځنګـه زه خپلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ډاکتره یم او خپله انسانی دنده سرته رسوم ځکه ټول مخلو قــات د خدای بنده ګان او زه خدای د خپل بنده ګانو د پاره لویه کــړی یــم او د خپلو بنده ګانو د پالنی د پاره یې دا د داکتری علم را زده کړی او ښوولی دی .

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې د شینخالی هیڅ ورته پــام نه وه د شینخالی دا ټولی خبرې یې یوه، یوه اوریدلی او په سوچونو کــې ډوب تللی وو او د ځان سره یې ویل دی کم عمره انجلی ته ګوره څنګــه خبرې کوي ټولی خبرې لکه چې د خدای تعلا کلام له قرانکــریم څخــه کوي او په زړه کې له ځانه سره وایې پوهه ، زده کړه څومره ښه متا ع ده څومره ښه ده ، موږ خو چې له موره پیدا شوی یو یــوازې ټوپــک ،غــلا ، سړی وژنه ، قاچاق، مکتبونه

سو ځول ،روغتونونه سوځول ، سړک خرابول او نور ټول بــد بــد کارونــه داسې راته ښکاری لکه چې جنت د همدغو په ورانولو کې وی .

کاشکې موږ هم مکتب ویلای وای ، کاشکې مدرسه مو ویلی وای او یا مو هم په خپلو اولادونو زده کړی کړی وای ، ګوره دا انجلــی دا ښــځه ده دا یوه مور ده دا په هر څه پو هیږی دخدای په لاره په حقه او نــا حقــه لاره په ښه او بد پو هیږی موږ چې نارینه یو ، موږ چې پلرونه یــو مــوږ چــې مشران یو دخدای لاره مو پری ایښی ده حلال مــو پــری ایښــی دی پــه حرامو پسی سرګردانه یو ، د پیسو د پیداکولو خو نوری حلالی لاری هــم ډیری دی موږ خو هغه پری ایښی او په حرامو باندې مو سرونه ســپین او اولادونه مو هم په حرامو لوی او روږدی کــړل خــدای خبــر چــې زمــوږ اولادونه به حلالی وی او که به حرامیان وی حتمی که د ملایانو خبروتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځیر شو هر څوک چې په حرامو لوی شــی حرامــی دی ، او بیــا دی تــه وګوره چې مور هغه د پخوا پښتنو خبرې چې ویلی یــې دی (دبــدو پــر ځای ښه کول د هوښیارانو کاردی) مور خو هغه هم نه دی کړی هر وخت مو د ښو په مقا بل کې بد کړی .

دی شینخالی ته ګوره دا یوه ښځه ده دا یوه میرمن ده او دا هم مور وایو چې د ښځې عقل

نا قص دی که د ښځو عقل نا قص وای نو همدا اوس ، اوس زمــا ژونــد د شینخالی په لاس کې دی هغه هر څه کولای شی چې همدا اوس د خپــل پلار او ورور غچ له مانه واخلی ؟

مګر نه دا هو ښیاره ده ، دا زړه سوانده ده دی ته دی خدای (ج) رســول (ص) او قران لار او لیکه معلوم دی او هم د پښتنو دا متل چې د بدو پــر ځای ښه کول د هو ښیارانو کار دی .

دا ټولی خبرې د قوماندان حضرت خان په مغزو کې سره دی خــوا او هــا خواته تا ویدلی او راتاویدلی چې په دی وخت کې قوماندان حضرت خان پر شینخالی غږ وکړ .

شینخالی لوری؟

شینخالی قوماندان حضرت خان ته وکتل او ورته یې وویل.

قوماندان صیب حضرت خانه هیله لرم چې ماته لور ونه وایې او زه ببلــه کومی طمی او هیلی ستا د ناروغی علاج کوم.

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان شر منده غوندی شو او شینخالی ته یې پورته نشوای کتلای نو په ټېو ستر ګــویې لــه شــینخالی څخــه و پوښتل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ولی داسې راته وایې ته زما دلور په ځای یې او بل دا چې زما لور له ما سره وا لا که دومره ښه کړی وی او یا یې وکړی لکه تا چې راسره وکړه ؟

شینخالی وویل زه دداسې سړی وژونکو ، بې رحمه ، قاچاقبرانو لور نه یم دا زه چې له تا سره کښته پورته کېږم او درملنه دربانـدې کـوم دا زما انسانی دنده ده او ته هم یو انسان یې او بیا د خدای (ج) بنده یی د هغه ذات بنده ییچې زه هم د هغه ذات بنده یماو دا بار هغه لوی څښتن تعلا زما په اوږو ایښی دی چې زه او ته او ټوله نړی هغه پیداکړی.

کله چې شینخالی قوماندان حضرت خان ته دا خبرې کولی او قوماندان حضرت خان هم له ډېره شرمه ستر ګی پټی نیولی وی د شینخالی مور شاه پرو هم ولاړه وه .

شاه پرو چې قوماندان حضرت خان ته وکتل نو یې په زړه کې وویل چې؟

خال به یې د پلار او ورور له وینو ورته کېږدم

چې ټول هېواد کې ټوپکېان و شرموینه

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان په پټو سترګو شینخالی ته په ډېره نیولی ساه او نفس

په ورو یې شینخالی ته وویل .

شینخالی بس کړه همدا یوی خبرې دی نور زه ډېر و شرمولم زه ډېر ملا مت یم زه په دا خپلو کارونو او بیا چې می ستا پلار او ورور شهیدان کړی ډېر پیښمانه یم .

زه د خدای(ج)، رسول او خلکوته ډېر شرمنده یم نور می تو به ده که خدای(ج)را سره مرسته وکړی او له دی واری جوړ شم بیا به یې درته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښیم چې زه څه کوم ا نشا ا لله بیابه په خپل اولاد حـرام ونـه خـورم او ورانی، قتل ، وژنه او قاچاق به نه کوم ، ستا دا خبرې چې راته ودی کـړی او راته دی وویل چې زه ستا او ستا په شان داړه مارانو لور نه یـم او لـور راته مه وایه باور وکړه چې دی خبرې پر ما دومره اثر وکړ لکه ډک ټوپک چې دی زما پر زړه تش کړی وی او داهم درته وایم چې زما دا پر هارونـه چې د ټوپکو په کارتوسو شوی دی دا به جوړ شی مګر دا سـتا دا دیـوی خبرې پر هار تر څو چې ژوندی یم روغ به نشی .

په دی وخت کې د شینخالی مېړه قاضی میوند خپلې خواښی شاه پرو ته غږ کړ مورې نا وخته ده ورځ تیریږی ځی چې ځو خو د شاه پرو پر ځـای شینخالی ورته وویل نن نه ځو سبا به لاړ شو نن ورځ هـم ددې نـاروغ د پاره پاته کېږو تر ما ښام پوری به ورته وګورو که څه هم وضع یې ښه ده خو بیا هم احتیاط په کار دی .

قوماندان حضرت خان په کټ کې پروت دی د شینخالی دا خبـرې چـې یې واوریدلی چې همدا نن ددې ناروغ د پاره باید پا ته شو په زړه کې یې نوری خبرې پیدا شوی او سو چونه وهی او په زړه کې وایې ؟

اخ؟ زه نه پو هیدلم کا شکې می په خپلو لورانو او زامنومی مکتب ویلای وای مورې خو یې غلط کړی وو او راته ویل به یې چې څوک مکتب ووایـې هغه کافر کېږی ته وګوره چې شینخالی مکتـب ویلـی دی څـومره زړه سوانده او مهر بانه ده ددې څخه پاکه او سپیڅلی مسلما نی خو ما ولاکه په ډېرو، ډېرو خلکو کې لیدلی وی .

په دی وخت کې د قوماندان حضرت خان یو ټوپکې راغی او د شینخالی تر مخ ودریده او ورته یې وویل ډاکټر صیب دادی دوا می راوړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ددوا پا کټ خلاص کړ دوا یې کښته پورته کړه او وه یــې ویــل هوکې همدا دوا ده

پیچکاری ګانی یې ورته ولګولی او د نورو ګولیو او شربتو د خــوراک ډول او طریقه یې ورو ښودله.

شپه تیره شوه سهار وختی شینخالی راغله او په ټپی حضرت خان و ګــر ځیدله د وینی فشار یې وکوت او د قوماندان حضرت خان لــه ټــو پکــې څخه یې و پو ښتل څنګه د شپی خو ناروغ په تکلیف نه وه ؟هغــه ورتــه وویل نه ډاکټر صیب د شپی ډېر ارام وه کــه پــه تکلیــف وای حتمــی او ضروری به مو زحمت درکړی وای او تا ته به مو ویلی وای خدای پاک دی تاته په دی دونیا او هغه دونیا اجرونه او ثوابونه در کړی .

نوره شینخالی ورځېنی رهی شوله د اوداسه او لما نځه نه وروســته یېــد خپل نیکه څخه ټولو رخصت وا خیست غو ښتل یې چــې لــه کــلا ووزی قوماندان حضرت خان ورته غږ کړ ؟

شینخالی ځی دا یو څه پیسی در سره واخله ستا او ســتا د مــور قاضــی صیب میوند او ستا د زوی انجنیر شمشاد د موټر کرایه ده ځومره نه دی خو ته یې په ډېر څه ومنه .

شینخالی ورته نژدی شوه د جوړ تیا ډاډ یې ورکړ چې ا نشا ا لله جوړ ېړی پر هیز کوه وروسته له لسو پنځلسو ورځو په خپلو پښو کــو ښــښ کــوه چې ډېر و ګر ځی د لاسو او پښو ګوتو ته دی حرکت ورکوه او پیسی دی زه نه غواړم په دغو پیسو ځان ته دوا واخلــه او بــل دا چــې دا حرامــی پیسی دی او زه حرامی پیسی نه اخلم او کــه یــې تــه دا پیســی زمــا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت په پاداش کې راکوي نو دا درملنه زما يوه انسانی او مسـلما نـی دنده ده کوم احسان او منت نه دربانديږ باروم.
شينخالی، شاه پرو ،قاضی ميوند،او انجنير شمشاد يو ځای لـه کـوره را ووتل شپه يې د خپل زوی انجنير شمشاد په کور کې تيـره کـړه او پـه دابله ورځ شينخالی د خپل مېړه قاضی ميوند سره يو ځای د خپلې مـور شاه پرو او خپل زوی شمشاد سره مخه ښه وکړه او دخپل کـور او ښـار پخوا رارهی شول.
په دی ورځ چې قاضی ميوند او شينخالی هر يو خپلـو دنـدو تـه لاړل د خپلو همکارانو له خوا ورته توده سترې مشی وشوه .
خو کله چې قاضی ميوند د خپلو همکارانو سره روغ او جوړ وکړ وروسته د ميوند همکارانو ورته وويل ؟
قاضی صيب ميوند خانه تا ته د نوی او لوړی دندی د سپارلو مبا رکې وايو قاضی ميوند ليږ وارخطا غوندی شوخو يوه همکـار يـې يـو مکتـوب را واخيست او مکتوب يې داسې ورته ولوست، ددولت د لوړ مقـام لخـوا د محترم قاضی صيب ميوند نوی مقرری چې د قضا د لوړ مقام په وړا نـديز او د دولت د لوړ مقام لخوا تا يېد او منظوری چې قاضی ميوند يو صـادق ديندراه او په وطن مين او دده د ښو کارونوپه نتيجه کې ده تـه دا مقـام منظور دی.
قاضی ميوند هم مکتوب را وا خيست او په نوی دنده يې پيـل وکـړ څـو اونی لا نه وی تيری شوی چې قاشی ميوند ته يوه دوسـيه راغلـه چـې قاضی ميوند ددوسی پاڼی راواړولی و پو هيده چـې دا دوسـيه همغـه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریو کسانو دوسیه ده چې د مکتب خد متګار یې په ګولیو و یشــتلی وه او څو ټوکه قران کریمونه یې څیرلی او په سپکه ستر ګه یې ورته کتلی .
قاضی میوند څو اونی دا دوسیه ښه تر غور او څیړنی لاندی نیولی وه تــر څو یې یوه فیصله و لیکله او د قضا لوړ مقام ته یې پیشنهادکړه.
د قضا لوړ مقام چې دوسیه وکتله او د قاضی میوند فیصله یې ولیدلــه د قضا لوړ مقام هم د قاضی میوند پر یکړه تا ییډ کړه او بېرته یــې دوســیه قاضی میوند ته راغله .
قاضی میوند هم تورن کسان او نور خبر نګاران او نــور مینــه وال د پــر یکړی د اعلان په خاطر د محکمی تا لار ته را و غو ښتل پــه هغــه ورځ د محکمی په تا لار کې د خبر نګارانو او
د ښا ریانو څخه ځای نه پیدا کېده چې تا لار ته ننــوزی تــا لار د خلکــو څخه ډک وه ان تر دی چې خلک ددې تورنو کسانو د محکو مولو د پــاره د محکمی د تا لار نه د باندې و لاړ وو او د محکمی د تا لار په څلورو کــو نجونو کې او د محکمی د باندې لاد و سپیکرونه درول شوی وو.
قاضی میوند د محکمی د تا لار د میز شاته لاړ په داسې حال کې چــې د قضا جامی یې په ځان کې وی ودریده او د محکمی پریکــړه یــې داســې واوروله .
دوستانو ، وطنوالو، اود اسلام په دین مینو مسلمانو وروڼو، دادری کسان چې د ښوونځی خد متګار یې ټپی کړی ، ښوونځی ته یــې اور اچــولی او قرانکریم ته یې په سپکه سترګه کتلی ، او د ښوونځی خد متګار دوی ته ابرا ورکړی او ددوی ګناه یې بخښلی او دولت هم د ښوونځی د سوځیدلو له ګناه تیر شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دوی ته یوازې په دی خاطر چې قرانکریم ته یې په سپکه ستر ګه کتلی او د قرانکریم څو ټوکه یې څیریلی او ټو ته کړی دوی هر یو .

١. غلام ربانی د غلام نبې زوی په شل کاله قید.

٢. سیف الله دحاجی نو را لله زوی په شل کاله قید.

٣. عطا محمد د عبد الر شید زوی په اتلس کاله قیدمحکوم شول.

د محکمی ددې پر یکړی په اعلانولو سره په تا لار کې نا ستو کسا نو او د محکمی د باندې ولاړو خلکو په یوه اواز سره وویل تل دوی اسلام ژوندی د وی قاضی میوند.

محا کمه شوی دری کسان پو لیسو زندان ته ولیږدول نور نو په تالار کې داسې زوږ جوړ شو او د محکمی د باندې خلکو هڅه کوله چې د محکمی تا لار ته ننوزی او د قاضی میوند

غاړی ته د ګلونو هارونه ور واچوی.

د محکمی په تلار کې په قاضی میوند باندې د ګلانو د ګیډیو او ژوندی دی وی قاضی میوند دا ناری سوری وهلی کېدلی.

د شپې د رادیو او تلو یزیون لخوا د محکمی پی یکړه د هغو دریو کسانو په باره کې چې قرانکریم ته یې په سپکه ستر ګه کتلی اعلان شوی .

ټول هېوادوال خوښ او خوشحاله شول شپه تیره شوه په سهار یې ډېر عا لمان ، سپین ږیری او ښاریان د قاضی میوند دفتر ته ورغللاو دده دا پر یکړه یې ډېره ښه دین ته خدمت او قرانکریم ته په در نښت کتل یې و بلله او قاضی میوند څخه په مننی سره یې سو غاتونه او تحفی یې هم د ګلانو د ګیډیو په ورکولوسره یې وستا یه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عالمان، ملا یان او د ښار سپین ږیری ددولت لـوړ مقـام تـه لاړل او ددولت له لوړ مقام څخه ییقاضی میوند ته د ښه قضـاوت او صـادق خد متګار په ویاړ یې دهغه ستا ینه و غوښتله .

ددولت لوړ مقام ، ملایانو ،عالمانو او د ښار سـپین ږیـرو تـه وعـده ورکړه چې قاضی میوند به ددولت لخوا و ستا یل شی.

په څو ورځو کې ددولت دلوړ مقام لخوا وزیرانـو تـه فرمـان ولیـږل شوچې وزارتونه د یو یو تن چې ښه خدمت یې کړی وی ددولت لـوړ مقام ته دی ور په ګوته شی او د یوی اونی په اوږدو کې د دولت مقام ته راوستل شی .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

همدا نن هغـه ورځ وه چـې زمـوږ هېـواد ا سـتقلا ل ګټلـی ووا و د استقلال د ورځې په ویاړ د هېواد نامتو او د ښو خـدمتونو پـه ویـاړ مډالونه ویشل کېدل دلته د هېواد ریس جمهور او نور د وطن دلاری دازادی نا متو غازیان هم را غونډ شوی وو .

او هغه کسان چې د وزارتونو لخوا د مډالونو د اخیستلو د پاره را غـو ښتل شوی وه

راغلی وه هغه وخت شینخالی او قاضی میوند هم راغلـی وو ګـوری چې انجنیر شمشاداو شاه پرو هم دغه وخت له مو ټر څخه راکښـته شول او ددې محفل په لوری روان دی چې شـینخالی یـو وار خپـل مېره قاضی میوند ته وویل هغه دی زما مـور شـاه پـرو او زمـا زوی شمشاد هم را غلل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دولت ر یس په ډېرو ښو مراسمو یعنی عسکری مرا سـمو د تقـد یمولو نه وروسته چېر ته چې د مډالونو د ویشلو د پاره جوړ شـوی و راغی .

ددولت ریس وروسته له یوی لنډی وینا څخه وویل هغه څوک چـې په دی نن ورځ چې زموږ د هېواد د استقلال او ازادی ورځ ده تاسـو ټولو ته ددې ورځې او مخکې له دی چې مډالونه درته وویشـم ددې مډالونو د اخیستلو په منا سبت خپله د زړه له کومی مبارکې درتـه وایم ، خدای(ج) د وکوي چې تاسو نور هم په خپلو کارونو کې بـری ومومی او زموږ نور هېواد وال هم داسې خدمت وکوي لکـه دا تاسـو چې کړی او وه یې ویل د مډالونو په ویش پیل کوو.

د مډالونو د ویش په لړی کې ؟

شینخالی د کېصر خان لور ته د ښه خدمت په ویاړ د ملالی مډال.

قاضی میوند ته د هېواد دښه قاضی او په دین مین قاضی.

شاه پروته د هېواد د ښی شوونکې مډال او انجنیر شمشاد د قاضـی میوند زوی ته دهېواد دابادی په خاطر د سـید جمـا الـدین مـډال ورکول شول.

دا مډالونه خپله ددولت ریس جمهور په لاس ددوی پـه اوږو ور وتـو مبل شول .

نور نو دوی څلورو واړو د یوه اوبل په غـاړو کـې د ګلونـو قطارونـه واچول او د غرمی ډوډی ټولو د هېواد ریس جمهور ، د کا بېنی د غړو او دهېواد د نا متو غازیانو سره وخوړله او بیا څلور سره ، شـاه پـرو، شینخالی، میوند او شمشاد ټول یو ځای د شمشـاد د پـلار قاضـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند کورته لاړل هغه شپه هم ددوی په کورکې ادی چا خبره خړی خوښی وی .
شپه ډېره تیره شوی وه د سهار د لما نځه داذان وخترا نژدی شوی و چې شینخالی نا روغه شوه شاه پرو او شمشاد د شـینخالی سـره ز یژنتون ته لاړل دسهار اوه بجی لا نه وی شوی چې د شینخالی لـور پیدا شوه لوړ مازدیگر وه چې څلور واړه یعنی شینخالی ،شاه پـرو ، شمشاد، او د شمشاد کوچنی خور چې همدا نن پیداشوی وه کورتـه را غلل،شاه پرو وشینخالی ته وویل لوری ماته دی هیڅ نه وه ویلـی چې ستا د کوچنی موده دومره نژدی ده دا زما راتگ خو دلتـه یـو ه بې خبرې وه دا که دولت نه وای راغو ښتی زه دی نه خبرولم؟
نه مورې هغه خبره نه وه تا ته می زحمـت نـه درکـاوه اوس خـو زه خپله په همدی روغتون کې کار کوم همکا رانو می راته ویلی وه چې مور ته دی زحمت مه ورکوه سپین ساری ده په عذا بېړی نـو ځکـه می ته خبره نکړی دادی ښه شو چې هم ته راغلی او هم زما ناروغی ښه شوه په ټولو کارو یو خدای ښه پو هیږی دادی په سم وخت کـې خدای راورسولی دخدای تر خدایې جار شم څنگه مـور اولاد تـه او اولا د مور ته رسوی ،قاضی میوند وویل مورې درته ملا متـه ده اوس خپله ملا متی نه منی خدای شاهد دی چې خوواری می ورته وویـل چې د کوچنی د پیدا کېدو شپی نژدی دی مور دی خبره کړه خو دی نه منله ؟
وی میونده زویه ته هم ملا مت یې شینخالی چې نه خبرولم خیر دی تا به یوواری د تیلیفون

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنګ وهلی وای ، قاضي میوند و پوهیده چې ملامت خو یـم نـو یـې
وویل مورې تیر په هیر بیا به داسې نه کېږی .

په دریمه ورځ د شینخالی مور د جومات ملا راوست او د شینخالی د
لور په غوږ کې یې اذانوکړ په همد غه ورځ قاضي میوند، شـینخالی ،
شمشاد او شاه پرو ټول په کو چنی انجلی د نوم ایښودلو او په غـوږ
کې یې داذان کولو د پاره په کور کې وو.

ملا صیب وروسته تر دی چې د کو چنی ما شومی په غـوږ کـې یـې
اذان وکړ او د نوم اسښودلو د پاره یې څه ویل ، انجنیر شمشاد وویل
ملا صیب که ،ستا،زما د پلار، زما د مور او زما د انا خو ښه وی زما په
خور زه خپله نوم کېږ دم ټولو ورسره ومنله .

شمشاد وویل زما ددې کوچنی خور نوم ملالی ده ملالی .

ټولو په ډېره خوښی په داسې حال کې چې د ټولو خولی له خنـدا او
خوشحالی ډکې وی په یوه غږ سره یې وویل مبارک، مبارک خنګـه
زموږ د زړه نوم دی وربانديې کېښود.

قاضي میوند، شینخالی ،او شاه پرو په یوه وار خبـرې پیـل کـړی او
هریوه او هری یوی وویل که مو ماته ویلی وای ما به هم همـدا نـوم
وربانديې ایښی وای.

شینخالی وویل باور وکړی چې دری څلور ورځې مخکې می چې کله
د میوند د ملالی مډال تر لاسه کاوه زما په زړه کې همدا تیـره شـوه
چې که خدای لور راکړه نوم به یې ملالی وی.

هغه وو چې ټول خوښ او خوشحاله سره کښنا سـتل او د جومـات
ملاصیب ته یې یو ښه دستمال چې نغدی پیسی او څه خـواږه هـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې وه ورکړل ملا صیب دوی ته دوعا وکړه او دوی ته یې د ښه ژوندهیله له لوی خدای(ج)څخه وکړه .
وروسته له څو شپو او ورځو شاه پرو او شمشادورځېنې رخصت شولو او خپل ښارته لاړل کله چې انجنیر شمشاد او شاه پرو خپل کورته ورسیدل په هغه ورځ نه په دا بله ورځ
چې نژدې ګاونډیان او د دوی همکاران خبر شول چې دوی مډالونه اخیستې دی د همکارانو او ګاونډیانو لخوا نر او ښځې ډلې،ډلې دوی ته د مبارکې د پاره راتله او د ګلو ګیډۍ یې دوی ته راوړلی .
ددوی عکسونه د سیمې د تلویزیون، ورځپاڼو او نورو رسنیو لخواچاپاو خپاره شول.
دادی وروسته له څو ورځو قوماندان حضرت خان خبر شوی وه او د ښه سوغات سره په مازدیګر ی کې د انجنیر شمشاد دروازه و ټکېدله ګوری چې قوماندان حضرت خان سره د څو کسانو د انجنیر شمشاد په دروازه کې ولاړ دی وروسته له روغبړ څخه انجنیر شمشاد دوی ته بلنه ورکړه او خپل کورته یې ننه ایستل .
کله چې قوماندان حضرت خان په کو ټه کې کېنوست نو یې انجنیر شمشاد ته وویل ، ښه شو چې په خیر راغلا ستی زما عذر قبول کړی ځکه چې همدا پرون خبر شوم چې تاسو ، ستا پلار ،ستا مور او ستا انا د ښو خدمتونو په ویاړ بهادری اخیستی دی که وخته خبر شوی وای باور وکړی چې وختی به درته راغلی وای زه خو ستا سو منت باره یم زه خو تاسو ټولو ته ډېر شرمنده یم رښتیا درته ووایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس می هم یو زړه سل زړونه کړل چې تاسو تــه د مبــارکې د پــاره راغلم چې زموږ مبارکې ومنی ما ویل چې ما خو کوم ښه درسره ندی کړی نه لکه چې د شینخالی هغه خبره چې یې راته وویل چــې ماته لور مه وایه اوس هم ببر یدلم چې خدای مکړه تا سو مــا خپــل کورته در پری نږدی زما او زما د ملگرو مبارکې ونه منی بیا به ځنگه کوو ، ستا دی کور ودان غله دی ډېره چې موږ د په خپل کور کې پــر ی ښودولو او زموږ دا نلولی قدمونه دی ومنل او مــوږ هــم دغــه یــو کوچنی سوغات تا سوته د مبارکې په نوم راوړی خدای(ج)د وکــوي چې قبول او منظور یې کړی بیا یې هغه بکس چې ددوی د پاره یــې جامی،او د لما نځه جای نما زونه راوړی ود انجنیر شمشاد تر مخ یې کېښودل او وه یې ویل دا حلال دی حرام می ندی راوړی ،

ا نجنیر شمشاد هم ددوی مبارکې ومنله او ددوی څخــه یــې مننــه وکړه دوی ته یې چای راوړی ، او پخپله راغی خپلې انا شاه پــرو تــه یې وویل چې قوماندان حضرت خان راغلی او څه سوغاتونه یې هــم موږ ته د مډالونود مبارکې د پاره راوړی دی .

شاه پرو وویل زویه هله ژر شه حکومت پری خبر کړه داسې وژونکې داړه مار او قاچاق بردی دولت ته یې په لاس ورکړه ، انجینیر شمشاد وویل انا هغه اوس تو به کړی او وایې د هغې ورځې نه چې زمــا مــور څه ورته ویلی دی هغه هم په خپل قول ولاړ دی اوس هغه کارونه نه کوي او که یې بیا کوي دا زموږ د پښتو رسم ندی چې دوښمن د چــا کورته ورشی هم قدر او هم یې عزت کوي نه دا چې په خپل کور کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتقام ور ځینی واخلی خیر په هر صورت نور نو د انجنیر شمشــادانا وویل زویکه څنګه چې ته پو هیږی هغسی وکړه.
انجنیر شمشاد خپلې انا ته سودا راوړه تر څو ما ښام تــه څــه برابــر کړی او په خپله راغی د میلمنو سره په خبرو اترو بوخت شوماښــام نژدی ووچې قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب نور نو موږتــه رخصت راکړه چې لاړ شو.
انجنیر شمشاد وویل څه کوي چېرته ځی په دی ما ښام خو څوک له هدیری څخه لا نه ځی دا خو بیا ښار دی او بل دا چــې دا مــو خپــل کوردی موږ د هر څه بندوبست نیولی شپه تیره کړی سهار وختی به رخصت درکړو ، خو قوماندان حضرت خان چې هر څه بــانی وکــړی خو انجنیر شمشاد ورته وویل ډېرو ویلو ته حا جت نشته همــدا نــن شپه زما میلمانه یاستی .
انجنیر شمشاد او میلمنو چې ډوډی وخړله او چای راوړلی شوی تــر هغه وخته پوری هغه بکس چې قومانــدان حضــرت خــان دوی تــه سوغات پکښی راوړی وپه هغه خپل ځای ایښودل شوی وتر اوسه لا هما هغسی ایښی وه.
خو د چای خوړلو په وخت کې قوماندان حضرت خان لیږ اشتبا هــی غوندی شواو انجنیر شمشاد ته یې وویل انجنیر صــیب هغــه بکــس راواخله چې زه د تاسو سوغاتونه درته وښیمتاسو خو تر اوسه هــیڅ لا خلا ص کړی ندی بېغمه اوسه دهغه پخوانیو بدو کارو څخه می تــو به کښلی ماین ماین پکښی نشته د زړه له اخلاصه می درته سوغات راوړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنیر شمشاد لیږ مو سکا غوندی شواو وی ویل نه قوماندان صیبدا خبرې نشتهزه اوس پر تاسو پوره ډاډ لرم.
انجنیر شمشاد بکس را واخیست او قوماندان هغه خلاص کړ او د هر یوه سوغات یې ورته وښوده او بېرته یې په بکس کې ورته کېښودل انجنیر شمشاد ددې د پاره چې ګواکې د تاسو سوغات موږ قبول کړ بکس یې خپلې انا ته وروړ،انجنیر شمشاد او قوماندان حضرت خان یو څه ټوکې ټکالی سره وکولی او وروسته بیا بېده شول.
سهار د اوداسه،لما نځه او چای خوړلو نه وروسته قوماندان حضـرت خان انجنیر شمشاد ته وویل اوس لا سهار ده هوا سړه ده که موږ ته رخصت راکړی خوښ به شو؟
د رخصتیدو په وخت کې قوماندان حضرت خان انجنیر شمشاد تـه بلنه ورکړه چې د جمعی په شپه د خپلې انا سره زموږ کورته میلمانه یاستی راشی خو انجنیر شمشاد ډېر بها نـی او پلمـی وکـولی چـې کارونه ډېردی موږ تر اوسه لا ستړی یو بیا به په قراره سـره وویـنو فرق نلری ستا ملمستیا موږ ته ورسیده دا چې زحمت دی وکېښـاو دلته مبارکې ته راغلی دا هر څه دی ، خـو د خـدای پـه امـانی نـه وروسته کله چې قوماندان حضرت خان یو څو قدمـه واخیسـتل او موټر ته پورته کېده انجنیر شمشاد ته یې مخ راواړاوه او ورتـه یـې وویل ښه تاسو چې زما کورته نه راځی او ملمستیا می نه خوری څـو ورځې وروسته زه راځم او درسره یو پټ کار لرم ، انجنیـر شمشـاد لاس په نامه ورته ونیو او ورته یې وویل هر کله راشی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې قوماندان حضرت خان او د هغه د ملګرو موټر حرکت وکړ انجنیر شمشاد خپل پلار او مورته تیلیفون وکړ او د قوماندان حضرت خان تبر یکېږي دوی ته وړاندی کړه او د سوغاتونو په باره کې یې هم ورته وویل چې د تاسو دپاره یې هم سوغاتونه راوړی هر څوک چې د تاسو خواته درتله بیا به یی در ولیږو.

پوره دوه ورځې لا نوی تیری شوی چې قوماندان حضرت خان یوازې او تنها د انجنیر شمشاد کورته راغی او انجنیر شمشاد ته یې وویل ،انجنیر صیب ته خو پوهیږی او خبر یې چې ماخو د ټولو بدو کارو څخه توبه کړی او غواړم چې ارام او ښه ژوند وکوم او په دی هم پو هیږی چې زه قوماندان وم او بیا قاچاقبر وم او یو څه درنده او سپکه وسله را سره شته که دا مرسته راسره وکوي چې یو چاته می ور وپیژنی او دا سلاح ګانی دولت ته تسلیم کړم .

انجنیر شمشاد ورته وویل راځه کورته ننوزو یو چای وخورو دا خبرې د منډی نه دی او ستا دا تصمیم او پر یکړه ښه تصمیمدی د خیر او نیکېپریکړه ده.

قوماندان حضرت خان وویل،نه انجنیر صیب ددې سلاح له غمه می خلاص کړه باور دی وشه چې دومره بد می له دی سلاح ګانو راغلی چې حسابونه یې په کتا بو کې لا نه

ځا یږی په خاصه توګه له هغې ورځې را په دی خوا چې د قوماندان جلال د کور په زیر خانه کې ساتل شویو سلاح ګانو او بمونو انفجار وکړ ټوله کورنی یی تباه او بر باد شوله‌نو ځکه می دا سلاح ګانی تر نظره بدی راغلی باور وکوه د هغې ورځې نه را په دی خوادومره لا

(c) ketabton.com: The Digital Library

لها نده یم لکه چې لړم می په کالیو کې ننوتی وی ، نو ځکه وایم چې له خدایه به کېږی له تا به کېږی له دی لړم څخه می خلاص کړه.
انجنیر شمشاد ورته وویل په دی دو ورځو کې خبر درکوم.

ہ ہ ہ ہ

ہ ہ ہ ہ

هغه وه چې انجنیر شمشاد د هغې سیمې له والی او د پـو لیسـو لـه قوماندان سره ولیدل هغـوی ورسـره ومنلـه پـه دوهمـه ورځ یـې قوماندان حضرت خان ته خبر ورکړچې موږ درځوسلاح ګانی او نـور مهمات راوړو ، دسیمې والی د پولیسو قوماندان او انجنیـر شمشـاد سره له امنیتی کسانو او څو مـوټرو او یـو څـه نغـدو پیسـو سـره قوماندان حضرت خان ته ور غلل قوماندان حضرت خان خپله ټولـه درنده او سپکه وسله د پو لیسوقوماندان ته و سپارله .
د پولیسو قوماندان چې سلاح او مهمات ولیدل ولایت ته یې مخابره وکړه چې نوری ډیری موټری د قومانـدان حضـرت خـان کلـی تـه راولیږی ځکه چې سلاح او مهمات ډیردی په دی دریو موټرو کې نـه ځا یږی هغه وه چې لس موټری نوری ورغلی او ټولی سلاح ګـانی او نور مهمات چې پوره دیارلس موټری پـری ډکـې شـوی موټرونـو د ولایت په خوا حرکت وکړ او د پولیسو قوماندان هغه پیسی چـې لـه ځانه سره یې راوړی وی قوماندان حضرت خان ته یې د ښه نیـت او غوره کار په خاطر ورکړی،خو قوماندان حضرت خان هغه پیسی نـه اخیستلی خو د قوماندان او د انجنیر شمشـاد پـه ډېـر ټینګـاریې پیسی واخیستلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو کله چې انجنیر شمشاد او د پولیسو قوماندان د حضرت خان څخه رخصت شولو او انجنیر شمشاد موټر ته پورته کېده قوماندان حضرت خان په شمشاد غږ وکړ او ورته یې وویل ، انجنیر صیب څو ورځې وروسته درځم کار در سره لرم .

انجنیر شمشاد په داسې حال کې چې یوه پښه یې د موټر په پایدان کې ایښې وه بېرته ځمکې ته را کښته کړه او ورته یې وویل قوماندان صیب زه هر وخت ستا چو پړ ته اماده او تیار یم نور نو موټر ته پورته شواو حرکت یې وکړ .

پوره دری ورځې تیری شوی چې قوماندان حضرت خان د انجنیر شمشاد کورته راغی انجنیر شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په غیږ روغبړ وکې ډېر قدر او عزت یې ورځېنی وکړ قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب په کور کې انا ته دی وواېه چې زحمت ونه کاږی تر اوسه لا وختی ده شپه کورته رسوم شپه تا سو ته زحمت نه درکوم زه یوه خبره له تا سره لرم نور ځم. انجنیر شمشاد وویل قوماندان صیب نن شپه خو دی هیڅ نه پر یږدم نن ته زما خاص میلمه یې نن چېری ځی حتمی نن زما سره یې هغه ورځ چې موږ د سلاح د راوړلو د پاره درغلی و زړه می وچې تا له ځانه سره راولم له تا څخه مننه وکړم او ستا دا د ښه احساس درناوی وکړم او تا د ګلو په ګیډېو و ستایم باور ولره چې هغه ورځ چې د تاسو خواته درتلوبلکل می له یاده ووتل چې له ښاره د ګلونو ګیډی له ځانه سره تا ته راوړم او د هغې ورځې په مراسمو کې خو ښه داوه چې تا ته می په غاړه کې ګلونه در اچولی وای خو هغه کار چې ونشو نو د هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې ملا متی خو باید درکړم نو ځکه درته وایم چې نن شپه به لـه ماسره یې ، کورته تیلیفون وکړه اوس خو هغه د چا خبــره دا شــیطا نکان ډېر شویدی په څو ثانیو کې خبر ورکولای شی او ورتــه ووایــه چې زه نن د انجنیر شمشاد سره یم چې په کور کې کــوم تشــویش ونکړی، اوهغه ورځ هغه د سلاح راوړلو په ورځ که رښتیا درته ووایم په کور کې می انا ویلی هم وه چې قوماندان حضرت خان می میلمــه دی د شپې د پاره یو ښه پاخه د خوړلو د پاره تیار کړه زما انا بېچاره ګی ډېر ښه خواړه،خواړه او خوندور شیان پخ کړی و ،خــو پــه هغــه ورځهغه د کلی سپن ږیری

ځوانان او ماشومان چې می ولیدل ځکه می درته ونه ویل چــې زمــا میلمه یې ما ویل ستا سو کورنی او کلیوال ونه وایې چــې قومانــدان حضرت خان ټوله سلاح هم دولت ته ورکړه او خپله حضرت خان یې هم له ځانه سره یو وړماویل دوی ونه وایې چې قوماندان صیب بندی کوي نو ځکه می تا ته ونه ویل چې زما میلمه یې ، اول که می تا تــه ویلی وای چې زما سره لاړ شه میلمه می یې خو ولا چې اول ستا پــه زړه کې هم دا خبره در تیره شوی وای ؟

قوماندان حضرت خان وخندل او ورته یې وویل ، یاره انجنیر صــیب زما دزړه خبره دی راته وکړه زه بېله هغه داسې وارخطاوم چې توبــه او که دی دا خبره هم راته کړی وای باور دی وشه چــې دزړه تکــان راته پیدا کېده او ځای پر ځای به مړ شوی وای خو ستا دپردی خبره هم کور ودان شی چې په هغه ورځ دی ماته د ملمستیا نه دی ویلــی او که دی راته ویلی وای نو باور ولره چې له بېری به اوس هــم ســتا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته نه وای راغلیځکه مورږ او بیا خصو صا زه خوداسې یوسړی یم لکه هغه پښتنا نه چې وایې(غل په غره کې نه ځایږی)
که څه هم اوس خو ما توبه کښلی ده د ټولو بدو اونارواکارو څخه می لاس اخیستی ده او اوس غواړمچې پر غره کې څه چې په هواره کېځان ته ځای پیداکړم او په هواره ځمکه ځای شم.
انجنیر شمشاد وویل قوماندان صیب کور دی ودان زوی دی لوی ددې سلاح ګانو په تسلیمولو سره دی دومره ښه کار وکړ چې د ښه والی څخه یې په کتا بو کې لا ځای نه پیداکیږی ځان دی هم له دی بلا ګانو خلا ص کړ د سیمې خلک دی هم له لوی غم څخه وژغورل او بل وګوره چې زما شمله لا څومره لوړه شوه ، دلته والی صیب ،قوما ندان صیب دغو ټولو زه وبېرولم او راته ویل یې چې دا د قوماندان حضرت خان کوم نوی
چل ول ندی غواړی چې په دی تو ګه خپل تریاک ،چرس ، هیرو یین او هغه کسان چې له ده سره یې قاچاق وړل او زموږ سره بند یان دی د هغو په مقابل کې کومه د برمتی خبره نه وی ، خو ما ډېر جرات وکړ او بل داچې ما پر تا باندې باور درلود چې ته په صادقانه ډول سلاح ګانی تسلیموی ، که رښتیا درته ووایم په هغه ورځ چې د تا سو له کوره موږ ببر ته را وګرځیدلو او زما دا خبره چې قوماندان حضرت خان نوره توبه کړی او اوس یې ښو کارونو ته مخه کړی ټولو د امنییله قوماندانه نیولی ، افسرانو ، سربازانو او د سلاح د ټولولو کار کونکو ماته ګوته په غاښ نیولی وی او راته ویل یې چې په دی جګړه مار ، قاچاق بر دی څنګه باور پیدا کړ او بیا خپله دا قوماندان څنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاضر شو چې ټوله سلاح دولت ته و سپاری دا خو ډېر بد جګړه مار او قاچاق وړونکې وو حتی تر دی پوری چې دوی ویل چې دا د نـړی والی ما فیا سره تړلی قوماندان دی او د ما فیا ډېر بـاوری کـس دی یاره قوماندان صیب تا خپل ځان ،سیمه او ټول خلک له غمه خلاص کړل خو شمله دی زما لوړه کړه تا ته دی خدای (ج) تر دی تیرو ګنا هونو، خطاګانو در تیر شی او خدای(ج) دی جنت در کړی.

قوماندان حضرت خان وویل؟

انجنیر صیب دا خبرې دی دلته پاته وی زما دسـلاح پـه تسـلیمولو سره د کلی او سیمې خلک هم حیران کړی او وایې چـې قومانـدان حضرت خان خو ډېر خلک وژلی او ډېر ی غلا ګانی یې کړی او اوس یې سلاح هم دولت ته تسلیم کړه اوس یې والله کـه څـوک ژونـدی پریږدی خو دوی زما په پلانونو او کارونو ندی خبر داسې کارونه بـه وکړم مګر د خیر کارونه داسې د خیر کارونه چې هغه زما بد کارونـه ټول خلک هیر کړی او په خوا به دوی زما د بدو کاروپه مقابـل کـې رانه په ویره او لړزه کې وه او چا له یوی خبرې دوه راسره نـه کـولی اوس به زما د ښو کارو پـه مقابـل کـې یـوه خبـره لا ونکـوي ، اول خدای(ج) او دوهم که ته انجنیر صیب راسره مرسته وکړی .

انجنیر شمشاد وویل ،قوماندان صیب زه هر وخت تاته د خیر په کار کې حاضر یم.

قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب زما زړه دی چـې اول خـو خپله هغه جومات چې ما سوځولی دی جوړ کړم ، یو ښوونځی جـوړ کړمچې تر دوولسم ټولګی پوری هلکـان او انجـونی سـبق پکښـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووای دا بس دی چې مور نا پړه او بسواده لویان شولو زموږ اولادونــه او د سیمې د خلکو اولادونه بې تعلیمه پاتی نشی او ټول ستا د مــور شینخالی په شان ډاکتراناو ستا په ډول انجنران شی ، یــو روغتــون جوړوم یو داوبو بند ،او یو ښوونځی چې سپین ږیری په عمـر پخــی ښځې ، پیغلی.او ځوانان د سواد زده کړی وکوي .

دا مرسته ته راسره وکوه چې امر ممر یې راته واخلی نور د جو مــات ځمکه خپله د خلکو ځمکه ده او نور د ښوونځیواو روغتون ځمکه او نورو او هم یو د اوبو بند جوړومچې زموږ کر وندګر و ته خپله ماته او زموږ ځمکوته یې اوبه راشی او ځمکې مو ابــادی شــی هــر ځــومره مصرف چې کېږی هغه یې زما په غاړه.

انجنیر شمشاد وویل .

قوماندان صیب حضرت خانه دا خو داسې ښا یسته پلان او نیک کار دی چې ددولت له لوړو مقامونو نه نیولی د کلی او ســیمې تــر یــوه کوچنی ماشوم پوری به ټول درنه خــوښ او خوشــحاله شــی کــه د سیمې خلک اوس خوښ نشی او څه خفه غوندی شــی چــې زمــوږ ماشومان اوس مکتبیان کېږی خو چې کله ددوی اولادونه ډاکتــران شی ، ښونکې او انجنران شی بیا به نو دوعاګانی درته کوي تر نیمــو شپو قوماندان حضرت خان او انجنیر شمشــاد پــه دی خبــرو ســره لګیاه وو .

وروسته انجنیر شمشاد ورته وویل ، کوم کارونه چې ددې سیمې په والی ، د پو هنی په ودیر ،ښاروالی او د صحت وزارت پــه نمــا ینــده پوری اړه لری دابه زه در سره مرسته وکړم او په دفترونو به درســره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګرزم ، او کوم کارونه چې په اړوند وزارتو پورې اړه لري زه به لیــک هم درکړم او په تیلیفون به له خپل پلار قاضي میوند او خپلــې مــور شینخالی سره هم خبرې وکړم د هغو کارونو به دوی هلتــه در ســره مرسته وکړي .

شپه تیره شوه سهار دچای څښلو نه وروسته قوماندان حضرت خان او انجنیر شمشاد اول وار د والي دفتر ته لاړل بیا نورو اړوند ځانګوته په یوه اونی کې په ولایت کــې کارونــه خــلاص شــول او قومانــدان حضرت خان له خپلو درخو استیواو وړانیزونو سره چې والي او نــورو اړوند ځانګو ورسره هو کې کړي و د هېواد دمر کز پخوا روان شو .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې د هېواد مرکز ته ورسیده د موټرو په تم ځــای کــې قاضــی میوندورته ولاړ و او قوماندان حضرت خان د قاضي میوند ســره پــه موټر کې کېښو ست او قاضي میوند د خپل میلمه قوماندان حضــرت خان سره خپل کورته لاړ، د چای او ډوډی خوړلو نه وروسته قاضــی میوند قوماندان حضرت خان ته مخ مخ راواړاوه او ورته یې وویل زما زوی انجنیر شمشاد چې ته دوه ښونځی یو جومات ، یو روغتــون،او یو داوبو بند جوړوی نمونه دی هم ورباندې ایښی چې ښونځی د چــا په نوم ، روغتون په کوم نوم دی او نور نور .

قوماندان حضرت خان وویل ؟ قاضي صیب باور دی وشه چې ان پــه خپل ولایت کې له والي نیولی بیا تر ستا قاضیانو پورې ټولــو همــدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه خبره کوله خو زما شرط همدا دی چې په دغو ټولو به نمونــه زه خپله ور باندې ږدم ولی اوس نه یوازې په هغه ورځچې دا ټول ګټــې اخیستنی ته چمتو شی.
قاضی میوند وویل ؟ قوماندان صیب حضرت خانه باور ولره ستا څخه دومره خوشحاله شوی یم چې هیڅ حد او اندازه نلری یو خو دا چــې موږ ته د مډالو اخیستلو مبارکې او سوغاتونه رالیږلیواو بـل پــه دی چې ټوله اسلحه دی دولت ته تسلیم کړه او اوس دی بیــا د خیــر او ثواب دا کارونه پیل کړی د ښونځی ،روغتون ، بنـد جــوړول تــر دی چې د سواد د زده کړی ښونځی هم جوړوی ، هغه پخوا دشر، مــرګ ژوبلی او د هیرو ینو د قاچاق کار ته د ګوره او اوس ددې خیر او فلاح کارونو ته حتمی د خدای توبه قبوله کړی اویا ملا یکوپه غوږ کې څه درته ویلی دی.
قوماندان حضرت خان وویل که بــاور د کیــږی او کــه نــه کیــږی او ریښتیا درته وایم دا ستا میرمن شینخالی د انجنیر صیب مور درتــه ښیم دا پر ښته ده پرښته او که پرښته نه وی نو خدای(ج) همد غــه ماته پرښته ګر ځولی او ماته یې د پرښتی په جامه کــې را لیږلــی او همدغه شینخالی وه او ددې ښه سلوک چې نور نو زه یې له بدو کارو ،غلا، سړی وژنی،او د حرامو خوړلو څخــه را و ګــر ځــولم دا خــدای (ج)ماته یوه پرښته کړه په ښو او بدو یې پوهــه کــړم، دادی خــدای نوره هم تکړه کړی او خدای د ددې ژوند نورهم اوږد کړی خــدای د زما عمر هم دی ته ورکړی هغه خو یــو زړه ســوی لــری د ناروغــانو درملنه به وکړی زه او زما په ډول سړی و ژونکې ، قا تــلان او ســړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژونکې ښېله دی چې د خلکو ژوندواخلی ، د خلکو مالونه چور او تــا لان کړی نور به څه وکړی خدای د اول ماته او بیا نورو زما پــه شــان خلکوته سمه لاره و ښیی.

شپه تیره شوه سهار قاضی میوند او قوماندان حضــرت خــان دواړه هغو اړوندوزارتونو ته لاړل چېرته چې ددوی کار ور پوری اړه درلوده ، په دی اوله ورځ ډېر کارونه خلاص شول او ما ښام نا وختــه کورتــه راغلل د ماښام ډوډی یې وخوړله قاضی میوند لاړ چــای یــې راوړی چې په دی وخت کې د قاضی میوند کو چنی لور ملالی کــوټې تــه را ننو تله قوماندان حضرت خان چې انجلی ته وکتل انجلی یې تر لاس ونیوه او قاضی میوندته یې وویل دا د کوچنی لور ده؟

قاضی میوند وویل همدا یوه لور لرم او هغه یــو زوی شمشــاد درتــه ښیم دا لور می هم

انشا الله اوس دوکلوته رسیږی .

قوماندان حضرت خان وویل ما شا الله ټنده خــو یــې د خپلــې مــور شینخالی غوندی ده دا به هم لکه خپله مور انشــا الله ډاکتــره شــی ډاکتره، قاضی صیب څنګه به شی او که به لکه د خپل ورور شمشاد غوندی انجنیره شی.

قاضی میوند وویل یاره قوماندان صیب زه چې فکر کوم نه په ډاکتره شی نه به قاضی شی او نه به هم انجنیره شی داسې راتــه بــر یښــی چې دا به یوه هنر منده شی هنر منده څکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تما مه ورځ يې يا راديو ته غوږ نيولی وی يا تلو يزيون ته نا سته وی او يا د موسيقی له وسا يلو سره سا تيری کوي نو ځکه وايم چې هنر منده به شی.

قوماندان حضرت خان وويل هنر مند لا څه ته وايې دا تاسی د ښــار خلک خو داسې خبرې کوي چې زموږ څخه مودا خپله ژبه لا هيــره کړه .

قاضی ميوند وويل قوماندان صيب هنــر منــد هغــه تــه وايــې چــې سندری وايې ،ارمونيه غږوی، رباب وهی،ودی ته هنر مند وايې هنــر مند.

ښه قاضی صيب خو سم دم ووايه چې ډمه کېږی هنر مند لا څه دی موږ هغو ته چې سندری وايې، ډولک وهی ، ارمونيه غږوی او يا رباب وهی ورته ډم وايو ډم.

قاضی ميوند وويل ؟

نه قوماندان صيب اواز ويل او نور د مو سيقی الا تو غږول دا يــو ډول هنر دی ،مسلک دی او بيا د هر چا خپله خوښه چې هر ډول مسلک ځان ته خوښوی او بيا د هنر مندانو د روزنی د پاره هم مکتبونه شته همداسې فا کولتی لری او نور قوماندان صيب ته خپله ووايه چې مير من پروين، مهوش، نغمه،هما،ناشناس،استاد سراهنگ،بېلتون ،خــان قره باغياو داسې نور هنر مندان څومره يې د هېواد خلک هغــه خــو ښوی هر چېرته په راديو تلو يزيون او ټيپونو کې ددوی سندری نــه اروی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان په خنداکې وویل قاضی صـیب دا ښـکـه دی اول د ښځینه هنرمندانو نومونه وا خیستل او بیا د نارینه هنر مندانو نومونه دا تاسو چې وایاستی چې د ښځو او نا رینه و حقوق مسـاوی دی نو باید اول د نارینه و بیا د ښځو نوم د اخیستس وای تا ټول اول د ښځو هنر مندانو نمونه واخیستل بیا د نارینه هنر مندانو نمو نـه د نارینه و حقوق د تر پښو لاندی کړل.

قاضی میوند که څه هم د قوماندان دی پو ښتنی حیران کړ نو یې ژر ورته وویل نه قوماندان صیب خبره خو داده چې اول خو په هر څـه کې د ښځو حق دی او بل دا چې همدا اوس زموږ په کـور کـې دوی ښځې دی چې یوه شینخالی ده او بله هم ملالـی ، ملالـی خـو هـم راتلونکې مور ده او زه یو نارینه په دی کور کې یم بیاهم رایه دوی را نه وړی چې دوی دوه دی او زه یو نو ځکه می د ښځینه هنر منـدانو نمونه اول یاد کړل .

قوماندان حضرت خان په کړس،کړس وخندل او وه یې ویـل زه هـم دلته ناست یم ما لکه چې په نـا رینـه و کـې نـه شـمیری او کـه د مساوات خبره وی نو باید دیوی ښځینه هنر مندی او بیـا د یـوه نـا رینه هنر مند نوم د ا خیسلای وای ، رښتیا دا زما غوندی نا رینه خو و لا که یا په ښځو کې حسا بېږی او نه په نارینه و کې دا زمـوږ د قـا تلانو نمونه باید په ځنا ورانو کې حساب شی په ځناورانو کې.

قاضی میوند ددې د پاره چې خبره خو ځینی تللی وه هغه یـو متـل دی چې وایې تر ورخ تیری اوبه ببرته نـه را ګـرزی نـو د قومانـدان حضرت خان د ډاډینی د پاره چې خفه نشی نو یې ورته وویل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب خدای د نکړی چې په ځناورا نو کې حساب شی خبره ما د خپل کور درته کوله چې یعنی همدا اوس چې زموږ د کورنی غړی چې حا ضر دی ښځې اکثر یت دی ځکه می دا خبره ادی چا خبره تر خبرې پوری درته وکړه او بل دا چې د نمونو په یادولو کې می کمی او زیاتی ندی کړی څلو ر می د ښځینه هنر مندانواو څلور می د نارینه هنر مندانو نمونه یاد کړل.

قوماندان حضرت خان وویل قاضی صیب خبره دی ښرته سره وګنډله او لاره دی ورته جوړه کړه خو یاره قاضی صیبه ته دا راته وواېه چې قاضی د ملا پلار ده او که ملا د قاضی پلار ده او که قاضی او ملا سره ورونه دی ، په خدای چې ددې زمانی قاضیان او ملا یان دواړه داسې دی چې سپین به درته تور او تور به درته سپین کړی او هیڅ به وربانډې پوهه هم نشی داخبره می دا ستا د پورته ځواب په باره کې هم ده او د څو کلونو او اوسنیو کلونو خبره هم ده .

دا څو کاله مخکې چې دروس سره مو جګړه وه په هغه وخت کې هم کوم دښونځی هلک ،ښونکې چې به مو ونیول ملا یانو به ویل دا مکتب وایې دا کافر دی او د مرګ سزا به یې ورته ورکړه . خو هغه قوماندان چې لس او یا شل کاله پخوا یې همدا ښونځی ویلی وه او په همدی ښونځی کې یې د ښونکې دنده درلوده او نن د قوماندان صیب سره یو ځای

لو ټماری،غلا سړی وژنه کوله هغه پاک مسلمان و.اوس تا هغه پخوانی کړه وړه را په یاد کړل بس ده نور به د ټوکو او ټکالو څخه تیر شودولت پو هیږی د ښځو حقوق یې پوهیږی قوماندانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهيږی او د بشر حقوق څنګه چې يې جوړوی هغسی دی يې جوړه کړی خوته انجنير صيب ته يو تيليفون وکړه چې زه ورسره کار لرم .
قاضی ميوند د جيب څخه مبا ييل را وايست غو ښتل يې چې زنګ ووهی قوماندان حضرت خان وويل قاضی صيب واخله دا زما مبا يـل واخله د خپل مبا ييل څخه زنګ وه وهه ګوره چې ستا مبا ييــل بــه کارت لری او کنه او بيا تاسو څه لری يوازې يوه تنخوا لری چې هغــه هم دوه يا دری مياشتی وروسته درکوله کېږی خدای خبر چې دا څو شپې زه دلته يم تاسو دا خوراک مراک له کومی خوا په قرض او پــور راوړی او که څنګه.
قاضی ميوند وويل نه قوماندان صيب داسې هم نده لکه دا تــه چــې وايې شکر دی زه هم تنخوا لرم او شينخالی هم تنخوا اخلــی ددواړو په تنخوا مو ښه ګذاره کېږی .
په دی وخت کې قاضی ميوند د مبا ييل شماری ووهلی وروسته لــه روغبړ څخه يې وويل دادی قوماندان صيب حضــرت خــان درســره خبرې کوي انجنير شمشاد وويل زه پو هه شوم چې قوماندان صيب له تاسو سره دی ما يې د مبا ييل شميره و پيژ ندله.
انچنير شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په خبرو بوخت شــواو قوماندان حضرت خان ورته وويل انجنير صيب کارونه انشا الله په دا څو ورځوکې خلا صيږی تر څو چې زه درځم نقشی مقشييې جــوړې کړه فکر د ونيسه چې د روغتون او ښونځی ددواړو نقشــی دوه ،دوه پو ړيزه وی نور يې په تيليفون کې ديوه او بل سرهخدای په اما نــی وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره یوه اونی قوماندان حضرت خان د قاضی میوند په کور کې وه او د ورځې لخوا په اړوند وزارتونو کې د کـارونو د خـلا صـولو د پـاره کښته پورته ګر ځیدل.

دادی وروسته له څو شپو او څو ورځو قوماندان حضرت خان کورتـه راغی دوه ورځې یې په کور کې لا نه وی تیـری کـړی چـې انجنیـر شمشاد ته ورغی او خپله ټوله کېسه یې انجنیر شمشاد ته وکـړه او انجنیر شمشاد ته یې وویل یاره انجنیر صیب ستا مور او پلار ته دی خدای خیر ورکړی زما کارونه یې داسې په چټکې سره خلاص کـړل که دوی نه وای ولا که می په یوه کال کې خلاص کړی وای ډېر خلک راغلی وه چې ډېر یې سوداګران وهغو ښتل یې چې په خپله سـیمه کې روغتون یا ښوونځی جوړ کړی میا شتی ،میاشتی یې تیری کړی وی د کارونو سر او بر یې نه وه معلومهری وزارت خانی او دفتـر تـه چې به ورغلی په خدای باور وکړه او په ما ګنهګار یې مکـوه د یـوه کوچنی کار د خلا صولو د پاره به یې د ما مو رینو او کارمندانو سـتر ګی ستا د جیب په خوا کړی وی ما ویل چې مور ورړی یواو د ډوډی د پیداکولو د پاره په تورو شپو کې ګرزو راګرزو دادولت مامور ښ خـو ولالکه وړی لیوان په روڼا ورځ یې چور او تـا لان جـوړ کـړی ووکـه داسې حال وی والله چې خلک د خپلو کومکونو څخه تیر او پښیمانه شی.

انجنیر شمشاد ورته وویـل قومانـدان صـیب پیـداکېړی هـر ډول انسانان خدای پیداکړی چې ځنګله ته ورشی هلتـه هـم ډول،ډول ونی او بوټی شته د یوه لاس ګوتی لا یو ډول ندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب دادی نقشی وه یې ګوره خو ښیږی دی او کنه .
قوماندان حضرت خان چې نقشی سره واړولی راواړولی هیڅ نــه پــو
هیده انجنیر شمشاد ورته وویل صیب دا نقشه د ښــونځی ده دایــې
اول پوړ، دایې دوهم پوړ، دا ټولګی ده دا څــه او داڅــه د قومانــدان
حضرت خان خو په هیڅ سر نه خلا صیده نو یې ورته وویل انجنیــر
صیب زه خو ولا که په هیڅ پو هیږم او که پو هیدای تا ته به مــی نــه
ویلای یوازې دومره درته وایم چې ښه نقشه وی ،ودانی یې ښــکلی
وی او ډېری خونی ولری چې د سیمې ټول هلکان پکښی ځای شی ،
روغتون هم ښه ښکلی جوړ کــړه وړکتــون او نــوری ټــولی ودانــی
ښایسته او ښکلی جوړې کړی نور زه نه پو هیږم ټول کارونه یې هــم
ستا پر غاړه دی خو هر کله چې راځی راشه ځمکه او ځای یې درتــه
وښیم یو څه پیسی به هم درکړم زه نو بیا له خیــره ســره بېــت الله
شریفی ته د حج او توبې کولو د پاره ځم کله چې راغلم بیا به نــوری
پیسی هم درکړم خو ته یوازې دومره راته ووایه چې په څومره وخت
کې دا جو ړیږی او تر هغه چې زه له حج څخه راځم څــومره پیســی
بس دی داسې نشی چې د پیسو دکموالی له کبله کار ودریــږی هــو
انجنیر صیب یوی خبرې ته دی پام وی په نورو کارونو د زه کار نلرم
او نه ورباندې پوهیږم خو داخبره می ښه واوره چــې دهــری ودانــی
ددروازی ښی لاسته په دیوال کې دومره ځــای چــې بیــا دودانــی د
پرانیستلو نیټه او دودانی نوم یعنــی ښــونځی،روغتون د مرمــر پــه
ډبرینه ولیکو او هلته یې پکښی و درووو (ولګوو).

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ ورسته انجنير شمشاد سره د څو نورو انجنيرانواو د ولايـت د لوړو مقاماتو د قوماندان حضرت خان كلى تــه ورغلــل قومانــدان حضرت خان ، جومات،د بند ځاى د ښونځى ځاى ، دروغتون،كلنيك ځاى او د سواد د زده كړى ځايونه ورته په نښــه كــړل او ددې ټولــو ودانيو ځمكه قوماندان حضرت خان لــه خپلــې شخصــى او پلرنــى ځمكې څخه وركړه .

انجنير شمشاد په څو ورځو كښېدبرى،شگه،او نور دودانيو دجوړولو د اړتيا وړ شيان راوړل او كار گران يى ونيول او د ودانيو پــه جوړولــو پيل وشو .

انجنير شمشاد د ورځې لخوا په ټولو ودانيو گر زى راگرزى او د ټولو ودانيو كارونه تر څارنى لاندى نيسى چېر ته چې كومــه خرابــې پــه ودانيو كې وينى هغه كار گرانو ته ور په گوته كوي .

څو اونى وروسته قوماندان حضرت خان د حج د فريضى د اداكولو د پاره بېت ا لله شريفى ته لاړ.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

كله چې قوماندان حضرت خــان بېــت الله شــريفى تــه لاړ انجنيــر شمشاد هم د نمورړو اباديو په كار داسې چټک كار كاوه چې گوته پــه غاښ ورته نيوله كېدله په دوو دريو اونيوكې دېر گار پر مختگ وكــړ ټول خلک ورته حيران پاتى وو انجنير شمشاد هم شپه او ورځ ورته يوه كړى وه تر څو د قوماندان حضرت خان تر راتلو پورى كار ښه پر مخ لاړ شى تر دى چې د سيمې خلكو او په تيره بيا ځوانانو هم كله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله د حشر په ډول ورسره کار کاوه په څو اونيو کې د ټولو تعميرونو سرونه وتړل شول او دسـيمې خلکـو بـه ويـل وګـوری د انجنيـر کېصرخان لمسی شمشاد ته چې د خلکو دپـاره څـومره خـواری او زحمت ګالی ټولو خلکو ورته افرين او شاباس ويل خو ځينو ځينو به ويل څنګه به زحمت نه باسی پوهيږی چې د چا لمسـی دی اخيـر د هغه چا لمسی دی چې ټول هېواد يې خپل کور باله .

دادی قوماندان حضرت خان هم د حج د فريضی دادا کولو نه راغـی او خپله انجنير شمشاد ،شاه پرو، شينخالی، او قاضی ميوند ته يې له مکې معظمی څخه سوغاتونه راوړی و چې په هغو کې د هريوه د پاره جای نماز خو حتمی وه خو نور سوغاتونه يې هم ورته را وړی وو .

کله چې قوماندان حضرت خان د هغو ميلمنو څخه چې ده ته د حج دمبارکې د پاره راتله خلاص شو نـو يـوه ورځ د ودانيـو پـه کـار و ګرځيده اول يې د هغو ډبرينو ځا يونه وکتل اندازه يې کړل او اندازه يې له ځانه سره واخيستلی او انجنمير شمشاد ته يې وويل انجنيـر صيب کارونه ډېر پر مخ تللی دی ما خو دومره نه ګڼله چې داسې ژر دی دا ودانی له ځمکې پورتـه شـی انجنيـر شمشـاد ورتـه وويـل قوماندان صيب ولسی خلکو په تيره بيا ځوانانو

ډېر د حشر کارونه پکښی وکول ټول په خپله خوښه او شوق راتله او کارونه يې کول او ويل يې دازموږ ښونځی او روغتون او دا ټول زموږ د پاره دی .

قوماندان حضرت خان وويل خدای د دوی ته برکت ورکړی او ثوابونه دی ورته ورسيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان د هغو مرمرينو اندازه له ځانه سره واخيستله ښار ته لاړ او د ټولو مرمرينو ډبرو اندزهاو څه بايد ورباندې وليکل شي د ډبرو تورړلو کسب کارانو او دوکاندارانو ته فر مايش ورکړ .

د څو مياشتو په اوږدو کې د اوبو بند، کلنيک،او نوری ټولی ودانی ګټې اخيستو ته چمتو شوی نو انجنير شمشاد قوماندان حضرت خان ته وويل ټول کارونه سرته ورسيدل او د ګټې اخيستو د پاره چمتو دی ، او قوماندان حضرت خان ته يې ټولی هغه نيمګړ تياوی چې هغه با يد دولت وکړی د ښونځی له ميزو، چوکېو ،کتابونو،بيا د روغتون تر درملو پوری ټول پوره ليست يې قوماندان حضرت خان ته ورکړ قوماندان حضرت خان له ولايته نيولی بيا د هېواد تر پايتخته پوری ټولو اړوند وزارتونو او دفترونو يو وار بيا و ګرځيده او له ځانه سره يې له ډاکټره او ښونکو نيولی بيا د وړکتون او ښونځيو تر ميز او چوکېو پوری ټول يې پوره او د ولايت او له ولايته د خپلې ولسوالی په لور روان شو او ټول شيان يې له خپل ځان سره راوړه.

او هغه ډبرينی چې يې تياری کړی وی انجنير شمشاد ته يې دنده وسپارله چې دا به په هغه ورته جوړشويو ځايونو کې و لګوی مګر هغه ليکنی چې په ډبرينو شويدی هغه به نه ګوری او نه به هغه مخصوص ټوکر چې ورباندې پروت دی ليری کوي خو يوازې به دومره کوي چې د هری ودانی ډبره چې پر ټوکر ليکل شويدی هغه به په هغه ودانی کې ټينګوی .

انجنير شمشاد همدا کار د قوماندان حضرت خان په غوښتنه او وينا هما غسی وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوو نورو ورځو کې پرا نستلو ته تیاری شوی .
کله چې انجنیر شمشاد قوماندان حضرت خان ته پوره ډاډ ورکړ چې ټول کارونه چمتودی اوس باید والی او نور د ولایت لوړو کسانو ته خبر ورکړو چې هغوی راشی او ودانی د ګټې اخیستنی د پاره پرانیزی .
قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب نور می سر مه خوږوه هر څوک چې راغواړی هغه را وغواړه مګر پام چې ستا پلار قاضی میوند، ستا مور ډاکټرصیب شینخالی ، ستا انا شاه پرو او خپله ته باید هرو مرو حاضر واوسی او را وه یې غواړه زما دی په خپل حج قسم وی تر څو همدا کسان نه وی چې ریس جمهور هم راشی که یوه ودانی راڅخه پرانیزی .
انجنیر شمشاد هک حیران شو نو مخا مخ د والی دفتر ته ورغی او د سیمې والی ته یې د قوماندان حضرت خان خبرې یو په یوه وکړی د سیمې والی د تلیفون په سلسله یی د دولت لوړ مقام ته خبر ورکړ.
ددولت لوړ مقام پریکړه وکړه چې دنموړی ولایت والی او په ولایت کې داړوند څانګو مسو لین دی په دی پرانیزه غونډه کې بر خه واخلی .
هغه وه چې سهار په شپږو بجو قاضی میوند او ډاکټر صیب شینخالی دهغه ولایت هوایی ډګر ته ځانونه ورسول او له هوایې ډګر څخه برا بر دهغه ولایت د والی دفتر ته یې ځانونه ورسول کله چې والی او راغلو میلمنو یعنی قاضی صیب میوند او ډاکټر صیب شینخالی یوه یوه پیاله چای و خوړلی قوماندان حضرت خان هم دوالی د د فتر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه ورننوت د سلام او روغبړ کولو نه وروسته د نمـوړی ولایـت داړوند ځانګومسو لین (ښاروال،د روغتیا مسول ،د پوهنی مـدیر)،او نور مسولین هم را ورسیدل ټولو دیوه اوبل سره روغبړ وکړ ، پـه دی وخت کې د قوماندان حضرت خان ستر ګی د شینخالی په لور ملالی و لګیدلی ور ولاړ شو او ملالی یې په غیږ کې ونیوله او د مخ په دواړو خوا یې ښکل کړه او ورته یې وویل ملالی جانی غټه شوی یـی هغـه ځو میاشتی مخکې چې زه ستا سو کورته درغلی وم هلتـه خـودی خاپوړی کولی .

قاضی میوند وویل قوماندان صیب دا خو د ستا سو ددوعا برکت دی .

وروسته د سیمې والی وویل راځی چې ځو او خپل کارونه سره را لنډ کړو ټولو غوښتل چې ولاړ شی قوماندان حضرت خان وویل ؟ والـی صیب او راغلو میلمنو مخکې له دی چې ولاړ شو زه بـه یـوه خبـره درته وکړم خدای د وکوي چې زما دا وروستنی خبره هم ومنی .

ټولو په یوه غږ وویل قوماندان صیب حضرت خانه وایه څه وایی ستا یوه خبره نه سل خبرې د منو .

قوماندان حضرت خان وویل زما یوه هیله ده د تاسو قدر منو میلمنو څخه هغه دا چې زه خو اول دا چې لیکونکې او لوستونکې نـه یـم د تاسو په شان چې د کاغذ او یا کتاب له مخی خبرې وکړم نـو ځکـه وایم چې زما خبرې بېله د کاغذ او کتاب له مخی ومنی ، اوبـل دا زه غواړم چې زما د قومانـدانی د ورځونـه همـدا نـن ورځ وروسـتنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندانی وکوم او هغه دا څه چې زهوایم او کوم پروګــرام چــې مــا جوړ کړی تا سو یې راسره ومنی همدا زما هیله او ارزو ده .

ټولو ورته وویل همدا ستا حق دی ځکه چې موږ خو ستا میلما نه یو نو حتمی او ضروری څه چې ته وایې هغه به منو او هما هغسی به کوو نه دی دی اروېدلی چې وایې(مرده به دست زنده)نو نن موږ میلمانــه یو او ته د کور خاوند یې قوماندان حضرت خان وویل کــور مــو ودان ځی چې ځوخو شاه پرو نه ښکاری هغه چېری ده ، انجنیــر شمشــاد وویل هغه اوس رارسیږی کله چې والی ،ً قوماندان حضــرت خــان او راغلی میلمانه د ولایت له انګړ څخه راووتل شاه پرو هو د ولایــت د انګړ دروازی ته راورسیدله ،دوی ټول په ګډه په داسې حال کې چې د قوماندان حضرت خان موټر تر مخ روان واو نور وروســته پــه څــو موټرو کې ورپسی روان و.

دادی اول ښونځی ته راورسیدل ټول له موټرانو راکښــته شــول او د پرانستلو د پټی په مخ کې سره را غونډشــول، پــه دی وخــت کــې قوماندان حضرت خان وویل ، د محترمی شــاه پــرو ،ډاکټــر صــیب شینخالی ،قاضی صیب میوند او انجنیر صیب شمشاد د څلــورو واړو څخه هیله کېږی چې د مرمرینی ډبری څخه د پردی په ببړته کولــو سرهد ښونځی ودانی پرانیزی ،دوی څلور واړه ورته را دمخه شول او په یوه وار څلورو واړو د مرمرینی څخه پرده کش کړه کله چې پــرده کش شوه په ډبرینه دا جملی (د انجنیر کبصــر خــان عــالی لیســه) لیکلی وی ټول هک پک او حیرانه پاتی شول په دی وخت کې د شاه پرو،او شینخالی له ستر ګو د خوشحالی او پریشــانی اوښــکې تــوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی یو وار ټولو راغلو میلمنو او دسـیمې سـپین ږیـرو قومانـدان حضرت خان ته افرین او شا باس ووایه تر دی ګړی پـوری هیڅـوک حتی انجنیر شمشاد چې دا ودانی یې جوړه کړی هم وه خبـر نـه وه چې دا ښونځی د چا په نوم دی ،په دی وخت کې قوماندان حضـرت خان دوه جلا،جلا کاغذونه له جیبه را و استل

او د پوهنی او د پوهنی مدیر ته یې وویـل پـه دی لسـت کـې زمـا دکورنی د انجونو او هلکانو نمونه دی چې باید ښونځی ته شامل شی ،او په دابله پاڼه کې زما،زما دمیر منی او زما دکورنی نور نا رینه او په عمر پخو ښځو نمونه دی چې دسواد د زده کړی په ښونځی کې باید شامل شی ،او هم یې د سیمې د سپین ږیرواو ځوانـانو څخـه هیلـه وکړه چې ټول هلکان او انجونی ښونځی تهاو په عمر پاخه نارینـه او ښځې د سواد د زده کړی ته ور وپیژنی.

ددې نه ها خواته د روغتون ودانی وه هغې خواته لاړل او هلته بیـا د روغتون په دروازه کې ټول سره را غونډ شول او قومانـدان حضـرت خان وویل و محترمی خور شاه پرو ته بلنه ورکومچې د ډبرینی څخه د پردی په استه کولو سره روغتون پرانیزی، شاه پرو وردمخه شوله او د مرمرینی څخه یې پرده کش کړه ټولو ولیدل چې پـه مرمرینـه لیکل شوی وه د شینخالی روغتون د سیمې والی راغلـو میلمنـو او دسیمې خلکو کله قوماندان حضرت خان ته کتل او کله به یـې هـم شینخالی او کله د روغتون ودانی ته، اوبیا لاړل دسـواد د زده کـړی ودانی ته هلته بیا قوماندان حضرت خان را دمخه شواو وه یـې ویـل زما میلمنو او عزیزانو د پوهنی محترم مدیر صیب ته بلنه ورکـوم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ودانۍ له مرمرينې ډبرې ځخه پرده پورته کړی او د سواد دزده کړې ودانۍ پرانيزې د پوهنې مدير صيب راغی او د ډبرينې ځخه يې پرده پورته کړه چې په دی ډبرينه ليکل شوی و(دميرمن شاه پرو د سواد دزده کړې ښونځی).

وروسته دنوی جومات نوی ودانی ته راغلل قوماندان صيب حضرت خان د ولايت د جا مع جومات له ملا امام ځخه غو ښتنه وکړه چې د مرمرينی ځخه د پر دی په کشولو سره نوی جومات پرانيزی هغه و چې د ولايت د جامع جومات ملا امام راغی او د ډبر ينی ځخه يې پرده کش کړهاو ليدل شول چې په ډبرينه ليکل شوی و د(قاضی ميوند جومات) قاضی صيب ميوند يوی اوبلی خواته وکتل ټولو راغلو ميلمنو او دسيمې خلکو قاضی صيب ميوندته مبارکې ورکړه او شينخالی هم د ګلو يو ه ګيډی د جومات په مرمرينه کېښوده.

له همدی ځايه د وړکتون د ودانی خواته ټول روان شول کله چې دوړکتون د انګړ دروازی ته ورسيدل نو قوماندان حضرت خان وويل ميلمنو او دوستانو وين چې د وړکتون په مرمرينه هيڅ ندی ليکل شوی چې دا وړکتون د چا په نوم يې ياد کړو نو زه د ولسوالی د جامع جومات له مولوی صيب او ځلورو نورو ملا صاحبانو او مولوی صاحبانو ځخه دچې ټول پنځه کسان کېږی دا عالمان چې په سر کې يا ددې کميسون ريس د ولسوالی د جامع جومات مولوی صيب دی په دی وړکتون د دوی نوم کېږدی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عالمانو ټا کل شوی کمیسون د وړکتون دیه دیوال له څنګه سره ودریدل او ددې وړکتون د نوم په ایښودلو یوی موافقی ته ورسیدل او د کاغذ په مخ یې لا سلیک وکړ د عالمانو ټاکل شوی کمیسون راغی او راغلو میلمنو ته یې وویل ددې وړکتون نوم هغه وخت اعلا نیږی چې موږ ټول وړکتون ته ننوزو او بیا بېرته راووزو بیابه اعلا نیږی دا زموږ د عالمانو پریکړه ده .

په دی وخت کې د پوهنی مدیر وویل راځی ددې وړکتون پرانیستل ددې کوچنی ماشومی چې د قاضی میوند لور ده دا به دا چا کلیټ و دغو میلمنو ته په خپل لاس وویشی او اول به دا وړکتون ته ننوزی ځکه چې دا وړکتون دی او د ماشومانو دپاره دی نو څنګه چې بل کوچنی ماشوم زموږ په او تاسو سره نشته او همدا یوه ماشومه ده نو ددې ماشومی په ننوتلو سره وړکتون ته وړکتون پرا نستل کېږی وروسته نو رو ټولو د پوهنی د مدیر خبره ومنله او همداسې وشول د قاضی میوند لور په ټولو خوږه وویشله او یو څه خوږه یې د وړکتون د ننو تلو په دروازه کې و شیندله او ټول په داسې حال کې چې د قاضی میوند لور یی دمخه وه د وړکتون د وړکتون په دروازه ننوتل ، ټولګی،د شیدو خوړلو او د خوب خونی یې یو پر بل پسی وکتلی او د وړکتون څخه را ووتل ، دلته بیا ټول د وړکتون مخی ته ودریدل تر څو ددېنی عالمانو د کمیسون پریکړه د وړکتون د نوم ایښودلو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره خلکوته واوروی ، ددېنی عالمانو د جوړ شوی کمیسون ریس د ټولو تر مخ ودریده او دایې وویل ؟

ورونو مورږ داسې پریکړه کړی چې که هر څوک اول ددې وړکتون په دروازه ننوزی وړکتون به دهغه په نوم وی او یادیږی او دادی ټول د کمیسون غړو لاسلیک هم کړی اوبیا یې ددېنی عالمانو کمیسون ته مخ راواړاوه او وه یې ویل ملا صاحبانو همداسې پریکړه وه او که څنګه هغوی ټولو وویل هوکې همداسې پریکړه وه .

نو دکمیسون ریس وویل څنګه چې تاسو ټولو ولیدله چې خوږه هم دی ماشومی وویشله او وړکتون ته هم دا ماشومه انجلی ننو تله نو تاسو ووایاستی چې ددې ماشومی انجلی نوم څه شی دی ؟شاه پرو د شینخالی مور ورته وویل ددې ماشومی انجلی نوم ملالی ده ملالی .

نو مولوی صیب وویل ددې وړکتون نوم شود(ملالی وړکتون)،ټولو راغلو میلمنو او دسیمې خلکو لاسونه وکړپول او د وړکتون ددروازی په مرمرینی یې په توش قلم ولیکل د ملالی وړکتون .

شینخالی د ملالی مور د وړکتون هغې دروازی ته چې مرمرینه ډېره لګیدلی وه رانژدی شوه او ددې ډ برینی یوی خواته شینخالی او بلی خواته یې خپله لور ملالی ودروله او انجنیر شمشاد د شینخالی زوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلې مور او خپلې خور د هغې مرمرينې سره چې وربانـدې پـه توش قلم ليکل شوی ود ملالی وړکتون يادګاری عکسونه واخيستل.

په دی وخت کې دسيمې والی وويل قوماندان صيب حضـرت خانـه څنګه اوس داوبو بند پرانيزو،؟

قوماندان حضرت خان په ټوکو او مسخرو کې ورته وويل والی صيب څنګه د اوبو د بند نوم دی واخيستی لکه چې تږی شوی يې نن ټوله ورځبه زما په قومانده کارکوي ځکه چې زما د قوماندانی همـدا نـن يوه ورځ ده بيا به نه قوماندانی وی او نه بـه څـوک راتـه قومانـدان حضرت خان ووايې نو پريږده والی صيب چې نن خو زما قومانده هم وچليږی ورځ لويه ده هغه به وروسته پرانيزو اوس دډوډی وخت دی ډوډی خورو ما د ډوډی بندو بست کړيدی ډوډی تياره ده دادی اوس می زوی راغی او راته يې وويل چې ډوډی تياره ده ما لا سهار ستا په دفتر کې تاسو ټولو ته وويل چې زه دکاغذ او کتاب له مخـې خبـرې نشم کولای

زما کار ټول د صحرايانو کاردی نو اوس د ډوډی خوړلو قومانده ده د ډوډی خوړلو په وخت کې دوی ټول د قوماندان حضرت خان د کـور انګړ ته ننوتل او د ليږ ځنډ نه وروسته د ډوډی په خوړلو پيـل وشـو قوماندان حضرت خان هم داسې په خـرپ ډوډی تيـاره کـړی وه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو داسې په خوند،خوند خوړله تا به ويل چې د کابل د انترکانينتل هوټل کې دا خوراکونه پا خه او تيار شويدی .

راغلو ميلمنو ټولو دی مصرف او دی خوراکونو ته ګــوتی پــه غــاښ نيولی وی او هک حيران وه چې دا باندې وګوره او داخوراکونــه او د راغلو ميلمنو څخه يوه وويل

قوماندان صيب دومره مصرف دی کړی دی دومره مصرف تــه هــيڅ ضرورت نه وه .

قوماندان حضرت خان وويل نه بابا داڅه مصرف دی بيا د تاسو قــدر منو ميلمنو د پاره دا هم کم دی ؟

د سيمې والی وويل نه قوماندان صيب هر څه ډيردی خــدای(ج)دی تاته نور هم توان او قدرت درکړی چې نور هم د خير کارونه وکړی،.

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې په خوله يې ليرِ موسکا خپره شوه او په ټوکو کې يې وويل هر څه ډير دی خو هغه يــو هغــه چې تاسو او د ښار خلک ورسره ډيره مينه لری هغه نشته هغه دی د هغه په ځای می ښی تروی او شړومبې درته ايښی دی .

داوبو او بريښنا ريس وويل ، قوماندان صــيب حضــرت خانــه خپلــه خبره خودی وکړه مورِ ټول ورباندې وپو هيدلو او دا خبــره د ډيرتــه واخله ځکه مورِ د هغو کسانو له ډلی څخه نه يو کوم چــې تــه فکــر کوي او بيا زمورِ سره خو پوهيږی چې قاضی ميوندهم شته او قاضی

(c) ketabton.com: The Digital Library

صیب میوند خو ته پیژنی چې په قضا کې د هیڅ چـا طرفـداری نـه کوي او که موږ هم بیا داسې کار وکړو او هغه چې ته یې یادوی هم نه یې خورو ځکه چې قاضی صیب په خپله وینی نو بیـا قاضـی صـیب شاهد ته اړتیا نلری ولا چې ته خبر یږی موږ به بیـا د قاضـی صـیب میوند تر دورو تیر شوی یو.

قوماندان حضرت خان وویل ټوکه می وکوله یوه،یوه ټوکه چې نه وی خوراک هم خوند نه کوي .

ټولو په یوه ځای او په ډېره خوشحالی د غرمـی ډوډی د قومانـدان حضرت خان په کورکې وخوړله اودسـونه یـې تـازه کـړل او د مـا سپښین لمونځ هم ټولو یو ځای سره ادا کړنو قوماندان حضرت خان د سیمې والی صیب ته مخ ورواړاوه او ورته یې وویـل والـی صـیب ځنگه اوس به داوبو د بند په خوا لاړ شو.

د اوبو بند ته ټول په ګډه لاړلاو هلته بیا قوماندان حضرت خان د بند د مرمرینی له ځنگه

چې ټوکر وربانديې غوړیدلی وو ودریده او داسې یـې وویـل محتـرم والی صیب او داوبو اوبریښنا ریس صـیب تـه بلنـه ورکـووچې لـه ډبرینی ځخه د پردی په ایسته کولو سره د اوبو بند پرا نیزی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبواو بریښنا ریس او وا لی صیب راغلل او د پردی په ټولولــو یــې ولیدل چې په مرمرینه ډېره لیکل شوی وودانجنیــر شمشــاد داوبــو بند.

قاضی میوند،شاه پرو او نور دسیمې او ولایت سپین ږیــرواو دولتــی چار واکو د انجنیر شمشاداو د قوماندان حضرت خان ددواړو غاړوته دومره ګلان ور واچول چې نور نو دواړو خپلې غاړی د ګلانــو څخــه هسکې نشوای نیولای او ټول انجنیر شمشاد او قومانــدان حضــرت خان ته مبارکې ویلی او د بند اوبه په ویالو او نهرونو کې پــه بهیــدو راغلی خلک هم حیران شول چې قوماندان حضرت خان ته وګوره او دومره عقل داسې نمونه یې ورباندې ایښی دی فقط لکه لــه کتــاب څخه یې را اخیستی وی..

دلته دسیمې والی او نورو راغلــو میلمنــو وویــل قومانــدان صــیب حضرت خانه نور نو موږ ته رخصت راکړه چــې ځوانشــا الله کارونــه خلاص شول .

قوماندان حضرت خان راغلو میلمنو ته وویل ما سهار لا درته وویــل چې زه همدانن د تاسو او دسیمې قوماندان یم هر امر چې کوم هغــه به منی کارونه چېری خلاص دی یو کار او وروستنی کار لا پاتــه دی راځی پر ما پسی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول په موټرو کې کېنا ستل او د قوماندان حضرت خــان پــه مــوټر پسې يو قطار موټرې رواني شوي د قوماندان حضرت خان دمخــه او نوري موټرې ور پسې رواني وې .

دادې د قوماندان حضرت خان موټر دسـيمې د هـديرې لـه څنگـه ودريده د سيمې خلک او راغلي ميلما نه هم لــه موټرانــو را کښــته شول او پلې له قوماندان حضرت خان سره د هديرې پــه مــنځ کــې روان شول ،خو د راغلو ميلمنو له ډلې څخه يوه ميلمانــه قومانــدان حضرت خان ته په ټوکوسره وويل قوماندان صيب حضرت خانه موږ ټولوته دې قبرونه جلا جلا جوړ کړې او که دې ټولو ته د....په شان يو قبر جوړ کړی قوماندان حضرت خان وويل څومره وار خطا ياســتوار خطا کېږې مه اخير نه اخيرمو دا ځــاى دې څــوک وروســته څــوک وړاندې ، په دې وخت کې قوماندان حضرت خان ديوه لوی قبرچــې له څنگه سره ييبل يو کوچنی قبرواو دواړه په ښــو مرمرينــو ډېــرو جوړاو ښايسته شوي وودريده او ددې قبر په مرمرينه داسې ليکل شوی و(دشهيد ارواح ښادانجنير کېصرخان ارام ځای).

شهيد انجنير کېصر خان او دده وړوکې زوی شمشادچې د قوماندان حضرت خان پــه قومانــده يــې خپــل خوروژوندلــه لاســه ورکــړی خدای(ج)ددوی شهادت قبول او په جنت کې يې ددوی دواړو ځــای غواړو ، او په وروستی برخه کې يې ليکلی وددوی قبرونه د قوماندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت خان په شخصی پیسو جوړ شویدی ،ټولــو راغلــو میلمنــواو دسیمې خلکو دا لیکلی کرښی ولوستلی .

وروسته له څو دقیقو چو پټیا څخه قوماندان حضرت خان را دمخــه شواو دولاړو کسانومخی ته ودریده او داسې یې وویل؟

ګرانو میلمنو او راغلو دسیمې سپین ږیروغواړم یو څولنډی خبــرې وکړم او هغه دا چې تاسو پو هیــږی چــې زه یــو جګــړه مار،ســړی وژونکې،غل،او قاچاق وړونکــې وم او دا دوه قبرونــه چــې وینــی دا دانجنیر کبصر خان او دده د ماشوم زوی شمشاد قبرونــه دی چــې دوی دواړه زما په امر او قومانده شهیدان شویدی نو زه په خپلو تیرو ټولو عملونو او کارونو پیښمانه یم نو ځکه دا قبرون ما جــوړ کــړه او ښکلی می کړل د ملایانو څخه می اروېدلی چې که هر څوک د خپلو خپلوانو زاړه قبرونه جوړوی نو باید خیرات وکړی نو ما هم دا قبرونه جوړ کړیدی او هغه دی دوه غوایان می راوستی دی چــې دلتــه یــې ددې قبرو د جوړولو په خاطر حــلال کــړم او ددې خیــرات ثوابونــه انجنیر کبصر خان او ددې هدیری ټولو مرده ګانو ته ورسیږی نو پــه دی وخت کې یې په خپلو سړو غږ وکړ او وه یې ویــل چــې غوایــان حلال کړی ، دده سړو د غوایانو په حلالولواو د غوښو په ټوټــه کولــو پیل وکړ .

قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پسی اوږدی کړی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو میلمنو او قدرمنو عالمانو بله خبره داده چې مـا مخکــې هــم وویل او تاسوهم خبر یاستی چې انجنیر کېصر خــان او دده ورړوکــې زوی زما په امر او قوماندہ مړه شویدی.

نو د انجنیر کېصر خان له مېرمنې شاه پرو ، دهغه د لور شینخالی ، د قاضی صیب میوند څخه چې د شینخالی مېړه ده هیله کوم چې ماته تر دی ګناه راتیر شی او ماته که څه هم

د ښښلو وړ نه یم راته عفوه وکړی او ما وبښی تر څو می زړه په امــان او ډاډه شی.

په دی وخت کې شاه پرو ،شینخالی ،قاضی میونــد،او شمشــاد ددې ځای څخه لیر ببرته لاړل او هلته سره کښینا ستل او څه یــې ســره ویل.

او قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پســی اوږدی کــړی او داسې یې وویل ، بله خبره داده چې دا دولایت نــه راغلــی میلمانــه ،والی صیب ،دسیمې،کلی او ولسوالی خلکوته به حتمی سوال پیــدا شوی وی چې د اوبو له بنده،روغتون،ښونځی ،جومات دا ټول د یوی کورنی په نوم شول دا څنګه چل دی ؟

نو ورونو زه تاسوته دا ویلای شم چې که ددې کورنی غړی په خاصه توګه همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر صیب شینخالی درته ښیم که نه وای او زه یې نه وای پو هولی باور وکړی چې په دی هدیره کې لا څه په نورو هدیرو کې به اوس د مړی ځای لا نه وای پیدا شوی او نه به ما د خیر کــارونو تــه لاس ور وړی وای یامی مخه ورته کړی وای.

بیا یې خپله ټوله کېسه دده د مېرمنې له ناروغی چې په اولد ناروغه وه ، بیا خپله دده ناروغی چې ټپی شــوی وه دا ټــولی کېســی یــې وکولی نو ځکه دا ټول ځایونه ما ددوی په نوم کړل.

او بله خبره داده چې زه دا څو میاشتی کېږی چې د حج د فریضی له ادا کولو وروسته کور او کلی تــه راغلــم او هلتــه یعنــی پــه بېــت ا للهشریفه کې می په اخلاص تــو بــه ایســتلی ده چــې بیابه،وژنــه، قتل،حرام خوری او قاچاق نکوم نو له تاسو ټولو هیلــه لــرم او هغــه څوک چې دلته نشته هغوی ته هــم تاســو وواياســتی چــې لــه دی وروسته ماته قوماندان حضرت خان

ونه واياستی له دی وروسته ماته حاجی حضرت خان وواياستی بس همدغه نوم زما د پــاره افتخــار دی بــس همدغــه زمــا خبــرې وی خدای(ج)د وکړی چې خفه شوی نه یاستی.

په دی وخت کې شاه پرو ،د شینخالی مور را ولاړه شــوه پــه داســې حال کې چې د خپل مېړه کېصر خان د قبر دسر خواته ودریده او وه یې ویل ګرانو ورونړاو محترمو میلمنو مخکې حاجی صــیب حضــرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان زما د خدای ښنلی مېړه کبصر خان د شهادت پــه بــاره کــې د ښښنی خبره یاده کړه او تا سو ولیدل چې زموږ د کورنی ټــول غــړی هلته سره په خبرو شوو

نو زه د خپلې کورنی په نما ینده ګی موږ خپله پریکړه داسې اعلانوو څنګه چې خدای (ج)

په خپل کلام کې ویلی دی چې څومره ثوابونه چې په عفوه کــې دی په غچ اخیستنه کې نشته نو موږ ددې دپاره چــې د انجنیــر کبصــر خان شهادت ته کوم تاوان ونه رسیږی او بل دا چــې حــاجی صــیب حضرت خان په تیرو پښیمانه دی او تو به یې ایســتلی زمــوږ لخــوا ورته عفوه ده عفو.

په دی وخت کې ټولو خوښی وکړه او د ولسوالی د جا مع جومات ملا امام هم شینخالی او ددې د کورنی له غړو څخه مننه وکړه او هــم د سیمې یو سپین ږیری پورته شواو وه یې ویل موږ د ســیمې د والــی صیب څخه هیله کوو چې ډاکټر صیب شینخالی په همدغه روغتون کې قوماندانه مقرره کړی قوماندانه .

د سیمې والی صیب وویل په روغتون کې قوماندانی نشته روغتــون قوماندانی ته اړتیا نلری ولی ریس ته اړتیالری ریس د روغتون ته ؟

هغه سپین ږیری وویل والی صیب موږ ریس نه پیژنو موږ اوس یوازې او یوازې قوماندان پیژنو قوماندان بیــا چــې تاســو وایاســتی چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ته اړتیا نشته نــو بیــا همدغــه ډاکتــره صــیبه دی ددې روغتون ریسه مقرره کړی.

دلته حاجی حضرت خان ولاړ شواو وه یې ویــل ورونــو او د ســیمې سپین ږیرو ډاکتره صیبه شینخالی چې ددې روغتون ریسه مقــرره شی دومره خدمت نشی کولای په دی وختو کــې ولســی جرګــی او ولایتی شوراګانی جوړیږی ولی ولسی جرګی ته یې نه انتخــابو چــې ټول ولایت ته خدمت وکړی.

د سیمې والی او راغلو میلمنو وویل دادوروسته کار دی بیا بــه ســره کښینو چې ولسی جرګی ته یې کاندید کړو او که دلته پــه روغتــون کې دا کار مشوری ته اړتیا لری .

نور نو دسیمې والی او راغلو میلمنو له حاجی حضرت خان څخه دده د خدمتونو په اړوند مننه وکړه او ددولت د ریس جمهور له خواهغــه ستا ینلیک چې حاجی حضرت خان ته یې رالیږلی وه د والی صــیب لخوا حاجی حضرت خان ته ورکړل شو.

په درنښت

یارمحمد سهار

25. 5. 1384 کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحريک له هېواد پال او فرهنګپال شخصيت ښاغلي (نجيب احمدزي او ملګرو) څخه يې د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته يې اوږه ورکړه. ملي تحريک وياړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ يې پيل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هيله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

يو ځل بيا د دې اثر له ليکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د ليکلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مينه

د افغانستان ملي تحريک

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ليکوال لنډه پېژندنه:

انجنير يار محمد سهار د ملا امير محمد سليمانخيل زوی او د اميرخان بابا لمسی په (۱۳۳۳) لمريز کـال د پکتيکا ولايت د جانيخېلو ولســوالی د (هستي ممي) نومي کـلي په يوه منوره او مذهبي کورنی کې يــې دنــيا ته سترګې غړولي او د شاتورو د برنس په کلی کې يې خاپوړې کړې دي، پلرنی ټاټوبی يــې د امنو شاتوری دی څنګه چې د نو موړي پلار يو ديني عالم و، کله په يوه ســيمه او کله په بله سيمه او کلي کې ا مامت کاوه او ورســره يــې دکتــوازو پــه ډېـرو مکتبونو(ښو ونځيو) کې د ښو ونکی دنده هم سرته رسولې ده.

انجنير يارمحمد سهار تر دريېم ټولګي د هستي په د هاتي ښونځي کې زده کړې کړې دي تر نهم ټولګی پورې يې د غزني د کوچيانو په ليليه کــې او لېســه دوره يې د کتېوازو د سليمان بابا په لېسه کې او لوړې زده کړې يې د پخواني شــوروي او اوسني روسي د لينينګراد په ښار کې سر ته رسولې دي، د نوموړي دا لانــدی ليکنې چاپ ته چمتو دی:

او مړوخبری کولې(د لنډو کيسو ټولګه)

سو ځېدلی بڼ (د لنډو کيسوټولګه)

د وزی پاټک(طنزی ټو لګه)

نا مطلوب (طنزی ټولګه)

د افغانستان ملي تحريک

www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۱۱۷

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library